

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 2 (53), март 2015 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за защита на личните данни отчете пред Народното събрание действието си през 2014 година	3
Комисията за защита на личните данни отбеляза 28 януари, Международен ден за защита на личните данни	5
Срещи на Комисията за защита на личните данни с национално представителните организации на работодателите в България	7
Регионална конференция “Неприкосновеността в цифрофия свят”	8
Технологичната подгрупа на Работна група по чл. 29 обсъди важни аспекти на защитата на данните във високотехнологична среда	8
Заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	10
Сейф Харбър - ще се възстанови ли доверието в защитата на личните данни отвъд океана	10
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	12
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	83

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТЧЕТЕ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ДЕЙНОСТТА СИ ПРЕЗ 2014 ГОДИНА

На 29 януари 2015 г. Комисията за защита на личните данни внесе в деловодството на Народното събрание **Годишния отчет за дейността си през 2014 година**. Отчетът е депозиран съгласно чл. 7, ал. 6 от Закона за защита на личните данни и обхваща периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г.

Комисията за защита на личните данни отчита и анализира цялостната си дейност, произтичаща от правомощията ѝ, като поставя акцент на изпълнението на дефинираните за 2014 г. приоритети. В Годишния отчет са представени контролната и административно-наказателната дейност на Комисията, направен е анализ и е предоставена статистика на постъпилите жалби от физически лица, предоставена е информация за изразените становища, както и за процесът по регистрация на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. Специално внимание е отделено на дейностите по линия на международното сътрудничество, провеждането на обучения в областта на защитата на личните данни и изпълняването на проекти, финансирани по европейски програми. Отчетени са административният капацитет и финансовото състояние на Комисията през 2014 г.

Поддържането на **електронен регистър на администраторите на лични данни (АЛД)** и на водените от тях регистри на лични данни е една от основните дейности на КЗЛД. Тя се реализира на базата на уеббазираната електронна система еРАЛД, която е достъпна през интернет страницата на КЗЛД. Чрез нея може да се извършват справки за вписаните АЛД и за водените от тях регистри на лични данни, за освободените от задължението за регистрация администратори, както и за администраторите, на които е отказано вписване в регистъра на КЗЛД. От началото на въвеждането в експлоатация на еРАЛД през 2009 г. до края на 2014 г., общият брой на вписаните в регистъра администратори е 273 069.

Разглеждането на жалби е едно от основните правомощия на КЗЛД, като част от осъществяването на цялостна контролна дейност в областта на защитата на личните данни. В Годишния отчет е направен анализ на специфични казуси от практиката на КЗЛД през 2014 година и са посочени основните типове нарушения, констатирани при разглеждането на жалби. КЗЛД отчита, че през 2014 година са постъпили 1100 жалби, подадени от физически лица срещу администратори на лични данни, за нарушения на правата им, предвидени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Секторите на дейност на АЛД, срещу които най-често постъпват жалби от физически лица през 2014 г., са:

- политически субекти – 549 жалби;
- телекомуникации – 137 жалби;
- банки и кредитни институции – 36 жалби;
- съдебна система, нотариуси, съдебни изпълнители – 17 жалби;
- медии и интернет – 14 жалби;
- местно самоуправление – 6 жалби.

Размерът на наложените наказания от КЗЛД с постановените от нея за 2014 г. административни актове е 476 400 лв. Събраните през 2014 г. суми по постановени решения на КЗЛД са в размер на 206 205 лв., като 37 672 лв. от тях са събрани принудително от НАП.

През 2014 г. КЗЛД отчита значителен ресурс и дял в общата надзорна дейност, свързан с разглеждането на жалби с твърдения за злоупотреби с лични данни от политически субекти в изборния процес и извършените във връзка с това проверки. През отчетния период в Комисията за защита на личните данни постъпват 1380 жалби и сигнали от граждани с твърдения за злоупотреба с лични данни при регистрацията на политическите субекти за участие в изборите за членове на Европейския

парламент от Република България, произведени на 25 май 2014 г. От тях 496 се оказват годни за разглеждане от КЗЛД и събиране на необходимите доказателства по тях. Всички те са разгледани на открити заседания през отчетния период.

Друго основно правомощие на КЗЛД, като част от осъществяването на цялостна надзорна дейност в областта на защитата на личните данни, е контролът за спазване на ЗЗЛД чрез **извършване на предвидените в закона проверки**. За 2014 г. КЗЛД отчита извършването на 2 340 проверки, като от тях 2 242 са предварителни, 21 – текущи и 77 – последващи. Като резултат от извършената контролна дейност и установените в тази връзка нарушения, през 2014 г. КЗЛД издава 38 задължителни предписания и 48 актове за установяване на административни нарушения, въз основа на които са издадени 48 наказателни постановления. С наказателните постановления са наложени наказания общо в размер на 108 700 лв. Събраните суми през 2014 г. по наказателни постановления са в размер на 99 438 лв. (30 188 лв. от тях са събрани принудително от НАП).

През периода от 2 юли до 25 юли 2014 г. с решение на КЗЛД се извършват проверки на 54 политически субекта (44 партии и 10 инициативни комитети) като сновната цел е преустановяване на възможността за злоупотреби с личните данни на гражданите, участващи в подписки и проверка за спазване на ЗЗЛД от страна на политическите субекти. В резултат на извършените проверки КЗЛД установява, че 13 от проверените политически субекти спазват изискванията на закона и наредбата. При 24 политически партии и инициативни комитети са установени пропуски в изпълнение на задълженията по ЗЗЛД. Издадени са 23 задължителни предписания, в които е даден едномесечен срок за отстраняване на нарушенията. Съставени и връчени са 32 акта за установяване на административни нарушения.

От следното съотношение на броя постъпили в КЗЛД жалби и сигнали преди и след приключване на проверките, КЗЛД прави извод за положителните резултати от предприетите действия за преустановяване на възможността за злоупотреби с лични данни при събиране на подписи на поддръжници за регистрация на политически субекти за участие в избори:

- при произвеждането на изборите за членове на Европейския парламент от Република България на 25 май 2014 г. - 1380 бр. жалби и сигнали;
- при произвеждането на избори за народни представители за Народно събрание на 5 октомври 2014 г. – 53 бр. жалби.

В годишния отчет на КЗЛД се посочват констатираните слабости и пропуски в дейността на политическите субекти в качеството им на администратори на лични данни, както и предпоставките за злоупотреба с лични данни в изборния процес. След анализ на направените констатации, КЗЛД дефинира насоки за законодателни промени в изборното законодателство.

Важно направление в дейността на КЗЛД през 2014 г. е **изразяването на становища** по запитвания на граждани или администратори по въпроси, имащи отношение към защитата на личните данни. Комисията осигурява публичност на изразените от нея становища чрез публикуването им на интернет страницата си. През годината са изразени становища по 80 искания, в т.ч. по въпроси от значим обществен интерес или по често срещани казуси в практиката.

През 2014 г. в **проведените от КЗЛД обучения** участие вземат 515 администратори и обработващи лични данни, което представлява увеличение с над 38 % спрямо предходната година. В своята обучителна дейност, през 2014 г. КЗЛД акцентира на 4 основни направления – съсловни организации; големи АЛД; органи на централната и съдебната власт; обучение, провеждано съвместно с партньорски организации.

По отношение на **разработването и управлението на проекти**, 2014 година е сред най-успешните в историята на Комисията. Проектите, управлявани от КЗЛД през 2014 г. са 7 на брой, по 3 различни европейски програми – „Леонардо да Винчи”, Оперативна програма „Административен капацитет” и „Превенция и борба с престъпността”. Основните акценти на проектната дейност на Комисията са насочени към повишаване на професионалната квалификация и компетентност на нейните служители; повишаване осведомеността на гражданите; партньорство със сродни органи за защита на личните данни, както и със сектор сигурност.

КЗЛД отчита изключително силна година в областта на **международната дейност**. През 2014 г. продължава активното участие в работата на съвместни надзорни органи и работни групи към Европейската комисия, Съвета на ЕС и Европейския надзорен орган по защита на данните. Акцент в международната дейност през 2014 г. е заемането на ръководни позиции в Работната група по чл. 29 на Директива 95/46/ЕО и Съвместния надзорен орган „Митници”, както и председателството на Работната група за защита на данните като част от ротационното председателство на Конвенцията за полицейско сътрудничество в Югоизточна Европа. Предвид продължаващата дискусия по предложени нов законодателен пакет за защита на личните данни на ниво ЕС, както в предходните години, така и през 2014 г. КЗЛД подготвя позициите на България при разглеждането на това досие в Съвет „Правосъдие и вътрешни работи”.

При отчитането на **административния капацитет** е отразена извършената през 2014 г. промяна в структурата на КЗЛД във връзка с проведен функционален анализ на институцията в рамките на проект „Подобряване на управлението, организацията и функциите на КЗЛД, чрез провеждане на функционален анализ”. През 2014 е изменен и допълнен Правилникът за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, като направените промени в структурата на администрацията са съобразени с препоръките по проведения функционален анализ. Отчетено е оптимизиране на цялостната дейност по **управление на финансови и материални ресурси**.

В отчета за 2014 г. са дефинирани **целите и приоритетите за следващата година**. Във фокуса на вниманието на КЗЛД през 2015 г. е идентифицираната необходимост от законодателни промени в изборното законодателство, с оглед ясно дефиниране на задълженията на всички субекти в изборния процес и гарантиране на адекватна защита на личните данни на избирателите. Приоритети в международната дейност ще бъдат засилена международна активност на всички нива с цел максимален принос в работата на европейските органи за защита на данните, формиране на европейските политики и утвърждаване ролята на Република България като активен член на ЕС, както и принос към финализирането на европейската реформа за защита на данните. И през 2015 г. КЗЛД ще даде своя принос за реализиране на приоритета на Република България - пълно присъединяване към Шенгенското пространство.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТБЕЛЯЗА 28 ЯНУАРИ - МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари 2015 г. за 9-ти пореден път Комисията за защита на личните данни отбеляза Международният ден за защита на личните данни. На 28 януари 1981 година европейските държави, които поддържат прокламираните от Съвета на Европа фундаментални принципи за защита на човешките права, получават възможност да се присъединят към Конвенция №108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни. Всяка година в инициативата и ценностите, които

защитава Конвенцията, се включват нови държави като Мароко, Уругвай, Мексико, Гибралтар, а също и международни организации като Европол, Интерпол и Международната асоциация на франкофоните. Отбелязването на Деня за защита на личните данни е една възможност за всички

европейски граждани, както и на хората и организациите по света, които се чувстват съпричастни, да участват не само в популяризиране на значимата дата, но и да се включат в повишаването на обществената информираност относно опазването на личните данни като важен елемент на сигурността в съвременното общество. 28 януари е денят, в който специалистите в областта на защитата на личните данни срещат представителите на гражданското общество и споделят основните принципи и цели на своята мисия.

И тази година КЗЛД отбеляза Международният ден за защита на личните данни с редица събития и инициативи. На 28 януари в сградата на КЗЛД се състоя пресконференция, която бе уважена от официални гости и представители на медиите. Комисията бе представена от председателя, Венцислав

Караджов и членовете – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева. Сред официалните гости на събитието бяха представители от Народното събрание, заместник-министърът на вътрешните работи – Цвятко Георгиев, говорителите на ЦИК – Александър Андреев и Камелия Нейкова, членовете на ЦИК – Румяна Сидерова и Иванка Грозева, директорът на Главна дирекция ГРАО – Иван Гетов, представители на МВР, Министерство на образованието и науката, Агенция по вписванията, Агенция за закрила на детето и др. На пресконференцията присъстваха и представители на неправителствения

сектор – Фани Давидова и Александър Кашъмов от „Програма достъп до информация“.

В своето изказване, председателят на КЗЛД Венцислав Караджов, засегна актуални теми от сферата на защита на личните данни, ролята на българския надзорен орган при формиране на европейските политики в тази област, новите предизвикателства в световен мащаб и стратегически направления за работата на КЗЛД през 2015 година. Присъстващите бяха информирани за инициативите, които Комисията планира да реализира през 2015 година под мотото „Комисия за защита на личните данни – кандидат за домакин на 40-та Международна конференция на органите по защита на данните и неприкосновеността“. Конференцията ще се проведе през втората половина на 2018 година, която е и годината на българското председателство на Съвета на Европейския съюз. В световен мащаб, Международната конференция е едно от най-значимите ежегодни събития в областта на защитата на личните данни, което събира представители на националните надзорни органи за защита на данните, експерти по право, адвокати, представители на академичната общност и неправителствения сектор, а също така и представители на гражданското общество и бизнеса – компании с дейност в областта на телекомуникациите и маркетинга, индустрията и др. На Конференцията се дефинират политиките и тенденциите в областта на защитата на личните данни и нейното домакинство е голям принос към репутацията на страната домакин в световен мащаб. Сред мероприятията, които КЗЛД планира за 2015 г. са срещи и дискусии с МВНР и с Комисията по вътрешна сигурност и обществен ред на 43-то Народно събрание, както и форум, насочен към доставчиците на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги. Предвижда се издаването на разработена съвместно с ЦИК информационна брошура към избирателите, провеждане на насочена към подрастващите информационна кампания, организиране на кръгла маса с участието на бизнеса, синдикатите и държавните структури.

Тъй като честването на Международният ден за защита на личните данни съвпада с края на отчетния период на КЗЛД, г-н Караджов използва възможността да представи пред официалните лица и медиите резюме на Годишния отчет за дейността на Комисията през 2014 година.

На 28 януари бе обявен и „Ден на отворените врати“, в който председателят и членовете на Комисията отвориха вратите си за граждани, администратори на лични данни и представители на медиите, които посетиха институцията и получиха експертни отговори на своите конкретни въпроси, както и актуална информация по проблеми, свързани със защитата на личната неприкосновеност.

СРЕЩИ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ С НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ

В периода от 19 до 22 януари, по инициатива на Комисията за защита на личните данни, се състояха срещи с представители на ръководните структури на Българската търговско-промишлена палата (БТПП), Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ) и Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България (КРИБ). Провеждането на срещи и дискусии с национално представителните организации на работодателите в България бе част от

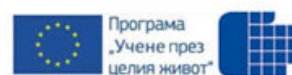
инициативите на КЗЛД за честването на 28 януари – Международният ден за защита на личните данни.

На 20 януари се проведе съвместната среща с Цветан Симеонов – председател на Управителния съвет и с членовете на Изпълнителния съвет на БТПП, а по-късно през същия ден се проведе и среща с Васил Велев – председател на Управителния съвет на АИКБ и с Ивелин Желязков, директор тристранно сътрудничество. Срещата КРИБ се състоя на 22 януари. На всички срещи КЗЛД бе представена от своя председател, Венцислав Караджов и членовете на Комисията – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков.

На проведените срещи КЗЛД запозна БТПП, АИКБ и КРИБ с основните тенденции при обработването на личните данни, заплахите и начините за осигуряване на адекватна защита. Обсъдена бе и необходимостта от провеждане на обучения на фирми, администратори на лични данни. Набелязани бяха основни направления и инструменти за бъдещо съвместно сътрудничество между Комисията и работодателските организации – провеждане на целеви регулярни срещи по въпроси от взаимен интерес и компетентност, обмен на информация и добри практики и изработване на стратегическо виждане за съвместно ползотворно сътрудничество в областта на защита на личните данни. Дискутирани бяха актуални теми в областта на защита на неприкосновеността, прилагането на Закона за защита на личните данни и успешните практики от работата на българския надзорен орган. Една от обсъдените теми бе свързана с действията, които Агенцията по вписванията следва да предприеме за защита на личните данни, съдържащи се в електронната база данни на търговския регистър, при предоставяне на платен достъп до нея.

Повишаването на обществената информираност се оценява от Комисията като основна мярка за превенция при опазване сигурността в съвременното общество. На представителите на бизнеса бе предоставен наръчник „Защита на неприкосновеността на работното място. Наръчник на служителите“, който дава полезна информация и препоръки към лицата на пазара на труда в ЕС, относно защитата на тяхната неприкосновеност и лични данни. Наръчникът е изработен от КЗЛД, в сътрудничество с надзорните органи за защита на данните на Полша, Чехия и Хърватия, и е издаден от КЗЛД по проект „Повишаване на осведомеността по въпросите, свързани със защитата на личните данни на служителите, работещи в ЕС“.

Участниците в срещите изразиха желание за установяване на по-тесни взаимоотношения и начин на работа, които биха спомогнали за по-лесно разрешаване на въпроси от взаимен интерес.

Защита на неприкосновеността на работното място

Наръчник за служители

РЕГИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ „НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА В ЦИФРОВИЯ СВЯТ“

На 27 и 28 януари 2015 г. в Прищина, Република Косово, се проведе двудневна Регионална конференция „Неприкосновеността в цифровия свят“, организирана от Националната агенция за защита на личните данни на Република Косово. Това събитие бе едно от мероприятията, с които надзорният орган по защита на данните на Република Косово отбеляза 28 януари - Международния ден за защита на данните. На Конференцията присъстваха представители на държавни институции и частния сектор – полиция,

митници, банки, здравни организации, училища и университети. Сред участниците бяха и представители на големи компании в сферата на информационните технологии и комуникациите – Майкрософт, Гугъл, Файсбук, Хюлет Пакард, Нокиа. Българският надзорен орган за защита на личните данни бе представен от проф. Веселин Целков, член на КЗЛД и Цветан Иванчовски – началник отдел „Контрол и административно-наказателни производства“ в дирекция „Правни производства и надзор“.

В двата дена на Конференцията бяха дискутирани предизвикателствата на цифровия свят, правната рамка и постиженията при гарантиране неприкосновеността на личната информация на гражданите. В първия ден бе дадена думата на представителите на надзорни органи от Балканския регион и Европа, както и на гости от Япония, които запознаха присъстващите с културата, правната рамка и реформите в далечната за нашия регион страна. Основната тема от първия ден на Конференцията бе свързана с предизвикателствата, които реалностите на цифровото общество отправят към органите за защита на данните от Балканския регион. По тази тема представителят на КЗЛД проф. Веселин Целков изнесе презентация „Новите предизвикателства за неприкосновеността и защитата на данните в цифровия свят“. Във втория ден на Конференцията продължиха дискусиите за неприкосновеността в цифровия свят, като бе поставен акцент на защитата на личните данни в Интернет. Представени бяха резултатите на младежката кампания „Неприкосновеността в цифровия свят“, като бяха очертани основните акценти в тази кампания и се състоя церемония по награждаване на най-добрите.

ТЕХНОЛОГИЧНАТА ПОДГРУПА НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОБСЪДИ ВАЖНИ АСПЕКТИ НА ЗАЩИТАТА НА ДАНИТЕ ВЪВ ВИСОКОТЕХНОЛОГИЧНА СРЕДА

На състоялото се през януари 2015 г. заседание на Технологичната подгрупа към Работната група по чл. 29 участваха представители на 24 органа по защита на данните, както и на Европейската комисия и Европейския надзорен орган по защита на данните. Заседанието протече при богат на теми дневен ред и завърши с разискване на бъдещото развитие на тази изключително натоварена подгрупа на Работната група по член 29.

На заседанието бе представена статистическа информация от проведеното през септември 2014 г. проучване за **употребата на бисквитки** („cookies“) в интернет сайтове от сферата на електронната търговия, медиите и държавните институции. Проучването е обхванало 478 сайта, регистрирани в 8 страни членки на ЕС (Великобритания, Дания, Чехия, Испания, Франция, Гърция, Словения, Нидерландия). Едно от основните изследвания се отнася до информационната политика

на сайтовете във връзка с използването на бисквитки. Установено е, че 57 % от проучените сайтове предоставят адекватна информация за употребата на бисквитки, а 46 % от всички изискват съгласие от сърфиращите за използването на бисквитки. Представители на различни държави предоставиха информация за санкциите, прилагани в техните държави, по отношение на сайтовете, които не спазват регулациите за употреба на бисквитки. Изготвено бе прессъобщение, включващо анализ на резултатите от проучването, което да бъде предложено на предстоящото пленарно заседание на Работната група по чл. 29.

Технологичната подгрупа обсъди чернова на **Кодекс за предоставяне на компютърни услуги в облака**, изработен от Европейската комисия. Кодексът представлява документ, който цели да улесни ползвателите на облачни услуги при преценката дали даден доставчик отговаря на изискванията за обработване и съхраняване на лични данни. Неговият фокус е основно върху взаимодействието между администраторите и обработващите лични данни, като се поставя акцент на прозрачността в тази връзка. Кодексът включва целия цикъл по защита на данните – от събирането, обработването, съхранението, до страната за решаване на евентуални спорове. Той е доброволен инструмент за унифициране на стандартите в работата на доставчиците, който им позволява да се самооценят и да демонстрират, че спазват правилата, установени от ЕС. Всеки доставчик на облачни услуги има право да се присъедини към Кодекса и да спазва неговите правила, независимо къде се обработват и съхраняват личните данни в неговата система. По този начин доставчиците биха получили конкурентни предимства, тъй като биха спечелили по-лесно доверието на своите клиенти.

В резултат на извършени през последните няколко години инспекции на големи международни корпорации (Microsoft, Google, Facebook, LinkedIn), бяха натрупани критична маса опит и добри практики, въз основа на които през 2014 г. бе взето решение за създаването на **обща методология, по която да се извършват бъдещите проверки на подобни интернет гиганти**. Поради съществените разлики в подходите за извършване на проверка в отделните страни членки, методологията няма за цел да бъде подробна или изчерпателна. Тя трябва да представлява вътрешен документ, който почива на наблюденията, идентифицирани по време на предишните проверки и да бъде сборник от добри практики, който може да бъде следван при други подобни проверки и общи действия.

Важно място в дискусиите на подгрупата зае новата **политика за неприкосновеност на Facebook**. Конкретни дебати имаше относно един от членовете на новата политика, според който Facebook има право да продава елементи от профилите на своите ползватели за маркетингови цели. Стана ясно, че в Германия е извоювана отстъпката профилите и личните данни на немските граждани да не бъдат използвани без тяхното изрично разрешение. От компетентността на Работната група по чл. 29 е да се обсъди как да се отговори на Facebook на Европейско ниво, тъй като в момента всяка държава действа самостоятелно и неkoordinирано.

На заседанието бе разгледана работата на подгрупата по **политиката за неприкосновеност на Google**. Отчетен бе съществен напредък на компанията по отношение защитата на личните данни, но бе открояна тенденцията много мерки да бъдат прилагани частично. Предстои среща на Технологичната подгрупа с представители на Google, на която да бъде обсъдено прилагането на мерките за защита на личните данни.

Подгрупата финализира работата си по **становището за употребата на дрони** за граждански цели, озаглавено „Проблеми на защитата на личните данни и неприкосновеността, произтичащи от употребата на безпилотни летателни апарати“. След приемането му от Работна група по чл. 29, становището ще бъде изпратено на Европейската комисия

Като бъдеща тема за дискусия бе очертан въпросът свързан с използването на т.нар. „умни мрежи“. За следващото заседание на подгрупата Европейската комисия ще организира семинар, на който специалисти ще демонстрират способностите и характеристиките на умните мрежи.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 3 и 4 февруари 2015 г. в Брюксел се проведе 99-то пленарно заседание на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО. Акцент на заседанието бе европейската система за събиране и обработване на данни на пътниците (PNR данни). Надзорните органи за защита на данните бяха поканени да споделят развития на национално ниво, свързани със събирането на PNR данни, както и своите виждания за ролята на Работната група по чл. 29 в този процес. Въпросът за изграждане на единна система за обмен на информация за пътниците в Европейския съюз се разглежда с особено внимание и неотложност предвид събитията от последните месеци и е предпоставка за положително развитие на предложението за Директива на ЕС относно резервационните данни на пътниците.

В резултат на проведената дискусия, Работната група се обедини около идеята да изготви съобщение, в което ясно да се очертава позицията на националните органи за защита на данните относно изграждането на европейска PNR система. Съобщението на Работната група се основава на анализа, направен в предишни становища относно събирането на резервационни данни на пътниците и потвърждава отново виждането, че обработването на PNR данни за целите на борбата срещу тероризма и тежката престъпност поставя пред сериозен риск правото на защита на личните данни и личната неприкосновеност – права, гарантирани в Хартата на основните права на Европейския съюз. Същевременно, Работната група подчертава, че по принцип не е против събирането на резервационни данни на пътниците, но такава намеса в основните права е допустима единствено при доказване на адекватността на мярката, необходимостта от нейното използване и пропорционалността при обработването на PNR данни, както и при предоставянето на достатъчни гаранции за защита на данните. Такива възможни гаранции вече са разгледани в различни документи на Работната група по чл. 29. В края на съобщението се посочва, че членовете на Работната група са готови да се включат в дискусията относно създаването на европейска PNR система, като основната им задача ще бъде да гарантират съответствието на бъдещата PNR директива с Хартата на основните права и европейското законодателство за защита на личните данни.

Сред другите теми, обсъдени по време на заседанието бяха прехвърлянето на PNR данни към трети страни и правната уредба, с която се регламентира този вид трансфер на лични данни, текущи развития, свързани с провежданата европейска реформа в областта на защитата на личните данни и модернизирването на програмата „Сейф Харбър“, както и позиции на Работната група, свързани с технологични аспекти на защитата на личните данни.

СЕЙФ ХАРБЪР - ЩЕ СЕ ВЪЗСТАНОВИ ЛИ ДОВЕРИЕТО В ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТВЪД ОКЕАНА

През януари 2015 г. се проведе 60-то заседание на Комитета по защита на лицата при обработване на личните им данни. Целта на заседанието бе Европейската комисия да брифира страните членки за напредъка на преговорите със Съединените американски щати относно функционирането на правния инструмент за трансфер на лични данни от ЕС към САЩ – Сейф Харбър. Европейската комисия е идентифицирала значителни пропуски в работата на американската страна, които застрашават личните данни и неприкосновеността на европейските граждани. Сред тях са недостатъчно доброто ниво на контрол от страна на американските институции (Федералната търговска комисия и Търговския департамент на САЩ), злоупотребите от страна на недобросъвестни компании, които твърдят че

прилагат правилата на Сейф Харбър, въпреки че това не е така, както и спорните практики за масово следене, прилагани от страна на американските служби за сигурност. Основната идея в тезата на Европейската комисия бе, че е добре страните-членки да използват двустранните си контакти със Съединените щати, за да ги убедят да отстъпят в преговорите и да предложат по-добри условия, защото в противен случай Европейската комисия е готова да прекрати действието на Сейф Харбър. За Комисията е важно да се осигури приемственост в защитата на личните данни и те да са защитени не само по време на трансфера до САЩ, но и след това, при тяхното обработване. Сейф Харбър продължава да бъде важен инструмент за постигане на тази цел. От над 3 000 компании, които са се присъединили към него, 140 оперират в Европа.

Европейската комисия вече е успяла да постигне известен пробив в преговорите, което е от съществено значение за възстановяване на доверието от двете страни на Атлантика. Така например Търговският департамент е поел ангажимент да засили своята контролна дейност. Това включва преминаване от принципа на самосертифициране към регулирана система чрез извършване на служебни проверки за съответствие (не като до сега – единствено последващи проверки). Европейската комисия настоява департаментът да работи по-активно и да проверява дали декларираното от компаниите отговаря на реалността, без да изисква това да става чрез проверки на място (това може да става и чрез проверка в интернет). Повод за притеснения се оказва искането на американците за въвеждане на квотен принцип при тези проверки, което според Европейската комисия би лишило режима от всеобхватност и ефективност.

Американските институции работят по въпросите, свързани със Сейф Харбър, но не достатъчно активно и систематично. Федерална търговска комисия например е предприела мерки и наложила санкции срещу компании като Google и Facebook, но това е станало като следствие от анализ и взето ad hoc решение, а не като резултат от предварителна проверка за установяване на съответствие с декларираното състояние. Това е тенденция, която трябва да се промени.

Друга тема от преговорите с американската страна е масовото следене в интернет и подслушването на телефонни разговори. На най-високо политическо ниво има поет ангажимент от американска страна да се премине от масово към целево следене. Освен това трябва да се осигури защитата както на американските, така и на неамериканските граждани. Президентът Обама, в своята годишна реч за състоянието на Съюза, обеща да обуздае службите за сигурност и желанието им за всеобхватно подслушване и следене, за да бъдат защитени максимално правата и свободите на гражданите. Европейската комисия приветства този подход и се надява на реални резултати като няма претенции към начина, по който ще стане това.

Друг важен момент от изложението на Комисията бе споделяната с аудиторията информация, че големите американски интернет компании (Facebook, Google, Twitter) са поставили ултиматум на американското правителство и са заявили, че дори то да не предприеме законови мерки за ограничаване на следенето и подслушването, те ще направят всичко възможно да го затруднят и да защитят правата на гражданите. Това се дължи на факта, че разкритията за масово следене и подслушване, направени от Едуард Сноудън, са донесли огромни загуби на американските корпорации. Свързана с този факт е и тенденцията за масово изнасяне на облачни услуги и инвестиции в Европа, като интернет гигантите местят своите сървъри за съхранение и центрове за обработка на данни на Стария континент.

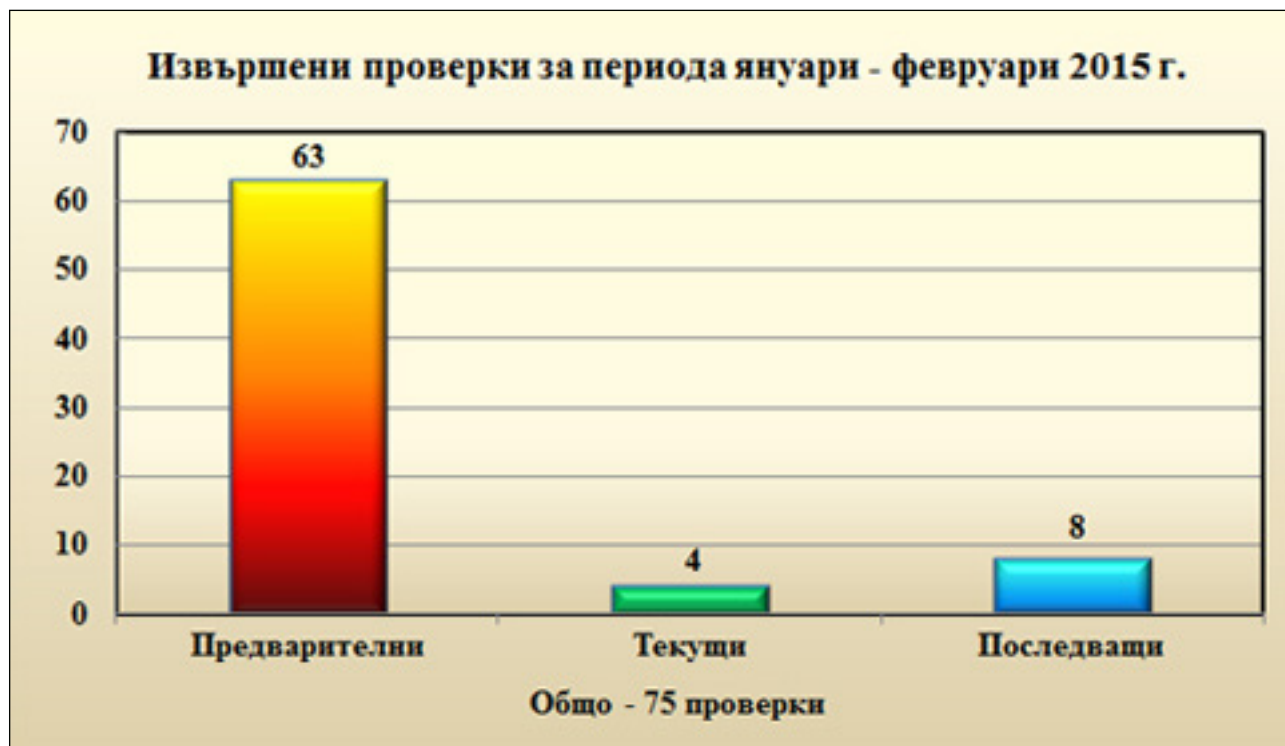

Преговорите ще продължат, като Европейската комисия е амбицирана да се спази поставеният срок – май 2015 г. На заседанието на Комитета по защита на лицата при обработване на личните им данни, представителите на Комисията подчертаха важността на двустранните отношения и контакти с американската страна, които евентуално биха спомогнали за успешен край на преговорите.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2015 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците ноември и декември 2014 са извършени общо 75 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 63 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Във връзка с изпълнение на решения на КЗЛД, през отчетния период приключиха 3 проверки относно осъществяване на видеонаблюдение в жилищни сгради в гр. София и гр. Левски. Разгледани са 13 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода е съставен 1 акт за установяване на административно нарушение и е издадено 1 наказателно постановление.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2015 г.

През периода януари-февруари 2015 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени 1280 нови потребителски профили на администратори на лични данни (АЛД). От тях 1226 са на АЛД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД, а 54 – на желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 344572 потребителски профила – 314030 на АЛД, подали заявления за регистрация и 30542 на изявили желание за освобождаване от това задължение. За 7582 администратори са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 942 нови АЛД, с което общият брой на вписаните в регистъра става 274011;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 56 АЛД, с което общият брой на освободените от регистрация става 27535;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължение по вписване в регистъра на КЗЛД – 9 АЛД, с което общият им брой достигна 1966;
- за периода януари-февруари 2015 г. КЗЛД не е отказвала вписване в регистъра на АЛД, при което общият брой администратори с отказано вписване в регистъра остава 2379.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 96 администратори на лични данни.

През периода януари-февруари 2015 г. са обработени 1318 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 2975 електронни съобщения до АЛД, а във входящата поща на електронната система са получени 51 писма, по които е взето отношение.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-453/2013 г. София, 06.01.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 26.11.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-453/29.11.2013 г., подадена от А.Н.К. срещу „С.В.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от А.Н.К. жалба, в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните му данни от страна на „С.В.“ АД.

Жалбоподателят твърди, че „С.В.“ АД обработва личните му данни във връзка с предоставяна от дружеството услуга на адрес *****, партиден номер *****. Твърди, че не е сключвал договор за предоставяне и ползване на вода на посочения адрес и не е предоставял личните си данни на дружеството по този повод. Твърди, че дружеството неправомерно се е сдобило с личните му данни от списък на вещите лица към съда. Г-н А.Н.К. информира, че по повод заявка от 2005 г. за пломбиране на водомерите в жилището е предоставил личните си данни на дружеството, като лице за контакти за извършване на услугата. Допълва, че жилището е държавна собственост и е предмет на съдебен спор.

Господин А.Н.К. твърди, че дружеството неправомерно е предоставило личните му данни на „Е.М.“ ООД за събиране на задължения, за ползвана на адреса вода.

Жалбоподателят сочи, че на 11.11.2011 г. е депозирал молба до „С.В.“ АД с правно основание чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 28, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от ЗЗЛД, в отговор на което в края на месец ноември 2011 г. получил отговор, който не го удовлетворява.

Жалбоподателят моли Комисията да санкционира „С.В.“ АД за неправомерно придобиване на личните му данни и предоставянето им на „Е.М.“ ООД. Г-н А.Н.К. желае Комисията да наложи санкция на дружеството и за това, че е отказало да му предостави изисканата в заявлението от 11.11.2011 г. информация за обработваните лични му данни.

Жалбоподателят твърди, че за случая е сезирал и Софийска районна прокуратура.

С писмо рег. № П-7582/02.12.2013 г., подадено по електронен път от имейл адрес *****, жалбоподателят прилага доказателства в подкрепа на изложените в жалбата твърдения.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „С.В.“ АД и „Е.М.“ ООД са изискани писмени становища и относими доказателства.

В отговор „Е.М.“ ООД изразяват становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че между „Е.М.“ ООД и „С.В.“ АД е сключен договор № 5422/06.04.2012 г. за събиране на просрочени вземания от длъжници на „С.В.“ АД. Сочат, че въз основа на договора с възлагателен протокол от дата 22.10.2013 г. личните данни на жалбоподателя в обем от три имена, адрес за кореспонденция, адрес на имота, размер на задължението и телефонен номер са предоставени от „С.В.“ АД на „Е.М.“ ООД за събиране на ликвидни и изискуеми задължения на А.Н.К. към „С.В.“ АД.

Към становището са предоставени копия на: Удостоверение за администратор на лични данни; Удостоверение за актуално състояние; договор № 5422 за събиране на вземания; пълномощно.

От страна на „С.В.“ АД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата, в което се твърди, че дружеството обработва личните данни на жалбоподателя въз основа на договорни отношения със същия по повод предоставянето на ВиК услуги.

От дружеството сочат, че в базата им данни съществува клиентски номер ***** за имот находящ се в титуляр Н.Г.К. Информират, че при извършена на 11.07.2005 г. проверка от дружеството, жалбоподателят е предоставил информация, че титулярът на партидата - негов баща, е починал и имотът се обитава от жалбоподателя, като последният е поел ангажимент за подмяна на водомерите в жилището. Допълват, че на 25.07.2005 г. жалбоподателят е подал в дружеството заявка за пломбиране на водомерите в имота и е предоставил доброволно телефонен номер ***** за връзка.

От дружеството твърдят, че за отчет на монтираните водомери са извършвани регулярни посещения от инкасаторите на дружеството, че в карнетите фигурира подпис на жалбоподателя и допълват, че с полагане на подписа си жалбоподателят е изразил съгласието си с отразеното в карнетите обстоятелство, включително и с фигуриращата в карнетите забележка „нов собственик-наследник А.Н.К.“.

От дружеството твърдят, че жалбоподателят е извършвал частични плащания за предоставяните ВиК услуги по посочения клиентски номер и считат тези действия за безспорно доказателство за наличието на договорни отношения между г-н А.Н.К. и „С.В.“ АД.

В становището са изложени твърдения за ликвидни и изискуеми задължения на жалбоподателя към дружеството по повод предоставяни от последното ВиК услуги за посочения в жалбата имот. Твърдят, че за целите на събиране на вземанията на дружеството и въз основа на сключен с „Е.М.“ ООД договор за събиране на вземания, личните данни на жалбоподателя са предоставени на колекторската фирма.

Към становището са предоставени относими по случая доказателства и пълномощно.

В хода на административното производство жалбоподателят информира, че за случая е сигнализирал Софийска районна прокуратура (СРП) и по случая е образувана пр. пр. № 46402/2013 г.

С писма на Председателя на КЗЛД, от прокуратурата е изискана информация за хода на образуваното по случая производство и данни за предмета и хода му. В отговор от СРП уведомяват, че образуваната по жалба на А.Н.К. прокурорска преписка № 46402/13 г. е прекратена с постановление на СРП от дата 18.07.2014 г., поради липса на престъпление от общ характер.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н А.Н.К. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес.

Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни и следователно по аргумент от чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е от компетентността на КЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбите, с които е сезирана Комисията. В конкретния случай администратор на лични данни е „С.В.“ АД. „Е.М.“ ООД е администратор на лични данни на собствено основание, но

в конкретния случай обработват личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на „С.В.“ АД, в качеството си на обработващи личните данни и въз основа на сключен между дружествата договор за събиране на вземания.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 8046 и № 17856.

Комисията счита, че не са налице основания за спиране на административното производство.

На заседание на Комисията, проведено на 15.10.2014 г., жалба рег. № Ж-453/ 29.11.2013 г. е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – А.Н.К., ответна страна – „С.В.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна – „Е.М.“ ООД.

Страните са редовно уведомени за насроченото за 26.11.2014 г. открито заседание на Комисията, за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответната страна е изискано повторно да представи относими по случая доказателства. В отговор от дружеството твърдят, че не разполагат с изискания от КЗЛД договор за предоставяне на ВиК услуги на адрес ***** и допълват, че са предоставили всички относими по спора доказателства, с които дружеството разполага.

На заседание на КЗЛД, проведеното на 26.11.2014 г., жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, явява се лично.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представлява.

Заинтересованата страна – редовно уведомена, представлява се от юрк. Ж., с представено в заседанието пълномощно.

Жалбоподателят няма доказателствени искания, представя и Комисията приема заверено копие от Акт за държавна собственост от 1995 г. Г-н А.Н.К. поддържа жалбата и моли Комисията да я уважи.

Процесуалният представител на „Е.М.“ ООД не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания. Юрк. Ж. оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение с аргументи, че представляването от нея дружеството е обработило личните данни на жалбоподателя законосъобразно и във връзка със сключен между „Е.М.“ ООД и „С.В.“ АД договор за услуги.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Видно от събраните по административната преписка доказателства в базата данни на „С.В.“ АД под клиентски номер ***** се съхраняват лични данни на жалбоподателя в обем от три имена и адрес, по повод предоставяни от дружеството ВиК услуги на адрес *****. Видно от твърденията на ответната страна същата обработка и информация за мобилен номер на жалбоподателя – *****.

Страните не спорят, че личните данни на жалбоподателя, в качеството му на абонат/потребител на дружеството относно доставяне на услуги на посочения адрес, са предоставени на „Е.М.“ ООД за целите на събиране на натрупаните задължения по партидата. Задължението е предоставено на „Е.М.“ ООД с възлагателен протокол от 22.10.2013 г., като отношенията между дружествата са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор № 5422/06.04.2012 г. за събиране на просрочени вземания на длъжници на „С.В.“ АД. Предоставените лични данни са в обем от три имена на жалбоподателя, телефонен номер, адрес и размер на задължението.

Съобразно разпоредбата на § 1, т. 1 от ЗЗЛД съхраняването и предоставянето на лични данни

са действия по обработване на личните данни и като такива следва да се извършват в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД, при спазване на принципите, посочени в чл. 2, ал. 2 от закона.

В конкретния случай Комисията счита, че личните данни на жалбоподателя са обработени от „С.В.“ АД в нарушение на разписаните в чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД принципи, с оглед което приема жалбата, в тази ѝ част, за основателна.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни следва да обработва личните данни на физическите лица законосъобразно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези алтернативно дадени условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Видно от събраните в административното производство доказателства е, че личните данни на жалбоподателя са обработени незаконосъобразно без наличие на нито едно от посочен в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за обработване на личните данни.

Твърденията на ответната страна, че личните данни на жалбоподателя се обработват от дружеството въз основа на договорни отношение между жалбоподателя и дружеството във връзка с предоставяне на ВиК услуги на адрес ***** са неоснователни, същите са недоказани и оспорени от жалбоподателя. С оглед твърденията на жалбоподателя, че не е абонат на дружеството, както и твърденията, че не е страна по сключен с дружеството договор за предоставяне на услуги на адреса и не е собственик или ползвател на имота и с оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса, от дружеството е изискано да представи доказателства в подкрепа на твърденията си за наличието на договорни отношения с г-н А.Н.К. Такива не са предоставени, а позоваването на подписани от жалбоподателя карнети за извършени регулярни посещения за отчитане на водомерите и подадена от г-н А.Н.К. заявка за пломбиране на водомерите в имота и аргументът, че същите са доказателства за наличие на договорни отношения между жалбоподателя и дружеството са неоснователни и в противоречие с представените от дружеството Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператора „С.В.“ АД (Общи условия/ОУ).

Видно от представените Общи условия потребител на ВиК услуги, респективно абонат на дружеството, е физическо лице – собственик, ползвател (при вещно право на ползване) или наемател на имота, за който са предоставени услугите (чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3 от ОУ), каквито качества видно от събраните доказателства г-н А.Н.К. няма по отношения на цитирания имот.

Съгласно чл. 56 от ОУ потребителите на ВиК услуги се идентифицират с три имена, ЕГН, постоянен адрес по документ за самоличност, номер и дата на издаване на документа за самоличност, адрес за кореспонденция, телефон и документ, удостоверяващ правото на собственост или вещно право на ползване на имота или писмена-декларация. А откриването на партида на името на лицето или промяна на партидата става след подадено от лицето на заявление по образец и представяне на документи удостоверяващи правото на собственост, вещно право на ползване на имота, писмена-декларация или удостоверение за наследници (чл. 56, ал. 2 и чл. 58, ал. 2 от ОУ). От ангажираните от „С.В.“ АД доказателства по случая и в частност липсата на заявление от жалбоподателя за откриване или промяна на партидата за клиентски номер ***** се налага извода, че обработването на личните данни на жалбоподателя, в качеството му на потребител с клиентски номер ***** на предоставяните от дружеството услуги за посочения имот, същият държавна собственост, и предоставянето им на „Е.М.“ ООД за целите на събиране на задължения за ползвани в имота ВиК услуги, е незаконосъобразно.

Съгласно ЗЗЛД, администраторът на лични данни следва да обработва личните данни на физическото лице в съответствие с чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, а именно да събира личните данни на физическото лице за конкретни, точно определени цели и да не ги обработва по начин несъвместим с тези цели. В конкретния случай „С.В.“ АД е обработило личните данни на жалбоподателя и в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД. Страните не спорят, че през 2005 г. жалбоподателят е подал заявка за пломбиране на водомерите в имота, в която е посочил трите си имена и телефон за връзка. Личните данни са предоставени за конкретна цел – пломбиране на водомерите в жилището, но са обработени

допълнително от страна на дружеството за цели различни от тази, а именно за предоставянето им на „Е.М.“ ООД за събиране на задължение за ползването на адреса услуги, цел различна от тази за която са предоставени данните. Безспорно е че, личните данни на жалбоподателя са предоставени на „Е.М.“ ООД без знанието и съгласието му.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното административно нарушение и неговите последици, налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяна на срок за отстраняване на нарушението), които имат превантивен, респективно преустановителен характер, е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага административно наказание на дружеството за нарушение на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на „С.В.“ АД на установения правен ред.

При определяне размера на административно наказание, Комисията съобрази факта, че нарушението не е първо за администратора на лични данни и е налице влязло в сила решение, с което на дружеството е наложено наказание за административно нарушение на същите текстове на ЗЗЛД, с оглед което счита, че размера на наложеното, с настоящето решение, административно наказание следва да бъде над минимума, предвиден в закона.

По отношение на обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на „Е.М.“ ООД, Комисията счита жалбата за неоснователна. Видно от събраните доказателства и наведените от страните твърдения личните данни на жалбоподателя са обработени от „Е.М.“ ООД в качеството му на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни – „С.В.“ АД, а отношенията между дружествата са уредени съобразно с чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД с договор за услуги.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита жалбата за неоснователна по отношение на твърденията на г-н А.Н.К. за извършено от страна на „С.В.“ АД нарушение на ЗЗЛД, изразяващо се в непредоставяне на достъп до личните му данни, обработвани от дружеството. Видно от събраните доказателства г-н А.Н.К. е подал две заявления с рег. № ПИ-3401/26.10.2011 г. и ПИ-3401/17.11.2011 г., по описа на „С.В.“ АД за достъп до личните си данни във връзка с които и в съответствие със задължението си по ЗЗЛД и в сроковете посочени в закона дружеството е отговорило на жалбоподателя. В тази връзка и с оглед кратките срокове между подадените от г-н А.Н.К. заявления за достъп до лични данни следва да се отбележи, че макар ЗЗЛД да не ограничава лицата относно броя на подавани заявления за достъп до личните им данни, следва да се има предвид, че предоставената от законодателя възможност следва да се използва за защита на права и законни интереси на гражданите и не следва да се превръща в инструмент за злоупотреба с право и упражняване на правото в противоречие с неговото предназначение. Поставянето на границата между „упражняване на права” и „злоупотреба с права” е деликатна, а преминаването в една или друга посока би могло да доведе, както до създаване на препятствия за упражняване и гарантиране на права, така и до упражняване, което не води до защита на субектите, а до накърняване на чужди права.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-453/29.11.2013 г., подадена от А.Н.К. срещу „С.В.“ АД за частично основателна.
2. Обявява жалбата за основателна в частта ѝ относно твърденията за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на „С.В.“ АД.
3. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „С.В.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление ****, имуществена санкция в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева), за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД.
4. Остава жалбата, в останалата ѝ част, без уважение като неоснователна.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-806/2014 г.

София, 06.01.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.10.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-806/03.07.2014 г., подадена от Т.Г.А. срещу Д.П.П., в качеството му на кметски наместник на с. П., общ. С.З.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-806/03.07.2014 г., подадена от Т.Г.А. срещу Д.П.П., в качеството му на кметски наместник на с. П., общ. С.З.

Жалбоподателят твърди, че в качеството си на длъжностно лице г-н Д.П.П. е предоставял личните му данни и личните данни на С.Г.Д. на К.П.К. и на адв. А.Ч. от Адвокатска колегия (АК) С.З. Допълва, че последните двама, използвайки тази информация, го подлагат на постоянен тормоз чрез жалби и тъжби до прокуратурата.

Жалбоподателят уточнява, че във връзка с получени от кметския наместник удостоверения за наследници, е предоставил на същия, в качеството му на длъжностно лице, издадени в негова ползва копия на пълномощни с рег. № 3481/07.06.2010 г. и № 1781/03.04.2013 г., по описа на нотариус П.И. с рег. № 308 на Нотариалната камара (НК).

Жалбоподателят твърди, че г-н Д.П.П. е предоставил копия на горесцитираните пълномощни на К.П.К. и на адв. А.Ч., а последният ги е приложил към прокурорски преписки № 2371/2013 г. и № 1760/2012 г., по описа на Районна прокуратура – С.З. Уточнява, че за неправомерното предоставяне на личните му данни на г-н К.П.К. и адв. А.Ч. установил „преди няколко месеца“, когато е повикан да даде обяснения по преписките.

Жалбоподателят моли да бъде извършена проверка по случая.

Към жалбата са приложени копия на: пълномощно рег. № 3418/07.06.2010 г. и рег. № 1781/03.04.2013 г., по описа на нотариус П.И. рег. № 308 от НК; Постановление № 2922/2012 г. на Окръжна прокуратура – С.З. и Удостоверение с изх. № СД-02.09.1298/ 07.02.2013 г., по описа на Районен съд – С.З.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства от г-н Д.П.П. е изискано писмено становище по жалбата и представяне на относими доказателства.

В отговор кметският наместник заявява, че в кметство с. П., общ. С.З. се съхраняват копия на пълномощни с рег. № 3418/07.06.2010 г и № 1781/03.04.2013 г., представени от Т.Г.А., заедно с декларация във връзка с искане за издаване на удостоверение за наследници на неговите упълномощители – Ж.С. и С.Г.Д.

Господин Д.П.П. сочи, че е предоставил копия от пълномощните на адв. А.Ч. от АК – С.З. на основание чл. 31 от Закона за адвокатурата и във връзка със заведени дела от упълномощителя му – К.П.К. срещу Т.Г.А.

Към становището на кметския наместник са приложени: обяснения от адв. А.Ч.; копия на искане за издаване на удостоверение за наследници с вх. № 3/04.04.2013 г; писмо изх. № 129/19.04.2013 г. от ДВУИ – селище „К.“ с. Б., общ. С. и извадка от Закона за адвокатурата.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е изискана информация от Районна прокуратура (РП) – С.З. В отговор от прокуратурата уведомяват, че по преписка рег. № 1760/2012 г. е приложено копие на нотариално заверено пълномощно № 3418/07.06.2010 г., по описа на нотариус П.И. Уточняват, че копие на пълномощното е приложено към тѣжба, подадена в РП-С.З. от Ж.С., чрез пълномощника му адв. А.Ч. от АК – С.З. Допълват, че по същата преписка и към заявление от 13.05.2013 г., подадено от адв. А.Ч., в качеството му на пълномощник на К.П.К., е приложено копие на нотариално заверено пълномощно рег. № 1781/03.04.2013 г., по описа на нотариус П.И. От прокуратурата информират, че с Постановление от 20.05.2013 г. материалите по преписка 1760/2012 г., включително и пълномощно рег. № 1781/03.04.2013 г. са отделени и е образувана преписка № 2371/2013 г., по описа на РП- С.З., проверката по която не е приключила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н Т.Г.А. жалба рег. № Ж-806/03.07.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

С оглед обстоятелството, че към жалбата не е представено пълномощно за представителна власт, Комисията счита жалбата за недопустима по отношение на изложените твърдения за неправомерно обработване на личните данни на С.Г.Д., тъй като за жалбоподателя - г-н Т.Г.А. не е налице правен интерес, последният по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК - задължителна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

В останалата ѝ част - по отношение на твърденията за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от Д.П.П., в качеството му на кметски наместник, на адв. А.Ч. от АК- С.З. и на К.П.К., жалбата в процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Предмета на жалбата е обработването на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставяне на копия на документи съдържащи личните му данни на трети лица.

На проведено на 10.09.2014 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за частично допустима – недопустима по отношение на изложените твърдения за неправомерно обработване на личните данни на С.Г.Д. и допустима в останалата ѝ част, по отношение на изложените от жалбоподателя твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, чрез действия по предоставянето им от Д.П.П., в качеството му кметския наместник на с. П., общ. С.З. на адв. А.Ч. от АК – С.З. и на К.П.К. Като страни в производството са конституирани жалбоподател – Т.Г.А., ответна страна – община С.З., заинтересовани страни: Д.П.П. - кметски наместник на с. П., общ. С.З., адвокат А.Г.Ч. от Адвокатска колегия – С.З. и К.П.К. От община С.З. и адв. А.Ч. са изискани писмени становища и доказателства. От община С.З. не ангажират становище. адв. А.Ч. депозира писмено становище по жалбата, с приложени доказателства.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от кметския наместник на с. П., общ. С.З. е изискано представяне на допълнителни доказателства, а именно заверено копие на молбата, въз основа на която е предоставил копия от цитираните в жалбата пълномощни на адв. А.Ч., както и копие от акта, с който са предоставени пълномощните. В тази връзка на 29.09.2014 г. е проведен телефонен разговор с г-н Д.П.П., последния е уведомен за дата и часа на отритото заседание за разглеждане на подадената срещу него жалба и му е указана необходимостта от представяне на изисканите от КЗЛД доказателства.

В отговор г-н Д.П.П. информира, че не разполага с изисканите от Комисията актове и допълва, че е предоставил на адв. А.Ч. копия от пълномощните въз основа на устно искане от адвоката, като е имал уверението му, че същите са му необходими по повод заведени дела срещу Т.Г.А. Д.П.П. твърди, че е предоставил заверени копия на съхраняваните при него пълномощни лично и на ръка на адв. А.Ч. и допълва, че ще изложи и писмено информацията, която е предоставил по телефона.

С писмо рег. № П-6316/02.10.2014 г., г-н Д.П.П. потвърждава, че по искане на адв. А.Ч. и на лична среща със същия, срещу показана адвокатска карта и на основание чл. 31 от Закона за адвокатурата, е предоставил на адвокат А.Ч. копия на пълномощни № 3418/07.06.2010 г. и № 1781/03.04.2013 г.

На заседание на КЗЛД, проведеното на 01.10.2014 г., жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, явява се лично и представя копие на постановление за прекратяване на наказателно производство на Районна прокуратура – С.З. от дата 18.08.2014 г. Г-н Т.Г.А. поддържа жалба и моли Комисията да я уважи.

Ответната и заинтересованите страни – редовно уведомен, не се явяват не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид събраните писмени доказателства, както и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е частично основателна.

С оглед обстоятелството, че в административното производство не се установи обработване на личните данни на жалбоподателя чрез предоставянето на документи - пълномощни, в които същите се съдържат, от Д.П.П. на К.П.К., Комисията счита за неоснователни и недоказани изложените от жалбоподателя твърдения в тази насока.

От събраните по административната преписка доказателства и изложените от страните твърдения безспорно се установи, че в кметство с. П., общ. С.З. се съхраняват копия на пълномощни с рег. № 3418/07.06.2010 г. и № 1781/03.04.2013 г., по описа на нотариус П.И. рег. № 308 на НК. Пълномощните са представени от Т.Г.А. във връзка с искане за издаване на удостоверение за наследници на неговите упълномощители – Ж.С. и С.Г.Д.

Страните не спорят, че Д.П.П., в качеството си на кметски наместник на с. П., общ. С.З. е предоставил на адвокат А.Г.Ч. от АК – С.З. копия на цитираните пълномощни. Документите са предоставени „лично и на ръка“ на адв. А.Ч. с оглед качеството му на адвокат и след представена от последния адвокатска карта.

Видно от съдържанията на пълномощните е, че в същите се съдържат лични данни – три имена, единен граждански номер и постоянен адрес, на жалбоподателя - Т.Г.А.

Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, предоставянето на документи съдържащи лични данни е действие по обработване на съдържащите се в тях лични данни на физическото лице и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Обработването на личните данни следва да се извършва в съответствие със и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал 2 от ЗЗЛД. Личните данни следва да се обработват законосъобразно (чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД), да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин несъвместим с тези цели (чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД). С разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от същия закон законодателят е вменил в задължение на администратора на лични данни да осигурява спазването на изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

В конкретния случай администраторът на лични данни – г-н Д.П.П., в качеството си на кметски наместник на с. П., община С.З., е обработил личните данни на жалбоподателя в нарушение на разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД и разрез с принципите на които следва да се основава обработването на лични данни е предоставил документи, съдържащи лични данни на жалбоподателя, на адв. А.Ч. Обработването е незаконосъобразно, без да са налице условия за допустимост на обработването, а позоваването на чл. 31 от Закона за адвокатурата (ЗА), като аргумент за законосъобразност на обработването, Комисията намира за неоснователно.

Съгласно цитираната разпоредба адвокатът и трайно установеният адвокат от Европейския съюз имат свободен достъп и могат да правят справки по дела, да получават копия от книжа и сведения с предимство в съда, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби в страната и навсякъде, където е необходимо, само въз основа на качеството си на адвокат или на адвокат от Европейския съюз, което удостоверяват чрез представяне на карта, издадена от Висшия адвокатски съвет.

Смисълът на разпоредбата следва да се разгледа с оглед връзката ѝ с други с останалите разпоредби на Закона за адвокатурата и във връзка с други нормативни актове. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗА упражняването на адвокатска професия е конституционна дейност за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица. В различните ѝ проявни форми дейността на адвоката законодателно е формулирана като защита на правата и законните интереси на неговите „доверители и подзащитни“. Видно от цитираните разпоредби същите регламентират дейността на адвоката като дейност по защита и оказване на правно съдействие на конкретен правен субект-клиент. Неговата роля е възможна само и единствено в качеството му на представител на конкретно лице, а не на общо основание, а представителната власт следва да бъде доказана, с оглед произтичащите от нея права на лицето като адвоката и в частност правото му получава копия от книжа от административните органи и други служби в страната.

В светлината на изложеното и логически погледнато без представителна власт адвокатът не би могъл и не следва да осъществява дейността си, следователно без представителна власт и нейното надлежно удостоверяване същият не следва да има достъп до отнасящи се до трети лица материали, в частност на съдържащите в тях лични данни. Свободното боравене с материали и документи от всеки адвокат, без наличие на представителна власт безспорно застрашава правата на лицата, в тава число и правата по ЗЗЛД, касаещи неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Комисията е единодушна, че обработването на личните данни на жалбоподателя чрез действия по предоставянето им от г-н Д.П.П. на адв. А.Ч. е в нарушение на разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД, предоставянето е незаконосъобразно, извършено в нарушение на принципите на които следва да се основава обработването на личните данни и като такова следва да бъде санкционирано.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното административно нарушение и неговите последици, налагането на принудителни

административни мерки (задължително предписание или определяна на срок за отстраняване на нарушението), които имат превантивен, респективно преустановителен характер, е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая и в тази връзка налага административно наказание за нарушение на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване на установения правен ред.

При определяне размера на административно наказание, Комисията съобрази факта, че нарушението е първо за администратора на лични данни, с оглед което счита, че размера на наложеното, с настоящето решение, административно наказание следва да бъде около минимума, предвиден в закона.

Особено мнение по отношение на ангажирането на административно-наказателната отговорност на г-н Д.П.П., в качеството му на кметски наместник на с. П., общ. С.З. изразява Веселин Целков – член на Комисията за защита на личните данни. Г-н Целков счита, че за констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на кмета на община С.З., който следва да осъществява контрол по целесъобразност и законосъобразността на актовете и действията на кметските наместници при изпълнение на техните правомощия.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обявява жалбата за недопустима в частта ѝ по отношение на изложените твърдения за неправомерно обработване на личните данни на С.Г.Д. и прекратява образуваното административно производство, по отношение на тази част от жалбата, поради липса на правен интерес на жалбоподателя.

2. Остава без уважение, като неоснователна, жалбата в частта ѝ относно изложените твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето на документи, в които същите се съдържат, на К.П.К.

3. Обявява за основателна жалбата в частта относно изложените от жалбоподателя твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от Д.П.П., в качеството му на кметски наместник на с. П., общ. С.З., чрез действия по предоставянето им на адвокат А.Г.Ч. от АК-С.З.

4. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на Д.П.П., в качеството му на кметски наместник на с. П., общ. С.З., административно наказание – глоба в размер на 600 лв. (шестстотин лева) за нарушение на разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд - София град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ Ж-206/2014 г.****София, 12.01.2015 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 20.11.2014 г. (Протокол № 50), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-206/16.04.2014 г., подадена от Б.Й.Г. срещу Коалиция от партии „България без цензура“ (КП ББЦ).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в тяхното обработване без знанието и съгласието на жалбоподателя. Господин Б.Й.Г. твърди, че след направена справка на интернет-страницата на Централната избирателна комисия (ЦИК), установява, че личните му данни – имена и единен граждански номер са включени в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на Коалиция от партии „България без цензура“ за участие в проведените през м. май 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Жалбоподателят заявява, че не се е подписвал в подкрепа на посочената политическа коалиция и не е давал съгласието си за използване на личните му данни в тази насока. Счита, че подписът му е „фалшифициран“ и правата му по Закона за защита на личните данни са нарушени, поради което умолява Комисията да предприеме съответните действия по компетентност.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават ПП „България без цензура“, ПП „ВМРО-Българско национално движение“, ПП „Земеделски народен съюз“ и ПП „Движение Гергьовден“, включени в състава на Коалицията от партии „България без цензура“. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбите.

При извършена проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД е установено, че посочените политически партии са изпълнили задълженията си за регистрация съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД. ПП „България без цензура“ с УИН 40108, ПП „ВМРО-Българско национално движение“ с УИН 108919, ПП „Земеделски народен съюз“ с УИН 16965 и ПП „Движение Гергьовден“ с УИН 301840 са вписани в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с лични данни, изразяваща се в тяхното обработване без знанието и съгласието на жалбоподателя. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, „употреба“ е вид обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 02.07.2014 г. (Протокол № 26), Комисията обявява жалбата за процесуално допустима. С оглед изясняването на факти и обстоятелства, приема решение да се изискат от Централната избирателна комисия (ЦИК) заверени копия на съответните страници, на които се съдържат личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в списък от лицата, подкрепящи

Коалиция от партии България без цензура за участие в проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България.

В отговор на писмо изх. № П-2497/25.04.2014 г. на Председателя на КЗЛД, Централната изборителна комисия депозирана писмо с вх. № П-2562/28.04.2014 г., съдържащо заверено копие на заявление от 08.04.2014 г. за регистрация на КП „България без цензура” и Решение от 04.04.2014 г. за образуване на коалиция по чл. 140, ал. 3, т. 2 от Изборния кодекс.

В отговор на писмо изх. № П-4278/07.07.2014 г. на Председателя на КЗЛД, Централната изборителна комисия изпраща с писмо вх. № П-4483/14.07.2014 г. заверени копия на 26 страници от списъка на лицата, подкрепящи КП ББЦ за участие в изборите за членове на Европейския парламент от Република България, съдържащи техните имена и ЕГН, в т.ч. и на жалбоподателя.

Б.Й.Г. депозира в деловодството на КЗЛД Заявление с вх. № 3-246/18.11.2014 г., с което оттегля жалбата. Жалбоподателят заявява, че желае административното производство пред Комисията за защита на личните данни да бъде прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от АПК, пред Комисията за защита на личните данни е образувано административно производство по жалбата.

В качеството си на страна в административното производство, със Заявление вх. № 3-246/18.11.2014 г. г-н Б.Й.Г. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД срещу Коалиция от партии „България без цензура”. Видно от съдържанието на посоченото заявление, жалбоподателят категорично и ясно изразява волята си да десезира Комисията за защита на личните данни спрямо Коалиция от партии „България без цензура”. Наличието на подаден отказ от жалба срещу посочената коалиция от партии като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателя с новите условия.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-206/ 16.04.2014 г., подадена от Б.Й.Г. срещу Коалиция от партии „България без цензура”.

Решението може да се обжалва пред Административен съд София – град чрез Комисията за защита на личните данни в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-837/2014 г.
София, 12.01.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на заседание, проведено на 12.12.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-837/24.07.2014 г., подадена от П.Д.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба от П.Д.Д., подадена в Комисията за защита на потребителите (КЗП), същата препратена за разглеждане по компетентност в Комисията за защита на личните данни и заведена с рег. № Ж-837/ 24.07.2014 г.

В жалбата си г-н П.Д.Д. излага твърдения, че „Б.Т.К.“ ЕАД, с търговско наименование В., нарушава правата му на потребител, във връзка със сключен между страните договор за предоставяне на мобилни услуги. Жалбоподателят твърди, че едностранно и надлежно е прекратил договора с дружеството, твърди че няма задължения по него, с оглед което счита, че финансовите претенции на дружеството към него са неоснователни и оспорва същите.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ****. Към жалбата е приложена кореспонденцията между г-н П.Д.Д. и КЗП и представени от жалбоподателя доказателства.

С оглед предмета на подадената жалба, до г-н П.Д.Д. е изпратено писмо изх. № П-4969/04.08.2014 г., по описа на КЗЛД, съдържащо указания за приложното поле на Закона за защита на личните данни и нормативно определените реквизити, които задължително следва да съдържат подадени до Комисията за защита на личните данни жалби.

В отговор, г-н П.Д.Д. депозира писмо рег. № В-50/07.08.2014 г., в което сочи, че от една страна обжалва писмо изх. № П-4969/04.08.2014 г. на КЗЛД, а от друга - желае Комисията да разгледа и да се произнесе по съществуващото на жалбата му (Ж-837/ 24.07.2014 г.), в най-кратки срокове.

Във връзка с писмото и с оглед вътрешните му противоречия и неяснотата какви действия се очакват от КЗЛД, до жалбоподателя е изпратено писмо изх. № П-5242/ 13.08.2014 г., с дадени в същото указания на г-н П.Д.Д. да конкретизира и потвърди жалбата си.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и разпоредбата на чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) в писмото са дадени указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в три дневен срок от получаване на съобщението за това. Посочено е, че при неизпълнение на дадените указания в срок образуваното по случая административното производство ще бъде прекратено. В писмото са разяснени правните последици от действията, респективно бездействието на жалбоподателя.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателя адрес за кореспонденция, а именно: ***** и видно от известие за доставка AR 3100013688546 е получено лично от жалбоподателя на 14.08.2014 г.

В отговор на писмото, г-н П.Д.Д. депозира подадена по електронен път жалба рег. № П-5475/26.08.2014 г. срещу писмо изх. № П-5242/13.08.2014 г., по описа на КЗЛД. Към жалбата е прикачен файл съдържащ снимка на изпратеното до г-н П.Д.Д. писмо на КЗЛД, върху което са изписани трите имена на жалбоподателя и е положен саморъчен подпис. Жалбата и писмото не са подписани с електронен подпис, каквито са изискванията на Закона за електронния документ и

електронния подпис, с оглед обстоятелството, че са подадени по електронен път.

С оглед волята на жалбоподателя в Административен съд – София – град (АССГ) са изпратени за произнасяне жалба рег. № В-50/07.08.2014 г., подадена от П.Д.Д. срещу писмо изх. № П-4969/04.08.2014 г. на КЗЛД, както и подадена от г-н П.Д.Д. жалба рег. № П-5475/26.08.2014 г. срещу писмо изх. № П-5242/13.08.2014 г. на КЗЛД, ведно със заверено копие на цялата административна преписка.

С определение № 5283/03.11.2014 г., постановено по адм. дело № 9339/2014 г., по описа на АССГ, жалбите на г-н П.Д.Д. са оставени без разглеждане и съдебното производство е прекратено. Определението не е обжалвано в законоустановения срок и е влязло в законна сила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД, а именно: данни за искателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин административният орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Законодателят е указал, че при непотвърждение в срока производството следва да се прекрати.

Подадената от г-н П.Д.Д. жалба рег. № Ж-837/24.07.2014 г. е подадена по електронен път и не е надлежно подписана, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити, с оглед което същата е нередовна.

Жалбоподателят е уведомен, че следва да потвърди жалбата си, като надлежно я подпише и депозира в Комисията за защита на личните данни. В законоустановения срок дадените указания не са изпълнени и жалбата не е надлежно потвърдена, с оглед което Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 2 от АПК за прекратяване на административното производство.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административния орган следва да прекрати образуваното пред него административно производство, в случаите на чл. 30, ал. 1 от АПК, а именно когато подадената жалба не е надлежно подписана и след дадени от органа указания за отстраняване на недостатъка, жалбата не е потвърдена в законоустановения срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-837/24.07.2014 г., подадена от П.Д.Д., като нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-904/2014 г.
София, 21.01.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 17.12.2014 г. (Протокол № 57), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административния орган за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-904/ 01.09.2014 г. от П.И.Д. срещу НОИ (НОИ).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че на основание заявление с приложения документи за осигурителен стаж, в ТД на НОИ – гр. П. е образувана пенсионна преписка. Госпожа П.И.Д. сочи, че през 2001 г. ѝ е издадено разпореждане за отпускане на пенсия, но от няколко месеца ТД на НОИ изисква от нея информация за осигурителите и осигурителния ѝ стаж, поради което жалбоподателката през м. юли 2014 г. е изисквала чрез пълномощник справка от своето пенсионно досие. Уведомена е, че в ТД на НОИ – гр. П. липсва пенсионното ѝ досие, съдържащо цялата информация относно осигурителния статус на лицето. Жалбоподателката е притеснена, тъй като НОИ е длъжен да съхранява личните ѝ данни и да гарантира сигурността на това съхранение. Твърди, че през 2009 г. е издадено разпореждане от ТД на НОИ на база осигурителното ѝ досие, от което следва, че същото е било налично. Посочва, че следва повторно да установява осигурителния си стаж, както и работодателите, което с оглед изминалия дълъг период от време е изключително трудно. Поради тази причина, през периода от м. април до м. август е изисквала достъп до своето досие и по-конкретно заявлението за пенсиониране, но до настоящия момент тези документи липсват. Счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени и моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по компетентност.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-6097/ 26.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискана информация кога е узнала за твърдяното нарушение, както и информация дали е сезирала и други органи по случая.

В отговор, с писмо вх. № М-251/15.10.2014 г., г-жа П.И.Д. потвърждава жалбата си. Посочва, че на 08.07.2014 г. е узнала чрез своя пълномощник, че в ТД на НОИ – гр. П. липсва пенсионното ѝ досие, съдържащо документи относно осигурителния ѝ стаж. Соци, че на 14.09.2009 г. от ТД на НОИ е издадено разпореждане № 4702104476 във връзка с пенсията ѝ, от което следва, че досието е изчезнало след тази дата. Към писмото са приложени 3 бр. молби до НОИ.

С писмо изх. № П-6039/24.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Националният осигурителен институт е уведомен за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата на г-жа П.И.Д. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

С писмо вх. № П-6884/14.10.2014 г. НОИ депозира становище, в което посочва, че във връзка с постъпили сигнали е извършена проверка. Установено е, че в архива на отдел „Пенсии” липсват пенсионните досиета на лицата, подали сигналите. НОИ сочи, че още през 2013 г. е извършена инвентаризация на посочения архив и е установено, че липсват значителен брой пенсионни преписки, сред които и на г-жа П.И.Д. Предвид количеството липсващи пенсионни досиета, както и липсата в някои от тях на основанието по чл. 69 от КСО и § 3 и § 4 от ПЗР на КСО, ТД на НОИ е сезирала разследващите органи поради съмнение за умишлени действия на определени лица. Посочва се, че към настоящия момент проверката не е приключила.

Към писмото не са приложени доказателства.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо с вх. № П-6884/14.10.2014 г. от НОИ, по случая са сезирани органите на реда. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки предоставените писмени становища и доказателства в цялост, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-904/01.09.2014 г. от П.И.Д. срещу НОИ, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-975/2014 г.

София, 21.01.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева – членове на КЗЛД, в заседание проведено на 26.11.2014 г. (Протокол № 51), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа жалба с рег. № Ж-975/01.10.2014 г. от Л.Д.С. срещу „Б.П.” ЕАД.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо вх. № Ж-975/01.10.2014 г., съдържащо твърдения за злоупотреба с лични данни. Писмото е подадено от Л.Д.С. – управител на „Е.А.П.” ЕООД. Госпожа Л.Д.С. посочва, че на 30.09.2014 г. е посетила Пощенска станция № 1407, находяща се на бул. „Черни връх”, за да получи препоръчано писмо, адресирано до дружеството, което представлява. Известието за пратката е получила на адреса на седалището и за кореспонденция на дружеството „Е.А.П.” ЕООД. Посочва, че за да получи

препоръчаното писмо, служителка от пощенската станция е изисквала документ за самоличност или пълномощно от фирмата. Тъй като за получател е било изписано името ѝ, г-жа Л.Д.С. е предоставила личната си карта. В списъка за получаване на писма служителката е записала имената и ЕГН на жалбоподателката и го е предоставила за подпис. Л.Д.С. е възмутена, че личните ѝ данни присъстват в списък, до който всеки има достъп и е възможна злоупотреба с тях. Моли Комисията да предприеме мерки с оглед своята компетентност.

Искането, с което е сезирана Комисията, не е подписано по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. С писмо изх. № П-7067/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Л.Д.С. е уведомена за правните възможности и мерки, които следва да предприеме, ако счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени. В случай, че поддържа жалбата, на Л.Д.С. е указано да я депозира в срок, като подпише съдържанието ѝ, както и да предостави относими към случая доказателства.

С писмо изх. № П-7063/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „Б.П.” ЕАД е уведомено за образуването в КЗЛД административно производство по жалбата. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано в срок писмено становище, инструкция или правила, уреждащи процедурата за получаването на пощенски пратки, доказателства относно упълномощаването на служители за обработване на лични данни, правила при съхраняването на лични данни, както и други относими доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-655/30.10.2014 г. „Б.П.” ЕАД депозира становище, в което уведомява Комисията за процедурата при доставяне на пощенските пратки. „Б.П.” ЕАД сочи, че доставянето на пратки се извършва съгласно изискванията, съдържащи се в Раздел XII „Условия за доставяне на пощенски пратки и изплащане на пощенски парични преводи” от Общите условия на договора с потребителите на универсални пощенски услуги и пощенски парични преводи, извършвани от дружеството. Посочва се, че всеки служител подписва декларация за конфиденциалност на информацията, която получава във връзка с изпълнение на служебните си задължения. Относно защитата на личните данни, „Б.П.” ЕАД посочва, че на основание § 2 от Наредба № 6/01.11.2011 г. за изискванията за пощенска сигурност, издадена от Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, са издадени Правила за опазване тайната на кореспонденцията, осигуряване неприкосновеността на пощенските пратки и защитата на личните данни в системата на „Б.П.” ЕАД.

Към становището са приложени копия на: Общи условия и Правила за опазване тайната на кореспонденцията, осигуряване неприкосновеността на пощенските пратки и защитата на личните данни.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри е установено, че „Б.П.” ЕАД е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е вписано с УИН 18416.

Жалбата, подадена от Л.Д.С. срещу „Б.П.” ЕАД се явява *процесуално недопустима* по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните

данни. Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при незаконосъобразно обработване на техните лични данни от лица, имащи качество администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от същия закон.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

Искането не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Видно от съдържанието му, искането е подадено в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Но с оглед указанията, г-жа Л.Д.С. не уточнява искането си към Комисията за защита на личните данни и не посочва в какво качество сезира административния орган. Искането не е подписано и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

Писмо с изх. № П-7067/17.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на посочения в искането адрес. Видно от известието за доставяне, писмото е получено на 22.10.2014 г. лично от Л.Д.С. В рамките на указания срок г-жа Л.Д.С. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл. 56, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх. № Ж-975/01.10.2014 г. от Л.Д.С. срещу „Б.П.” ЕАД като нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-993/2014 г.
София, 21.01.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков, в заседание, проведено на 04.12.2014 г. (Протокол № 54), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-993/09.10.2014 г. от А.Л.П. срещу „М.” ЕАД.

От Комисията за защита на потребителите (КЗП) до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е препратена по компетентност жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбата е адресирана и до Комисията за регулиране на съобщенията. Жалбоподателят твърди, че е абонат на „М.” ЕАД за интернет и цифрова телевизия. Посочва, че без неговото знание и съгласие операторът е предоставил личните му данни на „К.Р.М.” ЕАД. Господин А.Л.П. оспорва задължението, тъй като на 15.07.2014 г. с писмено предизвестие е прекратил договор № 503826044, сключен с оператора. При посещение в офис на „М.” ЕАД не е уведомен за наличие на дължими суми за ползваните от него услуги.

Към жалбата са приложени копия на Заявление от 15.07.2014 г., съобщение от „К.Р.М.” ЕАД и фискален бон от 11.07.2014 г.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с писма изх. № П-8087/17.11.2014 г. и № П-8085/17.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, съответно „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД са уведомени за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни са изискани становища, заверени копия на прекратени и настоящи договори, сключени с г-н А.Л.П., както и други относими към жалбата доказателства.

„М.” ЕАД депозира становище с вх. № С-735/26.11.2014 г., в което посочва, че жалбоподателят е абонат на оператора от 14.08.2013 г. за ползване на комплексна услуга – интернет, цифрова телевизия и фиксирана телефонна услуга. В отговор на подадено на 15.07.2014 г. заявление, договорът е прекратен, считано от 15.08.2014 г. За ползваните от г-н А.Л.П. услуги са начислени задължения в размер 38,81 лв., за наличието на които е бил уведомен със съобщения, изпратени на 28.07.2014 г. и 02.08.2014 г. Дължимата сума не е заплатена в указания срок, поради което личните данни на А.Л.П. са предоставени на „К.Р.М.” ЕАД с оглед предприемане на действия по извънсъдебното събиране на задължението. „М.” ЕАД посочва, че за целта е сключен договор с фирмата за събиране на задължения, по силата на който на „К.Р.М.” ЕАД се възлага да събира от името и за сметка на мобилния оператор неизплатени суми от негови абонати. За предприетите действия жалбоподателят е декларирал съгласието си с подписването на индивидуалния договор и с Общите условия на М., актуални към датата на сключването му, поради което счита жалбата за неоснователна.

Към становището са приложени копия на: пълномощно; Договор № 503826044/14.08.2013 г.; приложение № 1; фактура № 0297131246; Договор от 13.11.2013 г. с „К.Р.М.” ЕАД; служебна бележка; Кредитно известие от 12.09.2014 г.; Общи условия за цифрова телевизия, за фиксиран интернет и за фиксирана телефонна услуга, както и екранни разпечатки.

С писмо вх. № П-8468/26.11.2014 г., „К.Р.М.” ЕАД изпраща становище, в което посочва, че на основание договор с М., дружеството организира събирането на неизплатени суми от длъжници на мобилния оператор. Действията, които се предприемат в изпълнение на договорните задължения са: провеждане на телефонни обаждания, изпращане на СМС, изпращане на писма-покани, както и посещения на адрес. Случаят на г-н А.Л.П. е възложен за обработване на 20.08.2014 г. за срок от три месеца.

Към писмото са приложени копия на: Договор от 13.11.2013 г. с „М.” ЕАД и Анекс към него и приемо-предавателен протокол от 20.08.2014 г.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо изх. № П-8098/18.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от КРС е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по случая.

В отговор, с писмо вх. № П-8607/01.12.2014 г. Комисията за регулиране на съобщенията изпраща копие на отговор на жалбата, подадена от г-н А.Л.П.

С писмо изх. № П-8086/17.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен, че жалбата му е препратена по компетентност от КЗП до Комисията за защита на личните данни. Уведомен е за предприетите действия по случая.

При проведен телефонен разговор (Протокол от 27.11.2014 г.), г-н А.Л.П. заявява, че оттегля жалбата си срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД и желае административното производство пред КЗЛД да бъде прекратено. На електронния адрес на Комисията е постъпило писмо с вх. № П-8546/28.11.2014 г., в което А.Л.П. потвърждава своя отказ от жалбата.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от АПК, пред Комисията за защита на личните данни е образувано административно производство по жалбата.

В качеството си на страна в административното производство, А.Л.П. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД. При проведения телефонен разговор, както и с писмо вх. № П-8546/ 28.11.2014 г., жалбоподателят категорично и ясно изразява волята си да десезира Комисията за защита на личните данни. Наличието на подаден отказ от жалба като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателя с новите условия.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-993/ 09.10.2014 г. от А.Л.П. срещу „М.” ЕАД.

Решението може да се обжалва пред Административен съд София –град чрез Комисията за защита на личните данни в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-857/2014 г.
гр. София, 22.01.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков в заседание, проведено на 04.12.2014 г. (Протокол № 54), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административния орган за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-857/07.08.2014 г. от Г.И.Ч. срещу НОИ (НОИ).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателят сочи, че получава пенсия за осигурителен стаж и възраст, но с Разпореждане № 5402224908 от 08.01.2014 г., ТД на НОИ изисква да възстанови в срок получените суми, поради неоснователно получена пенсия при условията на чл. 114, ал. 1 от КСО. Господин Г.И.Ч. посочва, че тази ситуация е възникнала, тъй като от архивите на НОИ е „изчезнало” оригиналното му пенсионно досие и вместо него е създадено ново, в което липсват оригиналните документи. Жалбоподателят посочва, че за да му бъде отпусната пенсия е предал всички изискуеми документи за стаж и доход, в т.ч. и УП-1. Документите, съдържащи личните му данни се описват с номер, дата и издател. След подаване на заявление, на заявителя се създава пенсионно досие с номер и ЕГН, което се съхранява в ТД на НОИ – гр. П. За изчезване на оригиналните документи, съдържащи се в пенсионното досие, г-н Г.И.Ч. е узнал през 2014 г., след като неколккратно е посещавал ТД на НОИ с искане за достъп до него във връзка със защита на правата си по административен и съдебен ред, но му е предоставено единствено копие. Г.И.Ч. заявява, че в папката липсва подаденото от него заявление за пенсиониране, както и оригиналните екземпляри на другите документите. Посочва, че в хода на съдебно производство е узнал, че липсват и други пенсионни досиета от архива на ТД на НОИ – гр. П. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията да предприеме съответните действия по компетентност.

Към жалбата са приложени копия на Разпореждане № 5402224908 от 08.01.2014 г., Определение № 6967/26.05.2014 г. и Решение № РД-130 от 12.06.2014 г.

Жалбата не е подписана от жалбоподателя, предвид на което с писмо изх. № П-5845/15.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Г.И.Ч. е изискано в срок да потвърди жалбата, като подпише съдържанието ѝ, както и да посочи дали по случая е сезирал и други органи.

В отговор, с писмо вх. № П-6180/30.09.2014 г. г-н Г.И.Ч. потвърждава жалбата. Посочва, че е подал жалба с вх. № 7695/2014 г. до Окръжна прокуратура, която е препратена по компетентност до Районна прокуратура – гр. П.

Жалбата, подадена от Г.И.Ч. срещу НОИ е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава НОИ. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че НОИ притежава Удостоверение

№ 19074 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявени са 20 регистъра.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в тяхното неправомерно съхраняване от НОИ.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С писмо изх. № П-7760/07.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – гр. П. е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по случая. В отговор, с писмо вх. № П-8199/19.11.2014 г. Районна прокуратура – П. уведомява Комисията, че по случая е извършена проверка с оглед данни за престъпление по чл. 319 от НК и предстои произнасяне по надлежния ред от наблюдаващия прокурор.

На основание чл. 26 от АПК, с писмо изх. № П-5846/15.09.2014 г. на Председателя на КЗЛД, Националният осигурителен институт е уведомен за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК, от НОИ в качеството му на администратор на лични данни, е изискано становище, както и относими доказателства.

НОИ изпраща становище с вх. № П-6779/10.10.2014 г., в което сочи, че към заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст се представят оригинални документи за осигурителен стаж и осигурителен доход. Заявлението се подава в ТД на НОИ по постоянен или настоящ адрес на заявителя. В чл. 9, ал. 1 изр. последно от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) изрично е регламентирано, че оригиналните документи за осигурителен стаж се връщат на лицето, заедно с разпореждането на длъжностното лице по пенсионното осигуряване. Посочва се, че към процесния период - 2000 г., връщането на оригиналните документи на всяко лице е регламентирано в чл. 7, ал. 6 от НПОС. Предвид обстоятелството, че удостоверяването на връщането на оригиналното разпореждане, с което се отпуска пенсията и съпътстващото го връщане на лицето на оригиналните документи в настоящия случай липсва, НОИ не може да установи факта на връщане на оригиналните документи на Г.И.Ч. Със заповед на директора на ТД на НОИ - П. е разпоредена проверка в архивохранилището на отдел „Пенсии”. Предвид установената липса на пенсионното досие на г-н Г.И.Ч. са предприети необходимите действия по възстановяването му.

Към становището са приложени копия на: 97 стр. от пенсионната преписка на Г.И.Ч.; 6 бр. удостоверения УП-3; Заповеди № 82/06.03.2013 г. и № 200/15.07.2013 г.; докладна записка; обяснение на началник на сектор „Пенсионно обслужване” и заповед от 08.08.2014 г.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочените в закона основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо с вх. № П-6779/10.10.2014 г., по случая е сезирана Районна прокуратура – гр. П. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-857/07.08.2014 г. от Г.И.Ч. срещу НОИ, за допустима.
2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Г.И.Ч. и ответна страна - НОИ в качеството му на администратор на лични данни.
3. Спира административното производство по жалбата до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-768/2014 г.****София, 26.01.2015 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 26.11.2014 г. (Протокол № 51), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-768/06.06.2014 г. от Е.Д.Б. срещу БТК ЕАД и „Е.С.” ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която се съдържат твърдения за злоупотреба с лични данни, изразяваща се в предоставянето им на трети лица. Жалбоподателят посочва, че без неговото знание и съгласие личните му данни – имена, ЕГН, адрес и телефон, са предоставени от БТК ЕАД на „Е.С.” ООД, вследствие на което през м. май 2014 г. е получил писмо от фирмата за събиране на вземания за наличие на задължения към оператора, които следва за заплати. Е.Д.Б. твърди, че е бил абонат на БТК ЕАД за стационарен телефон с номер *****, но към настоящия момент няма действащ договор с дружеството. На подаден до БТК ЕАД сигнал е получил отговор, в който БТК ЕАД го уведомява, че на негово име е сключен срочен договор при условията „Сделка от разстояние” за стационарен телефон със същия номер с краен срок 06.11.2014 г. Господин Е.Д.Б. заявява, че не е давал съгласието си за подобен договор и оспорва начисленото му задължение в размер на 124.00 лв. Притеснен е, че личните му данни са разпространени на трети лица неправомочно. Счита, че правата му по Закона за защита на личните данни са нарушени и моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме съответните действия по случая.

Към жалбата са приложени копия на: Месечна сметка № 1156780552; Покана за доброволно изпълнение на задължение към БТК ЕАД от 08.05.2014 г. и писмо от 17.04.2014 г. от БТК ЕАД.

Жалбата, подадена от Е.Д.Б. срещу БТК ЕАД и „Е.С.” ООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК ЕАД и „Е.С.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че БТК ЕАД и „Е.С.” ООД са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД съответно с УИН 14414 и УИН 400215.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 03.09.2014 г. (Протокол № 33), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 24.09.2014 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Е.Д.Б. и ответни страни - БТК ЕАД и „Е.С.” ООД в качеството им на администратори на лични данни.

В условието на служебното начало, с писма изх. № П-13849/23.06.2014 г. и № П-3850/23.06.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), съответно БТК ЕАД и „Е.С.” ООД са уведомени за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администраторите на лични данни са изискани писмени становища, заверени копия на прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателя, доказателства за наличие на неизплатени негови задължения, както и други относими доказателства.

С писмо вх. № С-404/04.08.2014 г. БТК ЕАД изпраща становище, в което посочва, че Е.Д.Б. е бил титуляр на фиксиран телефонен пост с номер *****. Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия на оператора. Съгласно т.11.3 от същите, с подписването на договор, абонатът се счита информиран, че БТК ЕАД може да събира и обработва личните му данни и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни институции и агенции за събиране на вземания. БТК ЕАД посочва, че по договора г-н Е.Д.Б. има задължение в размер на 124.00 лв., което не е заплатено. На правно основание - Рамков договор от 19.09.2008 г. с „Е.М.” ООД (заместена страна по договора от „Е.С.” ООД от 19.03.2014 г.), вземането на БТК ЕАД от г-н Е.Д.Б. е прехвърлено за извънсъдебно събиране на „Е.С.” ООД, като за целта са предоставени личните му данни. БТК ЕАД сочи, че данните на жалбоподателя са събрани и обработвани за конкретни, точно определени и законни цели, поради което считат жалбата за неоснователна.

Към писмото са приложени заверени копия на: Общи условия на БТК ЕАД; месечна сметка от 15.12.2013 г.; Рамков договор от 19.09.2010 г.; Тристранно споразумение за заместване на страна от 19.03.2014 г.; пълномощно на юрк. Б.И. и пълномощно на юрк. Р.Й.

С решение от заседание, проведено на 03.09.2014 г., Комисията за защита на личните данни повторно изисква от БТК ЕАД заверено копие на договор, сключен с жалбоподателя, както и доказателства за наличие на неизплатени негови задължения.

С писмо вх. № С-328/07.07.2014 г. „Е.С.” ООД депозира становище, в което посочва, че на правно основание – Рамков договор за събиране на вземания № 23532/ 19.09.2008 г. и Споразумение за заместване на страна от дата 19.03.2014 г., БТК ЕАД възлага извънсъдебното събирането на вземания от длъжници на оператора. За целта БТК ЕАД предоставя информацията относно клиенти с просрочени задължения, в т.ч. и за жалбоподателя. В изпълнение на договорните си задължения,

„Е.С.” ООД изпраща до г-н Е.Д.Б. писмена покана за изплащането на дълга към БТК ЕАД. Твърди се, че към дата 07.07.2014 г. работата по случая на г-н Е.Д.Б. е преустановена поради изтичане на периода за обработка, съгласно рамковия договор. „Е.С.” ООД счита жалбата за неоснователна, тъй като за дружеството е налице условие за обработване на личните данни на Е.Д.Б., съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, съгласно което обработването е необходимо за изпълнението на задължения по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят, е страна.

Към становището са приложени копия на: Удостоверение № 400215; пълномощно на гл. юрк. А.К.; Удостоверение за актуално състояние; Рамков договор № 23532; Споразумение за заместване на страна.

С писмо изх. № П-4672/21.07.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „Е.С.” ООД е изискано четимо заверено копие на Рамков договор № 23532. С писмо вх. № П-4921/ 30.07.2014 г. „Е.С.” ООД предоставя заверено копие на Рамков договор за събиране на вземания от 19.09.2008 г. и Приложение № 1 към него.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо изх. № П-4673/ 21.07.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „Е.М.” ООД е изискано становище по случая.

С писмо изх. № П-3852/23.06.2014 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Е.Д.Б. е уведомен за откритото в КЗЛД административно производство и за предприетите действия по жалбата. От жалбоподателя е изискана информация дали е бил клиент на БТК ЕАД, дали по случая е сезирал други органи, както и да приложи относими доказателства към случая.

В отговор, с писмо вх. № П-4213/04.04.2014 г. г-н Е.Д.Б. уведомява Комисията, че е бил клиент на БТК ЕАД за фиксирана услуга от „около 1980 г. до 25.11.2013 г.”, когато е пренасочил телефонния си номер в мрежата на „К.Б.М.” ЕАД. Твърди, че по конкретния повод не е сезирал други органи. Настоява да бъде извършена проверка по случая, тъй като без знанието и съгласието му неговите лични данни са предоставени от БТК ЕАД на трети лица, които действия счита за незаконосъобразни. Господин Е.Д.Б. заявява, че „няма и договор, с който да е предоставил съгласието си”, поради което счита, че и „Е.С.” ООД обработва личните му данни без правно основание. Към писмото са приложени: Договор от 25.11.2013 г. за фиксирани услуги, сключен с Г. и Заявление за пренасяне на номер от 25.11.2013 г.

За разглеждане на жалбата по същество в открито заседание на КЗЛД, проведено на 24.09.2014 г. (Протокол № 36), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят се явява лично и с адв. Д.П. с пълномощно по преписката. БТК ЕАД не изпраща процесуален представител. „Е.С.” ООД се представлява от Ц.Д. с пълномощно.

Адвокат П. посочва, че жалбоподателят е ползвал телефонен пост на БТК ЕАД от 1980 г., но няма сключен договор. На 25.11.2013 г. същият номер е пренасочен към „К.Б.М.” ЕАД, като е заплатил всички дължими суми. Адвокат П. оспорва наличието на нов договор, сключен с БТК ЕАД, както и начислените неустойки. Твърди, че няма да представя други доказателства, но настоява БТК ЕАД да представи договор, сключен с жалбоподателя.

Комисията за защита на личните данни отлага решаването по същество на жалбата и приема решение в 3-дневен срок БТК ЕАД да представи индивидуален договор, сключен с жалбоподателя съгласно чл. 226 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС).

В отговор, с писмо вх. № П-6822/1310.2014 г. БТК ЕАД депозира становище, в което посочва, че Е.Д.Б. е бил титуляр на телефонен пост с номер *****, ползван на абонаментен план „У дома 50”. Твърди се, че на 07.11.2012 г. на потребителя е направена оферта чрез телефонно обаждане за продължаване на договора за срок от 24 месеца, считано от датата на разговора, която оферта е приета. БТК ЕАД счита тези действия за сделка от разстояние по смисъла на Глава четвърта, раздел II от Закона за защита на потребителите. Операторът се позовава на данни на куриерското дружество М.М.Б.Е. ЕООД, че писмото, съдържащо условията на договора, е доставено лично на г-н Е.Д.Б. на дата 05.11.2012 г. БТК ЕАД сочи, че на 25.11.2013 г. Е.Д.Б. е подал заявление за преносимост на

номера в мрежата на друг телекомуникационен доставчик, предвид на което на 28.11.2013 г. номерът е пренесен. На основание предсрочното прекратяване на договора, в системата на В. са начислени на г-н Е.Д.Б. неустойки в размер 129.57 лв.

Към становището са приложени: запис на разговора на сделката от разстояние от 07.11.2012 г.; писмо с изх. № 555/18.06.2014 г. от М.М.Б.Е. ЕООД и пълномощно на юрк. Б.И. и Р.Й.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от администратор на лични данни.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Е.Д.Б., изразяваща се в тяхното предоставяне на трети лица без правно основание, както и без знанието и съгласието му.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Неговата цел, съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка, в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администратори на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД, по смисъла на чл. 1, ал. 2. Въпреки указанията, БТК ЕАД не предоставя договор, сключен с жалбоподателя. Жалбоподателят заявява, че от 1980 г. до 25.11.2013 г. е абонат и е ползвал услугите на БТК ЕАД за стационарен телефонен пост до 25.11.2013 г., когато е пренасочил телефония си пост към друг оператор.

В тежест на телекомуникационната компания е да докаже, че е налице поне едно от условията по чл. 4 от ЗЗЛД да обработва свързаните с жалбоподателя лични данни. Администраторът на лични данни обаче не ангажира доказателства, обосноваващи по безспорен начин, че е налице валидно сключен договор от разстояние с г-н Е.Д.Б., както и наличието на договорно основание за претендираната от него сума. Не са налице доказателства за конкретно облигационно правоотношение между страните, по което на г-н Е.Д.Б. са предоставени услуги, които са останали неплатени. От приложения към административната преписка запис на проведения телефонен разговор може да се установи единствено, че от БТК ЕАД на Е.Д.Б. е отправено предложение за сключване на договор. БТК ЕАД има задължение впоследствие да изпрати в писмен вид договора, както и информация до потребителя, за да се даде възможност на лицето да го приеме, както и да се укаже правото му за отказ от него. В писмо с изх. № 555/18.06.2014 г. куриерската фирма М.М.Б.Е. ЕООД посочва, че на 15.11.2012 г. адресът на жалбоподателя е посетен и пратката му е доставена лично. Но твърденията не са подкрепени с доказателства, че жалбоподателят е запознат, приел и подписал договора, от което не може да се направи извод за наличие на изричното му съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД операторът да обработва личните му данни.

БТК ЕАД предоставя Кредитно известие № 1151071219/15.12.2013 г., че за периода от 15.11.2013 г. до 14.12.2013 г. ползваните от жалбоподателя услуги за стационарен телефонен номер, не са заплатени. Но видно от Заявление за пренасяне на номера в мрежата на Г., стационарният номер на г-н Е.Д.Б. е пренасочен в мрежата на друг оператор, с който на 25.11.2013 г. е сключен договор за фиксирани услуги. Следователно БТК ЕАД начислява месечни сметки за услуги, които реално не са ползвани от жалбоподателя.

При анализ на приложените към административната преписка писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателя лични данни от администратора на лични данни. Обработването на личните данни на жалбоподателя от БТК ЕАД обаче е неправомерно, тъй като не е налице условие за допустимост за обработването им. В хода на административното производство не се представят и доказателства, че жалбоподателят в качеството си на потребител се съгласява БТК ЕАД да предоставя личните му данни на трети лица с цел събиране на неизплатени негови задължения. Изричното съгласие следва да бъде обективизирано в индивидуалния договор за ползване на стационарна телефонна услуга, какъвто не е представен от БТК ЕАД. В настоящия случай обработването на личните данни на г-н Е.Д.Б., посредством предоставянето има на трето лице е недопустимо, с оглед липсата на доказателствата за даване на изрично съгласие от страна на лицето, чиито данни са били предоставени.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай „Е.С.” ООД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на БТК ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че дружеството ползва (употребява) личните данни на абонати на оператора, имащи качеството длъжник с цел събиране на просрочени задължения към него.

Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработване на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. На правно основание – Рамков договор за събиране на вземания № 23532/19.09.2008 г., БТК ЕАД възлага на „Е.С.” ООД да организира с всички позволени от закона средства събирането на вземания от длъжници на оператора. С цитирания договор не се прехвърлят вземания, а срещу договорено възнаграждение фирмата за събиране на вземания предприема действия по събирането на дължими неизплатени суми. „Е.С.” ООД изпълнява договорните си задължения, сред които не е включено да проверява дали е налице договорно взаимоотношение с оператора и дали са налице неизплатени задължения към него.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки представените писмени доказателства и становища, Комисията приема жалбата срещу БТК ЕАД за основателна.

При определянето на размера на административното наказание, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които то засяга. Взе предвид тежестта на извършеното нарушение, обстоятелството, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице, предвид на което определи административно наказание близо до законово определения минимум.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

- 1. Уважава жалба с рег. № Ж-768/06.06.2014 г. от Е.Д.Б. срещу БТК ЕАД.**
- 2. Налага на БТК ЕАД с ЕИК ****, седалище и адрес за кореспонденция: ****, представлявано от А.Д., в качеството му на изпълнителен директор, административно наказание - имуществена санкция в размер на 13 000 лв. (тринадесет хиляди лева) затова, че БТК ЕАД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Е.Д.Б. без наличие на правно основание, с което е нарушен чл. 4 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1592, бул. "Проф. Цветан Лазаров" № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-824/2014 г.

София, 03.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 08.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-824/16.07.2014 г. и жалба рег. № П-5114/ 06.08.2014 г., подадени от Б.С.К. срещу „М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-824/ 16.07.2014 г., подадена от Б.С.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от страна на „М.“ ЕАД.

Жалбоподателката информира, че на 28.06.2014 г. посетила офис на „М.“ ЕАД и подала заявление за прекратяване на договор за мобилни услуги, сключен между нея и мобилния оператор. Г-жа Б.С.К. твърди, че същия ден получила съобщение от М-тел, с което я уведомявали, че е разменила 750 от клубните си точки за награда и по този повод се обадила в централата на мобилния оператор, откъдето я информирали, че срещу клубните й точки е получена „Прима карта“ и я посъветвали да посети офис на „М.“ ЕАД.

Жалбоподателката твърди, че същия ден посетила офиса на „М.“ ЕАД, в който подала заявлението си за прекратяване на договора и П.В. – служител на дружеството, който приел заявлението й за прекратяване на договора, й казал, че е „станала грешка“. Госпожа Б.С.К. твърди, че след обаждането й в централата на дружеството, служителят П.В. е отразил в системата на оператора следния коментар: „Моля за канселиране на фактура номер – 64518356, да бъдат върнати 3 бр. Прима, да бъдат възстановени точните на клиента. Фактурата е пусната погрешка.“

Жалбоподателката твърди, че клубните й точки са разменени за награда и на нейно име са регистрирани три предплатени SIM карти с номера А 8935901990883715840, А 8935901990883715642 и А 8935901990883715667, във връзка с които е издадена фактура с нейните лични данни. Твърди, че

картите са предоставени на трето лице и личните й данни са предоставени на това лице без нейно знание и съгласие.

Към жалбата са приложени: копие на заявление за прекратяване на договор и екранна разпечатка от системата на „М.“ ЕАД.

За случая г-жа Б.С.К. е сезирала и Комисията за защита на потребителите, откъдето жалбата ѝ е препратена за разглеждане по компетентност в КЗЛД и заведена с рег. № П-5114/06.08.2014 г. Жалбата е подадена от имейл адрес ***** към нея като доказателства са приложени копие на заявление за прекратяване на договор за мобилни услуги и екранна разпечатка.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „М.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими по случая доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата. Сочат, че жалбоподателката е била страна по договор № Д0612071/28.06.2008 г., сключен между нея и дружеството, същия прекратен от страна на жалбоподателката с подадено на 28.06.2014 г. заявление. От дружеството информират, че на същата дата служител на дружеството е регистрирал три SIM карти на името на клиенти на дружеството и в резултат на техническа грешка е разменил 750 от клубните точки на жалбоподателката за посочените SIM карти и е издал фактура с данните на жалбоподателката.

От дружеството оспорват твърденията на жалбоподателката, че предплатените SIM карти са регистрирани на нейно име и твърдят, че същите са регистрирани на името на трима други потребители - действителни притежатели на картите и при активирането и употребата им не може да бъде извършена злоупотреба с личните данни на г-жа Б.С.К..

Твърдят също, че погрешно издадената фактура, съдържаща лични данни на жалбоподателката, не е предоставяна на трети лица и допълват, че на жалбоподателката е предоставен оригинал на фактурата.

От дружеството считат, че при обработване на личните данни на жалбоподателката не е извършено нарушение, а издадената на името на г-жа Б.С.К. фактура е резултат на техническа грешка на служител на „М.“ ЕАД, единствената неблагоприятна последица от която е, че от жалбоподателката погрешно са отнети клубни точки, които в последствие са ѝ възстановени.

Към становището са представени копия на: писмо изх. № 149484/24.07.2014 г. по описа на „М.“ ЕАД; фактура № 0645183569/28.06.2014 г.; удостоверение от Агенцията по вписванията и пълномощно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалби рег. № Ж-824/16.07.2014 г. и рег. № П-5114/06.08.2014 г. са редовни, респективно процесуално допустими – подадени от надлежна страна при наличие на правен интерес, депозиран са в законоустановения срок до компетентен да се произнесе орган.

Жалбите имат за предмет неправомерно обработване на личните данни – три имена, адрес и единен граждански номер на жалбоподателката и са насочени срещу „М.“ ЕАД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни.

На заседание на Комисията, проведено на 24.09.2014 г., жалби № Ж-824/ 16.07.2014 г. и № П-5114/06.08.2014 г. са приети за процесуално допустими и с оглед обстоятелството, че са налице

предпоставките на чл. 32 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) са обединени за разглеждане в рамките на едно административно производство. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател - Б.С.К. и ответна страна – „М.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбите са насрочени за разглеждане в открито заседание на Комисията за дата 05.11.2014 г., за което страните са редовно уведомени. С оглед обстоятелството, че случая не е изяснена от правна и фактическа страна с Решение на КЗЛД, обективизирано в Протокол № 45/05.11.2014 г. разглеждането на жалбите по същество е отложено.

От „М.“ ЕАД е изискано представянето на допълнителни доказателства, в подкрепа на твърденията на дружеството, че предплатени SIM карти № А 8935901990883715840, А 8935901990883715642 и А 8935901990883715667 са регистрирани на лица, различни от жалбоподателката.

В отговор от дружеството представят заверени екранни разпечатки от електронната система на „М.“ ЕАД относно регистрацията на посочените SIM карти.

На проведено на 08.01.2015 г. заседание на Комисията жалбите са разгледани по същество.

Страните - редовно уведомени за заседанието, не се явява, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледани по същество жалби рег. № Ж-824/ 16.07.2014 г. и рег. № П-5114/06.08.2014 г. са частично основателни.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД трите имена, адрес и единен граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни, а предоставянето и употребата им са действията по обработване на личните данни.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че „М.“ ЕАД обработва лични данни на жалбоподателката в обем от три имена, адрес и единен граждански номер във връзка със сключен между страните договор за мобилни услуги № Д 0612071/28.06.2008 г., прекратен от жалбоподателката с подадено на 28.06.2014 г. заявление.

Страните не спорят, че по повод ползването по договора услуги г-жа Б.С.К. е имала клубни точки, които без нейно знание и съгласие са разменени за получаване на три броя SIM карти, в резултат на което е издадена фактура № 0645183569/28.06.2014 г., по описа на „М.“ ЕАД съдържаща личните данни на жалбоподателката – имена, адрес и единен граждански номер. Безспорно е, видно и от ангажираното от дружеството становище по случая, че фактурата е издадена погрешка.

Комисията счита за неоснователни твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни са обработени незаконосъобразно от „М.“ ЕАД и без нейно знание и съгласие са употребени за регистриране на името на г-жа Б.С.К. на предплатени SIM карти с № А 8935901990883715840, А 8935901990883715642 и А 8935901990883715667.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че посочените от г-жа Б.С.К. предплатени карти са регистрирани на лица, различни от жалбоподателката, с оглед което твърденията ѝ в обратна насока, а именно че картите са регистрирани на нейно име и личните ѝ данни са използвани без знанието и съгласието ѝ за тази цел, са неоснователни.

Комисията счита за неоснователни и твърденията на г-жа Б.С.К., че фактура № 0645183569/28.06.2014 г., по описа на „М.“ ЕАД е предоставена на трети лица, в резултат на което съдържащите се в нея нейни лични данни са предоставени без знанието и съгласието ѝ на трети лица.

Твърденията на жалбоподателката в тази насока са оспорени от дружеството и с оглед разпределението на доказателствената тежест в процеса и обстоятелството, че г-жа Б.С.К. не е ангажирала доказателства в подкрепа на твърденията си, Комисията счита същите за недоказани.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката за издаване на фактура № 0645183569/28.06.2014 г., по описа на „М.“ ЕАД е неправомерно и в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, с оглед което приема жалбите в тази им част за основателни.

Видно от събраните доказателства дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката от неправомерно обработване, а предприетите такива са явно недостатъчни и неефективни, с оглед факта, че личните данни са неправомерно употребени за издаване на фактура, в която фигурират личните данни на г-жа Б.С.К., за услуга - размяна на клубните ѝ точки за получаване на три предплатени SIM карти, която не е предоставена от дружеството и не е заявена от жалбоподателката.

Комисията намира за неоснователно твърдението на ответната страна, че макар да е налице допуснатата техническа грешка, дружеството не е извършено нарушение на ЗЗЛД при обработване на личните данни на жалбоподателката.

Обратно на тезата на дружеството Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по употребата им за замяна на клубни точки за награда – в случая три SIM карти и за издаването на фактура да данъчното събитие, съдържаща личните данни на г-жа Б.С.К., е незаконосъобразно, без наличие на предпоставките на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и в противоречие на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Допускането на тази ситуация ясно показва, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно да предприеме съответните технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката от незаконни форми на обработване, в резултат на което са нарушени правата на физическото лице, сезирало КЗЛД.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното административно нарушение и неговите последици, налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението), които имат превантивен, респективно преустановителен характер, е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая и в тази връзка налага административно наказание за нарушение на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на „М.“ ЕАД на установения правен ред.

При определяне размера на административно наказание, Комисията съобрази факта, че наказанието не е първо за администратора на лични данни, с оглед което налага наказание над минимума, предвиден в закона за този вид нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалби рег. № Ж-824/16.07.2014 г. и рег. № П-5114/06.08.2014 г., подадени от Б.С.К. срещу „М.“ ЕАД, за частично основателни.

2. Остава без уважение, като неоснователни, жалбите в частта им относно твърденията на жалбоподателката за неправомерно обработване на личните ѝ данни от „М.“ ЕАД за регистрацията на предплатени SIM карти № А 8935901990883715840, А 8935901990883715642 и А 8935901990883715667.

3. Остава без уважение, като неоснователни, жалбите в частта им относно твърденията на жалбоподателката за неправомерно обработване на личните ѝ данни, чрез предоставяне на трети лица на фактура № 0645183569/28.06.2014 г., по описа на „М.“ ЕАД, съдържаща личните ѝ данни.

4. Обявява жалбата за основателна в частта ѝ касаеща обработването на личните данни на жалбоподателката за издаване на фактура № 0645183569/28.06.2014 г., по описа на „М.“ ЕАД

5. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на „М.“ ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 700 лв. (седемстотин лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1027/2014 г.

София, 03.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 08.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-1027/12.11.2014 г., подадена от Г.Д.К. срещу Б.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-1027/ 12.11.2014 г., подадена от Г.Д.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на г-жа Б.П. – финансов специалист при Основно училище (ОУ) *****, с. В. и Начално училище (НУ) *****, с. Д.

Жалбоподателят твърди, че през месец август 2014 г. бил извикан в ОЗ РПУ – Пловдив във връзка с жалба рег. № 6273/2014 г., подадена от г-жа Б.П. и допълва, че при запознаване с жалбата установил, че г-жа Б.П. е приложила към нея две искания по Закона за достъпа до обществена информация, подадени от него до Директора на ОУ *****, с. В. и до Директора на НУ *****, с. Д., в които фигурират личните му данни.

Господин Г.Д.К. твърди, че не е давал съгласието си личните му данни да бъдат обработвани и разпространявани по подобен начин и счита, че разпространяването на личните му данни от г-жа Б.П. е в нарушение на правата му по Закона за защита на личните данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н Г.Д.К. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Комисията за защита на личните данни намира жалбата за процесуално недопустима по следните съображения.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него. Законът не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности (чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД).

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице - г-жа Б.П., което няма качествата на администратор на лични данни, следователно лисва пасивно легитимирана страна в производството, поради което Комисията не може да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД извън приложното поле на Закона за защита на личните данни, респективно извън компетентността на КЗЛД е разглеждането на жалби насочени срещу действия по обработване на лични данни, извършени от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-1027/12.11.2014 г., подадена от Г.Д.К. срещу Б.П., като процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1046/2014 г.
София, 03.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 08.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-1046/24.11.2014 г., подадена от Д.Й.П. срещу И.И.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-1046/24.11.2014 г., подадена от Д.Й.П., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните му данни от страна на съпругата му - И.И.П.

Жалбоподателят твърди, че съпругата му - г-жа И.И.П. е злоупотребила с личните му данни, като за целите на заведени от нея дела гр. д. № 54576/14 г. и гр. д. № 56002/14 г., по описа на Софийски районен съд е представила в съда негови лични данни и документи касаещи здравословното му състояние. Твърди, че с действията си г-жа И.И.П. „вреди на личното му достойнство“, с оглед което моли Комисията за предприеме съответните действия за защита на конституционните му права.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-н Д.Й.П. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Комисията за защита на личните данни намира жалбата за процесуално недопустима по следните съображения.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него. Законът не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности (чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД).

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. ЗЗЛД

Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице – И.И.П., което няма качествата на администратор на лични данни, следователно лисва пасивно легитимирана страна в производството,

поради което Комисията не може да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД извън приложното поле на Закона за защита на личните данни, респективно извън компетентността на КЗЛД е разглеждането на жалби насочени срещу действия по обработване на лични данни, извършени от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-1046/24.11.2014 г., подадена от Д.Й.П. срещу И.И.П., като процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-842/2014 г.
София, 04.02.2015 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.12.2014 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-842/28.07.2014 г., подадена от Л.Ш.С. срещу „Ф.И.“ ЕАД, Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ и „Б.Т.К.“ (БТК) ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № Ж-842/ 28.07.2014 г., подадена от Л.Ш.С., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни и личните данни на З.П.К..

Жалбоподателката информира, че през 2012 г. сключила договор за мобилни услуги с БТК ЕАД, по повод който дружеството има претенции към нея за неплатени задължения в размер на 60 лв. (шестдесет лева).

Жалбоподателката твърди, че от началото на 2014 г. служители на „Ф.“ звънят на фиксиран телефонен номер *****, същият предоставен за ползване на дядо й – З.П.К. и баба й – З.К., и претендират, че на основание сключен договор за цесия вземането на БТК ЕАД спрямо нея – Л.Ш.С., е прехвърлено на дружеството.

Жалбоподателката счита, че с действията си дружествата са нарушили разпоредбите на Закона за защита на личните данни и допълва, че дори да има сключен договор за цесия между дружествата, то фиксирания телефонен номер представлява лични данни на дядо й, а последния няма задължения

към БТК ЕАД и не е давал съгласието си дружеството да обработва личните му данни. Счита, че е налице нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД, тъй като цесионера е предоставил личните данни на дядо ѝ на трето лице.

Жалбоподателката твърди, че дружествата не са спазили и нормата на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и нито тя, нито дядо ѝ са уведомени, че „Ф.И.“ ЕАД и Адвокатско дружество „Ф.Л.С.“ обработват личните им данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административният орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „Ф.И.“ ЕАД и Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ са изискани писмени становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от „Ф.И.“ ЕАД изразяват писмено становище за неоснователност на жалбата. Информират, че на 21.12.2009 г. между „Ф.И.“ ЕАД и БТК ЕАД е сключен договор за събиране на вземания, по силата на който на 28.10.2013 г. БТК ЕАД е възложило на „Ф.И.“ ЕАД събирането на дължима от жалбоподателката сума в размер на 120, 98 лв. (сто и двадесет лева и деветдесет и осем стотинки). От дружеството допълват, че след изпратена на 11.11.2013 г. покана за доброволно плащане на сумата от телефонен номер ***** е получено входящо обаждане, като цитирания номер е посочен като телефон за контакт с жалбоподателката. Сочат, че след няколко проведени разговора от страна на Л.Ш.С. е извършено частично плащане в размер на 60 лв. От дружеството уточняват, че не разполагат с информация за титуляра на правото на ползване на телефонния номер.

От „Ф.И.“ ЕАД информират, че въз основа на сключен с БТК ЕАД договор за цесия от 31.05.2014 г. вземането на БТК ЕАД към Л.Ш.С. е цедирано на „Ф.И.“ ЕАД и в тази връзка на 23.06.2014 г. и 11.08.2014 г. са изпратени уведомителни писма до жалбоподателката за извършената цесия. Като доказателство за твърденията си представят издадено от „С.Д.С.“ ЕООД удостоверение.

Към становището са приложени копия на: договор за услуги, сключен между „Ф.И.“ ЕАД и БТК ЕАД; договор за цесия, сключен между „Ф.И.“ ЕАД и БТК ЕАД; договор, сключен между „Ф.И.“ ЕАД и „С.Д.С.“ ЕООД; договор, сключен между БТК ЕАД и Л.Ш.С.; издадени от БТК ЕАД фактури № 1135207094, № 1137155341, № 1139087399, № 1141066203 и № 1142957125; Удостоверение, издадено от „С.Д.С.“ ЕООД; пълномощни.

От Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ ангажират писмено становище за неоснователност на жалбата, в което се твърди, че съдружието не обработва лични данни на жалбоподателката, че не е страна по договор за прехвърляне на вземания с БТК ЕАД и че между адвокатското съдружие и „Ф.И.“ ЕАД няма сключен договор за правна помощ и съдействие по отношение на вземанията възложени за събиране и/или цедирани на „Ф.И.“ ЕАД от БТК ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-842/28.07.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

На проведено на 24.09.2014 г. заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбата е приета за частично допустима.

Недопустима е по отношение на изложените от Л.Ш.С. твърдения за неправомерно обработване на личните данни на З.П.К., тъй като за жалбоподателката не е налице правен интерес от подаване на

жалба, последния по аргумент от чл. 27, ал. 2, т. 5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) е задължителна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Във връзка с изложените от жалбоподателката твърдения в тази насока и с оглед пълнота на решението следва да се отбележи, че сама по себе си информацията за телефонен номер не може да индивидуализира конкретно физическо лице, поради което не попада в обсега на понятието „лични данни”. Единствено, когато информацията за телефонния номер е в съвкупност с други данни, индивидуализиращи дадено физическо лице, като например три имена, адрес, единен граждански номер, би могла да бъде определена като лични данни.

В останалата ѝ част жалбата е приета за процесуално допустима - подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Жалбата е насочена срещу „Ф.Л.“ ЕАД, Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ и „Б.Т.К.“ ЕАД, които безспорно имат качеството на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 54321, № 341859 и № 14414.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че личните данни на жалбоподателката са обработени и от страна на „С.Д.С.“ ЕООД, последното действало в качеството си на обработващ лични данни от името и за сметка на администратора на лични данни – „Ф.И.“ ЕАД.

Като страни в производството са конституирани: жалбоподател - Л.Ш.С., ответна страна – „Ф.И.“ ЕАД, Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ и БТК ЕАД, в качеството им на администратори на лични данни и заинтересована страна – „С.Д.С.“ ЕООД.

Насрочено е открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени. От БТК ЕАД и „С.Д.С.“ ЕООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства. От „Ф.И.“ ЕАД са изискани допълнителни доказателства.

В отговор от БТК ЕАД изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Сочат, че жалбоподателката е страна по сключен с дружеството договор за предоставяне на мобилни услуги за номер *****, подписан на 01.07.2012 г., по повод който има ликвидни изискуеми задължения. Твърдят, че договорът съдържа клауза която гласи, че с подписването му абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни от БТК ЕАД на трети лица - в това число и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължения по договора и реализиране на законните права и интереси на дружеството.

От БТК ЕАД сочат, че на 28.10.2013 г. данните на жалбоподателката са предоставени на „Ф.И.“ ЕАД за целите на събиране на задължението ѝ в размер на 120,98 лв., в резултата на което е направено частично плащане на задължението в размер на 60 лв. Сочат, че отношенията между дружествата са уредени с договор за услуги по силата на който на „Ф.И.“ ЕАД е възложено да събира от името и сметка на БТК ЕАД неизплатени задължения на абонати на мобилния оператор.

Допълват, че на основание сключен с „Ф.И.“ ЕАД договор за цесия № 35033/31.05.2014 г. вземането на БТК ЕАД спрямо жалбоподателката в размер на 60,98 лв. (шестдесет лева и деветдесет и осем стотинки) е прехвърлено на „Ф.И.“ ЕАД и на последното са предоставени всички документи, удостоверяващи вземането.

Към становището на дружеството са приложени копия на: пет месечни сметки за задължения по договора, сключен между жалбоподателката и дружеството; рамков договор за услуги, сключен на

21.12.2009 г. между БТК ЕАД и „Ф.И.“ ЕАД, ведно с приложено към него допълнително споразумение № 5; договор за цесия № 35032/31.05.2014 г., сключен между БТК ЕАД и „Ф.И.“ ЕАД, ведно с приложение 2 към него; пълномощно.

На 27.10.2014 г. е проведено открито заседание на КЗЛД за разглеждане на подадената от г-жа Л.Ш.С. жалба.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ и „С.Д.С.“ ЕООД – редовно уведомени, не се представляват.

БТК ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт И.

„Ф.И.“ ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт Д.

Процесуалните представители на дружествата не сочат нови доказателства, нямат доказателствени искания. Оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна и недоказана по аргументи, изложени в ангажирани от тях писмени становища по случая.

С оглед необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна вземането на решение по основателността на жалбата е отложено за следващо заседание на Комисията, без призоваване на страните и от „Ф.И.“ ЕАД е изискано да представи заверено копие на изпратеното до жалбоподателката уведомление за цесия, както и доказателства, че същото е получено от нея.

В отговор от дружеството депозират писмо рег. № П-7874/11.11.2014 г., с приложено към същото уведомление за цесия, адресирано до жалбоподателката с дата 11.08.2014 г., в едно с известие за доставка PS161200A807G.

След постъпване на изисканите допълнителни доказателства, на проведено на 17.12.2014 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-842/ 28.07.2014 г. е частично основателна – неоснователна по отношение на БТК ЕАД и Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ ЕАД и основателна по отношение на „Ф.И.“ ЕАД.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по сключен с БТК ЕАД договор за мобилни услуги от дата 01.07.2012 г., във връзка с който има ликвидни и изискуеми задължения.

Безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателката в обем три имена, адрес, единен граждански номер и мобилен номер, в качеството ѝ на страна по договора за предоставяне на мобилни услуги са обработени от БТК ЕАД, чрез действия по предоставянето им на „Ф.И.“ ЕАД. Личните данни на жалбоподателката са предоставени веднъж на 28.10.2013 г. за целите на събиране на вземане на мобилния оператор и втори път на 31.05.2014 г., във връзка с договор за цесия, по силата на който вземането на мобилния оператор към жалбоподателката е прехвърлено на „Ф.И.“ ЕАД. Безспорно е

също, че личните данни на жалбоподателката се обработват, чрез действия по съхранение и употреба, от „Ф.И.“ ЕАД във връзка със сключен между г-жа Л.Ш.С. и БТК ЕАД договор за предоставяне на мобилни услуги.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби предоставянето на лични данни е действие по обработването им и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Комисията счита жалбата за неоснователна по отношение на Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“.

От събраните по административната преписка доказателства не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката от Адвокатско дружество „Ф.Л.С.“. Претенциите на г-жа Л.Ш.С. към адвокатското съдружие са недоказани доколкото е безспорно, че цесионер на вземането на БТК ЕАД към жалбоподателката е „Ф.И.“ ЕАД, а не Адвокатско дружество „Ф.Л.С.“ и на последното не са предоставяни лични данни на г-жа Л.Ш.С. във връзка със задължението ѝ към мобилния оператор. С оглед обстоятелството, че не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката от страна на Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“ се налага извода, че за същото не е налице и задължение по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „Ф.И.“ ЕАД за целите на събиране на вземания на оператора е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2, 3 и 7 от ЗЗЛД.

Отношенията между двете дружества са уредени съгласно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД с Рамков договор за услуги с дата 21.12.2009 г., с предмет събиране на вземания на мобилния оператор.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – БТК ЕАД и физическото лице – Л.Ш.С., чиито лични данни се обработват за целите на договора е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните, е страна.

В конкретния случай, видно от издадени от БТК ЕАД фактури/месечни сметки, жалбоподателката има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството за ползвани по договора услуги, с оглед на което за последното е налице и необходимост от обработване на личните ѝ данни за реализиране на законните права и интереси на дружеството по събиране на дължимата сума, което по аргумент от чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е самостоятелно условие за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице – Л.Ш.С., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договора. Съгласието е обективизирано в индивидуалния договор, сключен между жалбоподателката и БТК ЕАД, видно от съдържанието на който е, че същият съдържа клауза която гласи, че с подписването му абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни от БТК ЕАД на трети лица - в това число и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължения по договора и реализиране на законните права и интереси на дружеството.

Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „Ф.И.“ ЕАД във връзка със сключен между дружествата договор за цесия е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД.

Съгласно договора за цесия и Приложение № 1 към него, БТК ЕАД е прехвърлило на „Ф.И.“ ЕАД вземането си към Л.Ш.С. в размер на 60,98 лв.

Личните данни на жалбоподателката са обработени - предоставени от БТК ЕАД на „Ф.И.“ ЕАД, законосъобразно, при наличие и в изпълнение на нормативно определено задължение (чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД) на администратора на лични данни. А именно разписаното в чл. 99, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите задължение на БТК ЕАД, в качеството му на цедент по Договор за цесия да предаде на цесионера – „Ф.И.“ ЕАД намиращите се у него документи, удостоверяващи дълга по прехвърленото вземане, в конкретния случай -договора за мобилни услуги, сключен между жалбоподателката и БТК ЕАД и издадени въз основа на него фактури за задължения.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице – Л.Ш.С., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставяни на трети лица за реализиране на правата на БТК ЕАД във връзка с договора, каквото безспорно е правото на дружеството да продава вземането си.

Господин Цветелин Софрониев и г-н Веселин Целков – членове на КЗЛД изразяват особено мнение и считат жалбата за основателна по отношение на БТК ЕАД с аргумент, че обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „Ф.И.“ ЕАД е незаконосъобразно, без наличие на описаните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки за допустимост на обработването. В допълнение сочат, че липсва съгласието на жалбоподателката - свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено волеизявление по смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД за обработване на личните данни от „Ф.И.“ ЕАД. В този смисъл БТК ЕАД неправомерно е предоставило личните данни на жалбоподателката на „Ф.И.“ ЕАД.

Комисията счита жалбата за основателна по отношение на „Ф.И.“ ЕАД.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателката се обработват от администратора на лични данни „Ф.И.“ ЕАД във връзка със сключен между жалбоподателката и БТК ЕАД договор за мобилни услуги, по повод който жалбоподателката има ликвидни и изискуеми задължения.

Комисията счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката от страна на „Ф.И.“ ЕАД е незаконосъобразно, без да е налице нито една от хипотезите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в цитираната разпоредба, и е извършено без изразено от жалбоподателката съгласие „Ф.И.“ ЕАД да обработва личните данни във връзка със задълженията ѝ по сключен с БТК ЕАД договор за мобилни услуги.

Комисията приема за основателни и изложените от жалбоподателката твърдения за извършено от страна на „Ф.И.“ ЕАД нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

С цитираната разпоредба е вменено в задължение на администратора на лични данни, в случаите когато обработва лични данни на физическо лице и същите не са получени от лицето, да го уведоми за: данните, които идентифицират администратора; целите на обработване на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до лицето; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Данните следва да се предоставят на лицето, за което се отнасят, към момента на вписването им в съответни регистър (чл. 20, ал. 2 от ЗЗЛД).

В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства и факта, че изложените от жалбоподателката твърдения за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД не се оспорват от дружеството, както и че не са ангажирани доказателства в обратна насока, се налага извода, че „Ф.И.“ ЕАД, не е предоставило на жалбоподателката информацията, посочена в цитираната разпоредба, която дружеството безспорно дължи на г-жа Л.Ш.С., тъй като обработва нейни лични данни, които не са получени от лицето, а са предоставени на дружеството от БТК ЕАД.

Дружеството не е ангажирало доказателства, от които безспорно може да се установи, че е изпълнило задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД. Представеното от дружеството уведомление за цесия не съдържа в пълен обем информацията по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, няма и доказателства, че е получено от жалбоподателката.

Комисията счита, че в случая не са налице хипотезите на чл. 20, ал. 3 от ЗЗЛД за освобождаване на администратора на лични данни от задължението му да предостави на г-жа Л.Ш.С. информацията по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и с оглед разпределение на доказателствената тежест в процеса и събраните доказателства счита, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не е изпълнило вмененото му с нея задължение.

Във връзка с ангажирането на административно-наказателната отговорност на „Ф.И.“ ЕАД за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, г-жа Мария Матева – член на Комисията за защита на личните данни изразява особено мнение и счита, че „Ф.И.“ ЕАД обработва личните данни на жалбоподателката законосъобразно. С оглед факта, че се касае за договор за цесия сключен между БТК ЕАД – цедент и „Ф.И.“ ЕАД – цесионер, въз основа на който задължението на жалбоподателката към мобилния оператор е цедирано на „Ф.И.“ ЕАД счита, че не се изисква съгласието на г-жа Л.Ш.С. за обработване на личните ѝ данни от цесионера, тъй като основанието на което се обработват личните ѝ данни са договорните отношения между дружествата.

Госпожа Матева изразява особено мнение и по отношение на възприетото от Комисията решение за извършено от страна на „Ф.И.“ ЕАД нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД. С аргумент, че предоставеното от „Ф.И.“ ЕАД уведомление за цесия съдържа информацията която дружеството дължи по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД намира, че уведомлението за цесия може да се приеме и за уведомление по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, с оглед което счита жалбата за неоснователна и в тази ѝ част.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираните нарушения на чл. 4, ал. 1 и чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и техните последици, налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага „Ф.И.“ ЕАД административни наказания като счита, че същите ще имат възпитателно въздействие и ще допринесат за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на налаганите с настоящето решение административни наказания, Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Поради това счита, че размерът на административните наказания следва да бъде около минимума, предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД обяви подадената от Л.Ш.С. жалба рег. № Ж-842/28.07.2014 г. за процесуално недопустима в частта ѝ относно твърденията за неправомерно обработване на личните данни на З.П.К. и прекратява образуваното административно производство, по отношение на тази част от жалбата, поради липса на правен интерес на жалбоподателката.

2. Обявява жалбата за неоснователна по отношение на обработването на личните данни на жалбоподателката от „Б.Т.К.“ ЕАД и Адвокатско съдружие „Ф.Л.С.“.

3. Обявява жалбата за основателна по отношение на „Ф.И.“ ЕАД за нарушение на чл. 4, ал. 1 и чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

4. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на администратора на лични данни „Ф.И.“ ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 13 000 лв. (тринадесет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателката в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

5. На основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД налага на „Ф.И.“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 4 000 лв. (четири хиляди лева) за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-850/2014 г.

София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 08.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-850/31.07.2014 г., подадена от С.М.Ч. срещу „БТК“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с препратена за разглеждане по компетентност от Комисията за защита на потребителите жалба № Ж-850/31.07.2014 г., подадена от С.М.Ч., в която са наведени твърдения за неправомерно обработване на личните данни от „БТК“ (БТК) ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, по повод сключен между жалбоподателката и мобилния оператор договор за услуги.

Жалбоподателката твърди, че без нейно знание и съгласие БТК ЕАД е предоставило личните данни на „С.Г.Г.“ ООД и от последното я безпокоят във връзка със задължения по договор за мобилни услуги № 6208315091/17.11.2009/9287387, сключен между нея и БТК ЕАД. Жалбоподателката допълва, че задължението ѝ към БТК ЕАД е погасено по давност и сочи, че няма договорни отношения със „С.Г.Г.“ ООД.

Към жалбата, като доказателство, е приложено копие на договор № 6208315091/17.11.2009/9287387 по описа на БТК ЕАД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД са изискани писмени становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от БТК ЕАД изразяват писмено становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че жалбоподателката е страна по сключен с БТК ЕАД договор за предоставяне на мобилна гласова услуга,

подписан на 17.11.2009 г., по повод който има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 185,16 лв. (сто осемдесет и пет лева и шестнадесет стотинки). Сочат, че договорът съдържа клауза която гласи, че с подписването му абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си данните да бъдат предоставяни от БТК ЕАД на трети лица, в това число и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължения по договора и реализиране на законните права и интереси на дружеството.

От БТК ЕАД допълват, че на основание сключен със „С.Г.Г.“ ООД договор за цесия № 35033/31.05.2014 г. вземането на БТК ЕАД спрямо жалбоподателката е прехвърлено на „С.Г.Г.“ ООД и на последното са предоставени всички документи, удостоверяващи вземането.

Към становището на дружеството е приложено копие на: Общи условия на БТК ЕАД; фактури за задължения; договор за цесия № 35033/31.05.2014 г., сключен между БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, ведно с приложение 3 и 4 към него; пълномощно.

От страна на „С.Г.Г.“ ООД е ангажирано писмено становище за неоснователност на жалбата, с приложено към него пълномощно. От дружеството твърдят, че на основание сключен с БТК ЕАД договор за цесия, вземането на мобилния оператор към жалбоподателката е прехвърлено на „С.Г.Г.“ ООД и на последното, в качеството му на цесионер по договора, са предоставени личните данни на С.М.Ч. От дружеството допълват, че обработват законосъобразно личните данни на жалбоподателката във връзка с вземането си.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-850/31.07.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Жалбата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД и обработването им от страна на последното във връзка със задължение по договор за мобилни услуги, сключен между жалбоподателката и мобилния оператор. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД имат качеството на администратори на лични данни по отношение на обработването на личните данни на жалбоподателката. Отношенията между дружествата са уредени с договор за цесия № 35033/31.05.2014 г.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 14414 и № 52178.

На проведено на 05.11.2014 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – С.М.Ч. и ответни страни – БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, в качеството им на администратори на лични данни. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответните страни е изискувано да представят допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си.

В отговор от „С.Г.Г.“ ООД е депозирано копие на: договор за мобилни услуги, сключен между

жалбоподателката и БТК ЕАД на 17.11.2009 г., в едно с анекс към договора; фактури за задължения по договора; уведомление за цесия с дата 05.06.2014 г.; удостоверение изх. № 95-С-682/10.12.2014 г. и удостоверение изх. № 198/2014 г. от „Д.С.“ ООД.

От страна на БТК ЕАД е представена заверена извадка от Приложение № 1 към договор за цесия от 31.05.2014 г., сключен между БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, касаеща цедиране на вземането на г-жа С.М.Ч.

На проведено на 08.01.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

„С.Г.Г.“ ООД – редовно уведомено, не се представлява.

БТК ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт И., с приложено по преписката пълномощно. Процесуалният представител на дружеството не сочи нови доказателства, няма доказателствени искания. Оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-850/31.07.2014 г. е частично основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, същите алтернативно дадени, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по сключен с БТК ЕАД договор за мобилни услуги № 6208315091/17.11.2009/9287387, във връзка с който има ликвидни и изискуеми задължения към мобилния оператор. Страните не спорят, че личните данни на жалбоподателката в обем три имена, адрес, единен граждански номер и мобилен номер, в качеството ѝ на страна по договора за предоставяне на мобилни услуги № 6208315091/17.11.2009/9287387, са предоставени от БТК ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД, във връзка с договор за цесия № 35033/31.05.2014 г., по силата на който вземането на мобилния оператор към жалбоподателката е прехвърлено на „С.Г.Г.“ ООД, ведно с всички документи удостоверяващи прехвърленото вземане.

Обработването на личните данни на жалбоподателката чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД е законосъобразно, при наличие на хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно изразено от г-жа С.М.Ч. изрично съгласие личните ѝ данни да бъдат предоставяни на трети лица за събиране на неизплатени задължения по договора и реализиране на правата на БТК ЕАД във връзка с договора, каквото безспорно е правото на дружеството да продава вземането си. Съгласието е обективизирано в индивидуалния договор № 6208315091/17.11.2009/9287387, сключен между жалбоподателката и БТК ЕАД, който съдържа клауза, че с подписване му абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си те да бъдат предоставяни от БТК ЕАД на трети лица - в това число и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължения по договора и реализиране на законните права и интереси на дружеството.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – БТК ЕАД и

физическото лице – г-жа С.М.Ч., чиито лични данни се обработват за целите на договор е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по аргумент от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна. В тази връзка и с оглед твърдението на жалбоподателката, че задължението ѝ към мобилния оператор е погасено по давност, следва да се уточни, че извън правомощията на Комисията е произнасянето по въпроси, касаещи института на погасителната давност.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателката се обработват от „С.Г.Г.“ ООД в качеството му на администратор на лични данни и цесионер по Договора за прехвърляне на парични вземания от дата 31.05.2014 г., по силата на който вземането на БТК ЕАД към С.М.Ч., произтичащо от договор № 6208315091/17.11.2009/9287387, сключен между жалбоподателката и БТК ЕАД, е прехвърлено на „С.Г.Г.“ ООД. Със сключване на Договора за прехвърляне на вземания цесионерът - „С.Г.Г.“ ООД встъпва в правата на цедента – БТК ЕАД и го замества като страна по договора за мобилни услуги, сключен с жалбоподателката, като придобива качеството на нов кредитор по прехвърленото вземане. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателката от „С.Г.Г.“ ООД е законосъобразно, при наличие на хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, а именно обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор № 6208315091/17.11.2009/9287387, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна.

С оглед обстоятелството, че обработваните от „С.Г.Г.“ ООД лични данни на жалбоподателката не са получени лично от г-жа С.М.Ч., а от БТК ЕАД, за „С.Г.Г.“ ООД съществува задължение по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД да предостави на г-жа С.М.Ч. посочената в цитираната разпоредба информация.

Законодателят е вменил в задължение на администратора на лични данни, в случаите когато обработва лични данни на физическо лице и същите не са получени от лицето, да го уведоми за: данните, които идентифицират администратора – в конкретния случай данни за наименование, седалище и ЕИК на „С.Г.Г.“ ООД, тъй като се касае за администратор на лични данни – юридическо лице; целите на обработване на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до лицето; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че „С.Г.Г.“ ООД не е предоставило на жалбоподателката информацията, посочена в цитираната разпоредба, която дружеството безспорно дължи на г-жа С.М.Ч., тъй като обработва нейни лични данни, които не са получени от лицето, а са предоставени на дружеството от БТК ЕАД.

Дружеството не е ангажирало доказателства, от които безспорно може да се установи, че е изпълнило задължението си по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД. Представеното от дружеството уведомление за цесия не съдържа в пълен обем информацията по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, с оглед което Комисията приема, че няма характера на уведомление по смисъла на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД, няма и доказателства, че същото е получено от жалбоподателката. В тази връзка следва да се отбележи, че в тежест на „С.Г.Г.“ ООД е да докаже, че уведомлението е получено от жалбоподателката. Представеното от „Д.С.“ ООД удостоверение е ирелевантно по отношение на обстоятелството получено ли е уведомлението от г-жа С.М.Ч. С оглед обстоятелството, че уведомлението е изпратено с обикновена, а не с препоръчана пощенска пратка, издадения от „Д.С.“ ООД частен документ удостоверява само и единствено факта, че такова уведомление е предадено за разнос и е поставено в пощенска кутия на съответния адрес.

Комисията счита, че в случая не са налице хипотезите на чл. 20, ал. 3 от ЗЗЛД за освобождаване на администратора на лични данни от задължението му да предостави на г-жа С.М.Ч. информацията по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и с оглед разпределение на доказателствената тежест в процеса и събраните доказателства счита, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД и не е изпълнило вмененото му с нея задължение.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на „С.Г.Г.“ ООД административно наказание за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Поради това счита, че размера на административното наказание следва да бъде около минимума, предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Остава без уважение, като неоснователна, жалбата в частта ѝ по отношение на БТК ЕАД и извършеното от дружеството обработване на личните данни на жалбоподателката чрез действия по предоставянето им на „С.Г.Г.“ ООД.

2. Остава без уважение, като неоснователна, жалбата в частта ѝ относно обработването на личните данни на жалбоподателката от страна на „С.Г.Г.“ ООД.

3. Обявява жалбата за основателна по отношение на „С.Г.Г.“ ООД за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

4. На основание чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД налага на „С.Г.Г.“ ООД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление ***** , административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Карджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-871/2014 г.
гр. София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 04.02.2015 г. (Протокол № 5), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда жалба с рег. № Ж-871/18.08.2014 г. от К.К.Г. срещу „В.-04” ЕООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката сочи, че е направила резервация в хотел „D.B.” в гр. С., стопанисван от „В.-04” ЕООД. Твърди, че при настаняване на 09.08.2014 г., администраторката от посочения хотел е предоставила за попълване адресни карти. Жалбоподателката счита, че за целта не следва да се изисква такъв обем от лични данни - имена, ЕГН, адрес, номер на лична карта, рождена дата и др. Госпожа К.К.Г. е притеснена и от факта, че единните граждански номера на гостите на хотела се записват в тетрадка, данните от която се вписват в „някакъв регистър”. Заявява, че е била принудена да попълни адресните карти, но е споделила, че ще сезира компетентните органи по случая, при което е напуснала хотела, без да ползва услугите, но и без да ѝ върнат попълнените адресни карти. Счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени и моли Комисията за защита на личните данни да предприеме необходимите действия по случая с оглед своята компетентност.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от К.К.Г. срещу „В.-04” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „В.-04” ЕООД. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „В.-04” ЕООД притежава Удостоверение № 248004 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявени са два регистра: „Клиенти” и „Персонал”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 26.11.2014 г. (Протокол № 51), Комисията за защита на личните данни

обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 04.02.2015 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката К.К.Г. и ответна страна - „В.-04” ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо с изх. № П-5523/29.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружеството „В.-04” ЕООД е уведомено за откритото в КЗЛД административно производство. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано становище по жалбата, както и относими доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-481/11.09.2014 г. „В.-04” ЕООД депозира становище, в което сочи, че на основание чл. 116, ал. 1 от Закона за туризма, лицата извършващи хотелиерство, са длъжни да водят регистър за настанените туристи по образец, утвърден от Министъра на икономиката, енергетиката и туризма. В регистъра са вписват личните данни на лицата – имена, ЕГН, пол, номер на лична карта, адрес и др. „В.-04” ЕООД счита жалбата за неоснователна, тъй като дружеството обработва лични данни при наличие на нормативно установено задължение.

Към становището са приложени копия на страници от Регистър за настанените туристи от дата 06.06.2014 г.

Повторно, с писмо изх. № П-8469/26.10.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от „В.-04” ЕООД е изискана допълнителна информация дали дружеството обработва свързаните с жалбоподателката лични данни, в какъв обем и на какво основание. В случай, че личните данни на г-жа К.К.Г. са унищожени, изискани са относими доказателства за действия в тази насока.

„В.-04” ЕООД депозира писмо вх. № П-9080/13.12.2014 г., в което уточнява, че г-жа К.К.Г. не е пожелала да попълни адресна карта при настаняване в хотела, поради което дружеството не е имало достъп до нейните лични данни.

С молба вх. № С-819/29.12.2014 г. „В.-04” ЕООД изпраща становище, в което посочва, че на посочената в жалбата дата четири лица са посетили хотел „Д.Б.” в гр. С., които не са имали предварителна резервация. При поискване на документи за самоличност за легитимация от администраторката на хотела, една от посетителките е отказала да ги предаде, поради което тези лица не са били допуснати като гости на хотела. В подкрепа на изложеното, „В.-04” ЕООД прилага заверени копия на три страници от Регистъра за настанените туристи за дата 09.08.2014 г. Дружеството заявява, че нормативно установено задължение съгласно Закона за туризма е да води регистър на настанените туристи, по образец, утвърден от министъра на икономиката, енергетиката и туризма. За целта е необходимо посетителите да се легитимират с лични карти, предвид на което счита жалбата за неоснователна. Към становището са приложени и копия на: Заповед № 1/29.06.20109 г., Удостоверение № 0248004 и пълномощно на адв. А.Я. и адв. Р.С.

С писмо изх. № П-5522/29.08.2014 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателката е уведомена за откритото административно производство в КЗЛД, както и за предприетите действия. Изискани са относими доказателства към жалбата (ако разполага с такива), както и информация дали е сезирала и други органи по случая.

Повторно, с писмо изх. № П-8470/26.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, К.К.Г. е уведомена за правото на физическото лице за достъп до информация по смисъла на чл. 26 от ЗЗЛД, като е посочен реда, както и реквизитите, които следва да съдържа заявлението до администратора на лични данни.

За разглеждане на жалбата по същество в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 04.02.2015 г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателката, както и ответната страна, не се явяват и не изпраща процесуални представители.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица

при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на личните данни от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта за обработване на данните.

Жалбата съдържа твърдения за събиране на лични данни в обем, който според жалбоподателката надхвърля принципа на пропорционалност, съдържащ се в чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно който личните данни се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

В настоящия случай не е спорно, че хотел „Д.Б.” – гр. С. е семеен хотел, собственост на „В.-04” ЕООД. Администраторът на лични данни „В.-04” ЕООД е юридически лице, в чийто предмет на дейност са включени хотелиерски, ресторантьорски, туристически, информационни услуги и импресарски услуги. По смисъла на § 23 от ДР на Закона за туризма (ЗТ), „семеен хотел” е сграда в архитектурен стил, съответстващ на облика на селището и/или обвързан с историята му, с капацитет от 5 до 20 стаи за настаняване на туристи, в която се извършва хотелиерска дейност. В чл. 116, ал. 1, съдържащ се в Глава осма „Хотелиерство и ресторантьорство” от Закона за туризма, законодателят е указал изрично, че лицата, извършващи хотелиерство са длъжни да водят регистър за настанените туристи, за гражданството им и за броя на реализираните от тях нощувки. Съгласно ал. 2 от цитираната разпоредба, образец на регистъра се утвърждава от министъра на икономиката, енергетиката и туризма. В утвърдения образец изрично е посочен обемът лични данни, които следва да бъдат събирани – ЕГН, имена, гражданство, дата на раждане, пол, номер на лична карта. За неизпълнение на посочените задължения, в чл. 213, ал. 1 и ал. 2 от ЗТ са предвидени санкции за хотелиера. Със заповед № 1/29.06.2009 г. управителят на „В.-04” ЕООД нарежда настаняването на гости на хотела да се извършва след персоналната им регистрация и вписването им в Регистъра на настанените туристи.

От изложеното следва, че за „В.-04” ЕООД е налице условие за допустимост за обработване на лични данни, съдържащо се в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, тъй като обработването на лични данни в *посочения обем* е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

К.К.Г. твърди, че е предоставила личните си данни на „В.-04” ЕООД с цел регистрирането ѝ като гост на хотела, но не навежда доказателства в тази насока. Напротив, видно от извлечението от Регистъра за настанените туристи в семеен хотел „Д.Б.”, за месец август 2014 г. не се съдържат личните данни на г-жа К.К.Г. Във връзка с твърденията на жалбоподателката, че не са ѝ върнати попълнените адресни карти, с писмо изх. № П-8470/ 26.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, К.К.Г. е уведомена за правото ѝ на достъп до отнасящите се за нея лични данни. Уведомена е, че съгласно чл. 28а от Закона за защита на личните данни има право по всяко време да поиска от администратора да:

1. заличи, коригира или блокира нейни лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон;
2. уведоми третите лица, на които са били разкрити личните ѝ данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т. 1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

Посочен ѝ е реда и реквизитите, които следва да съдържа писменото заявление до администратора на лични данни. В тази връзка, от г-жа К.К.Г. е изискана информация дали е отправила писмено искане до „В.-04” ЕООД да унижоши личните данни, съдържащи се в попълнените от нея адресни карти, като приложи относими доказателства. Отговор от жалбоподателката не е депозиран в деловодството на КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява

защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. При анализ на събраните в хода на административното производство доказателства не се установява наличие на злоупотреба с личните данни на жалбоподателката от „В.-04” ЕООД, нито нарушаване на правата ѝ по Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-871/18.08.2014 г. от К.К.Г. срещу „В.-04” ЕООД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-878/2014 г.

София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 08.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-878/25.08.2014 г., подадена от Т.Я.К. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.Я.К., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, във връзка със сключен между страните договор, за прекратяването на който г-н Т.Я.К. дължи неустойка.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е изискано писмено становище по жалбата.

В отговор от дружеството твърдят, че спорът, с който е сезирана Комисията, е решен със сключено между страните споразумение и молят Комисията да прекрати образуваното административно производство.

В хода на производството г-н Т.Я.К. депозира молба, заведена с рег. № М-316/ 11.12.2014 г., в

която информира, че оттегля подадената в Комисията жалба и моли за прекратяване на образуваното административно производство.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни, при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на Закона за защита на личните данни.

Съобразно с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и по инициатива на Т.Я.К. пред КЗЛД е образувано административно производство по жалба рег. № Ж-878/25.08.2014 г., подадена от г-н Т.Я.К. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД. В хода на производството и в качеството си на страна, по чиято инициатива същото е образувано, жалбоподателят е упражнил правото си да поиска прекратяването му. С молба рег. № М-316/11.12.2014 г., г-н Т.Я.К. уведомява КЗЛД, че оттегля жалбата си и желае образуваното по случая административно производство да бъде прекратено. Молбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, същата е надлежно подписана и в нея категорично и ясно е изразена волята на г-н Т.Я.К. за десезиране на Комисията.

След анализ на събраните по административната преписка доказателства, Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 56, ал. 1 от АПК за прекратяване на образуваното административно производство по жалба рег. № Ж-878/25.08.2014 г. Налице е искане, категорично и недвусмислено волеизявление за оттегляне на жалбата, изхождащо от активно легитимирана страна – страната по инициатива на която е започнало производството, с оглед което КЗЛД, като административен орган пред който производството е висящо, е длъжна да го прекрати, тъй като е десезирана от повдигнатия в жалбата спор.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба № Ж-878/25.08.2014 г., подадена от Т.Я.К. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, поради оттегляне на жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-929/2014 г.

София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост искане № Ж-929/09.09.2014 г., подадено от К.В.Г. срещу Централната избирателна комисия.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с искане рег. № Ж-929/ 09.09.2014 г., подадено от К.В.Г. срещу Централната изборителна комисия (ЦИК), в което са изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни, във връзка със заявления подавани от български граждани желаещи да гласуват извън страната на проведените на 05.10.2014 г. избори за народни представители.

Господин К.В.Г. сочи, че ЦИК е „дописала“ Изборния кодекс (ИК) и в изборни книжа Приложение НС-22, относно подавано на хартиен носител заявление, както и на електронния му вариант за попълване, е добавила изискване лицето да посочи освен данните изчерпателно изброени в чл. 16, ал. 1 от ИК и допълнителна информация за номер на лична карта/паспорт/военна карта, дата и орган на издаване на документа, както и място и адрес на пребиваване извън страната и пощенски код.

Господин К.В.Г. твърди, че попълването на тези данни от заявителя е задължително условие за приемане на подаденото на хартиен носител заявление или на подаденото по електронен път такова и счита, че изискването на допълнителни данни, непосочени в ИК, е незаконно и в противоречие с волята на законодателя и Закона за защита на личните данни. В тази връзка моли Комисията да вземе отношение по случая и да укаже на ЦИК да преустанови неправомерното събиране и обработка на лични данни, извън изрично посочените в закона.

Искането е подадено по електронен път и е надлежно подписано с електронен подпис. Към него са приложени относими към случая доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ЦИК е изискано писмено становище.

В отговор от ЦИК е ангажирано писмено становище, с приложени към него доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Правомощие на Комисията е да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и да анализира и осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защитата на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) са посочени предпоставките за допустимостта на искането за наличието на които сезирания орган следва да следи служебно. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните (чл. 27, ал. 2, т. 3 от АПК) или липсата на положителна/и такава (чл. 27, ал. 2, т. 1, 2, 4, 5 и 6 от АПК) е условие за недопустимост на искането.

В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства, Комисията счита, че е налице отрицателна процесуална предпоставка която обуславя недопустимостта на подаденото искане, а именно Комисията е сезирана с въпрос от компетентността на друг орган.

Видно от съдържанието на подаденото от г-н К.В.Г. искане е, че се оспорва законосъобразността на образец на Заявление-декларация за гласуване в секция извън страната, същия като Приложение № 22-НС е неразделна част от Решение № 632-НС/ 15.07.2014 г. на ЦИК. С цитираното решение и в изпълнение на чл. 6, ал. 1 от ИК са утвърдени образците на изборни книжа за произвеждане на избори за народни представители, насрочени за 05.10.2014 г.

В чл. 58 от ИК е разписана правната възможност за обжалване на постановените от ЦИК решения. Съгласно цитираната разпоредба решенията на ЦИК подлежат на обжалване пред Върховния административен съд в три дневен срок от обявяването им. В конкретния случай Решение № 632-НС/15.07.2014 г. на ЦИК е обнародвано в Държавен вестник бр. 60/22.07.2014 г., не е обжалвано и е влязло в законна сила, с всички произтичащи от това правни последици.

С оглед гореизложеното се налага извода, че извън правомощията на Комисията е произнасянето относно законосъобразността на атакуваното заявление. В компетентността на Върховния административен съд е произнасянето по отношение на законосъобразността на постановените от ЦИК решения и приложенията към тях, в частност Решение № 632-НС/15.07.2014 г. и Приложение № НС-22 на Заявление за гласуване в секция извън страната.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 3 от АПК във връзка с чл. 58 от ИК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане № Ж-929/09.09.2014 г., подадено от К.В.Г. срещу Централната избирателна комисия, като процесуално недопустимо поради наличие на въпрос от компетентността на друг орган.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-983/2014 г.

София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков в заседание, проведено на 22.01.2015 г. (Протокол № 4), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа жалба с рег. № Ж-983/06.10.2014 г. от И.П.К.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че новите данъчни декларации, публ. в ДВ, брой № 3 от 1998 г., не съдържат поле за електронен адрес, на който лицето да получава съобщения за дължимия данък. Госпожа И.П.К. посочва, че до настоящия момент получава съобщенията на хартиен носител, съдържащи имена, ЕГН, адрес на собственика на имота, номер на декларацията и партиден номер, доставени в пощенската ѝ кутия, до която достъп имат и трети лица. И.П.К. счита, че следва „да бъде направена система с възможност за регистрация на сметка за електронно получаване на съобщенията за дължимия данък и онлайн плащане”. Моли Комисията, „след разглеждане на жалбата да ѝ бъдат върнати ксерокопията на данъчните съобщения за 7 посочени години, като за целта прилага самоадресиран пощенски плик с платени пощенски разходи”.

Към жалбата са приложени копия на: извадки от ДВ, брой № 3 от 1998 г.; образец на данъчна декларация, данъчно съобщение от 31.03.2008 г.

С писмо, изх. № П-9243/17.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа И.П.К. е уведомена за приложното поле на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон,

както и за правомощията на КЗЛД. Уведомена е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени и личните ѝ данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен ѝ е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. В случай, че поддържа жалбата, от И.П.К. е изискано да я депозира съгласно указанията, да уточни искането си към КЗЛД като посочи срещу кого е насочена жалбата, да посочи дата на твърдяното нарушение, да приложи относими доказателства (ако разполага с такива), както и да подпише съдържанието ѝ. Ако по настоящия случай е сезирала и други органи, изискани са входящи номера на жалбите. Г-жа И.П.К. е уведомена, в случай, че нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

Жалбата, подадена от И.П.К. се явява *процесуално недопустима* по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при незаконосъобразно обработване на техните лични данни от лица, имащи качество администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от същия закон.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

Искането, подадено от И.П.К. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В искането не е посочена дата на твърдяното нарушение, от което да се направи извод, че е подадено в срок. Жалбоподателката не уточнява срещу кого е насочена жалбата си, както и не конкретизира искането си към КЗЛД. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмо изх. № П-9243/17.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено както на посочения в жалбата адрес за кореспонденция, така и на електронния адрес на жалбоподателката. Видно от известието за доставяне, писмото е получено на 18.12.2014 г. В рамките на указания срок И.П.К. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх. № Ж-983/06.10.2014 г. от И.П.К. като нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-996/2014 г.
София, 23.02.2015 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.01.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-996/13.10.2014 г., подадена от Л.Г.Т. срещу „С.В.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Л.Г.Т., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни – единен граждански номер от „С.В.“ АД.

Жалбоподателят сочи, че по повод подадено от него до „С.В.“ АД искане, на 01.10.2014 г. получил адресиран до него писмен отговор от дружеството. Твърди, че на пощенския плик с баркод № R PS 1040 02S6NW 5, с който е изпратено писмото, наред с други негови лични данни, като имена и адрес, е виден и единния му граждански номер. Г-н Л.Г.Т. счита, че посочването на единния му граждански номер е в нарушение на Закона за защита на личните данни и в тази връзка моли Комисията да санкционира „С.В.“ АД.

Към жалбата са приложени копие на: пощенски плик с баркод № R PS 1040 02S6NW 5 и заявление от Л.Г.Т. до „С.В.“ АД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от „С.В.“ АД е изискано писмено становище по жалбата.

В отговор от дружеството ангажират становище за неоснователност на жалбата. Твърдят, че са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на г-н Л.Г.Т. от неправомерен достъп и разпространение и допълват, че изпратеното до жалбоподателя писмо е препоръчано, с обратна разписка, и е връчено лично на жалбоподателя от служител на „Български пощи“ АД, което възпрепятства възможността за злоупотреба с личните му данни. Считат за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че с действията си дружеството е застрашило живота му.

В допълнение от „С.В.“ АД сочат, че г-н Л.Г.Т. е бивш служител на дружеството, който и до момента на депозиране на становището предявява претенции относно начисляване на трудовия и осигурителния му стаж и поради тази причина дружеството все още обработва личните му данни, като последните се обработват само по повод повдигнати от него трудово-правни въпроси.

Към становището е приложено копие на писмо изх. № СВ-457/26.09.2014 г. по описа на „С.В.“ АД, ведно с известие за доставка и пълномощно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазване на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-996/13.10.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес и има за предмет обработване на единния граждански номер на жалбоподателя, който съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД има качеството на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Жалбата е насочена срещу „С.В.“ АД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че „С.В.“ АД е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 8046.

На заседание на Комисията, проведено на 12.11.2014 г., жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Л.Г.Т., ответна страна – „С.В.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни, и заинтересована страна – „Български пощи“ АД. Насрочено е открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от дружествата е изискано да представят сключения между тях договор за услуги, уреждащ отношенията им относно доставката на писма на адресатите на „С.В.“ АД.

В отговор от „Български пощи“ АД представят заверено копие на договор № Др-695/05.12.2012 г. за използване на услугите предлагани от „Български пощи“ АД, уреждащ отношенията между „Български пощи“ АД - Изпълнител и „С.В.“ АД - Възложител относно приемане и доставка на кореспондентски пратки, печатни произведения и малки пакети.

На проведено на 21.01.2015 г. заседание на Комисията жалбата е разгледана по същество.

Заинтересованата страна – „Български пощи“ АД – редовно уведомена, не се представлява.

Жалбоподателят - редовно уведомен, явява се лично и поддържа жалбата. В подкрепа на твърденията си г-н Л.Г.Т. представя неразпечатан пощенски плик с баркод № R PS 1040 02S6NW 5 съдържащ адресираното до него писмо от „С.В.“ АД, от който пощенски плик е виден единния граждански номер на жалбоподателя.

Ответната страна – „С.В.“ АД - редовно уведомена, представлява се от юриконсулт П. с представено в заседанието пълномощно. Процесуалният представител на дружеството оспорва жалбата

и моли Комисията да я остави без уважение. Юрисконсулт П. уточнява, че единният граждански номер на жалбоподателя не е изписан на пощенския плик, а е изписан на съдържащото се в плика писмо, адресирано до г-н Л.Г.Т. и тъй като пликът е с прозорец се вижда ЕГН-то на жалбоподателя. В допълнение сочи, че се касае за техническа грешка и твърди, че практиката на дружеството е различна, тъй като е въведена процедура за защита на личните данни и при адресиране на пощенските пратки не се посочва единен граждански номер на адресата.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-996/13.10.2014 г. е основателна.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че личните данни жалбоподателя в обем от две имена, ЕГН и адрес, в качеството му на адресат на писмо на „С.В.“ АД са видни на пощенския плик с баркод № R PS 1040 02S6NW 5, с който е изпратено писмото. Страните не спорят, че писмото е доставено на адресата от „Български пощи“ АД с препоръчана кореспондентна пратка и е получено лично от жалбоподателя на 01.10.2014 г. От събраните доказателства се установи, че писмото е в отговор на заявление, подадено от жалбоподателя до „С.В.“ АД за получаване на заверен препис от посочени от него разплащателни ведомости и платежни нареждания.

Отношенията между дружествата са уредени съобразно чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД с договор за услуги № Др-695/05.12.2012 г. сключен между „Български пощи“ АД - Изпълнител и „С.В.“ АД - Възложител по договора относно приемане и доставка на кореспондентски пратки, печатни произведения и малки пакети. Съгласно договора Изпълнителят – „Български пощи“ АД приема и доставя получени от Възложителя – „С.В.“ АД пощенски пратки, като Възложителят се задължава да спазва приетите от изпълнителя Общи условия на договорите с потребители на пощенски услуги, предоставяни от „Български пощи“ АД (ОУ).

В т. 31.4 от ОУ, публикувани и свободно достъпни на официалната страница на „Български пощи“ АД в интернет, подробно е указан начина на адресиране на пощенската пратка и необходимите данни за индивидуализиране на получателя: име, презиме, фамилия; адрес на получателя: улица, номер, блок, вход, етаж, апартамент; област; пощенски код и наименование на населеното място. Посочването на единен граждански номер на получателя не е предвидено като реквизит при адресиране на писмата.

Употребата на лични данни - единен граждански номер на физическото лице с цел индивидуализирането му като адресат на писмото е действие по обработване на личните му данни. Обработването е незаконосъобразно и в нарушение на принципите на пропорционалност и съразмерност на личните данни с целите за които са обработени. В конкретния случай обработването на единния граждански номер на жалбоподателя е непропорционално и несъразмерно за целите на индивидуализирането на г-н Л.Г.Т. като адресат на изпратено от „С.В.“ АД писмо, за която индивидуализация е достатъчно да се посочат имена и адрес на лицето.

Посочването на единният граждански номер на жалбоподателя за целите на индивидуализирането му като адресат на изхождащото от „С.В.“ АД писмо е в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно изискванията на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В конкретния случай, „С.В.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни, не е изпълнило това свое задължение и е допуснало неправомерна употреба на ЕГН на жалбоподателя за целите на индивидуализирането му като адресат на писмото.

Комисията не споделя изложените от ответната страна твърдения, че дружеството е предприело

необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерно разпространение и счита, че с действията си дружеството е допуснало и неправомерно разпространение на ЕГН на жалбоподателя, като същият е станал достояние на неограничен кръг лица - служители на „Български пощи“ АД.

С действията си администраторът на лични данни – „С.В.“ АД е нарушил императивна законова разпоредба, съдържаща се в чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни - единния граждански номер на жалбоподателя от неправомерната му употреба и разпространяване.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното административно нарушение и неговите последици, налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението), които имат превантивен, респективно преустановителен характер, е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая и в тази връзка налага административно наказание за нарушение на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на „С.В.“ АД на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание, Комисията съобрази факта, че наказанието не е първо за администратора на лични данни, както и че с действията си дружеството е допуснало както неправомерна употреба, така и неправомерно разпространение на единния граждански номер на г-н Л.Г.Т., с оглед което налага наказание над минимума, предвиден в закона за този вид нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-996/13.10.2014 г., подадена от Л.Г.Т. срещу „С.В.“ АД, за основателна.
2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на „С.В.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерна употреба и разпространение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1004/2014 г.
София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков в заседание, проведено на 22.01.2015 г. (Протокол № 4), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административния орган за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж-1004/17.10.2014 г. от Ж.Д.Т. срещу Националния осигурителен институт (НОИ).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за нарушение на чл. 23 от Закона за защита на личните данни от ТД на НОИ – гр. Пловдив. Жалбоподателката посочва, че с Разпореждане № 550501434/Протокол № ПР-2158/20.12.2013 г. е прекратена пенсията, която е получавала за осигурител стаж и възраст. С Разпореждане от 30.12.2013 г., от г-жа Ж.Д.Т. е изискано да възстанови сумата от получаваните пенсии в размер 55 690.96 лв. поради неоснователно получена пенсия при условията на чл. 114, ал. 1 от КСО. Ж.Д.Т. твърди, че обжалва посоченото разпореждане по съдебен път. През 2014 г. е узнала, че от архивите на НОИ е „изчезнало” оригиналното ѝ пенсионно досие на хартиен носител. Липсата оригиналните документи води до невъзможност да се установи какво заявление УП-1 е подала, какви са приложените към него документи относно осигурителния ѝ стаж, за кои периоди и срещу какво възнаграждение. Твърди, че оригиналното досие не е унищожено по регламентиран начин, а е достояние на неизвестни за нея лица. Посочва, че е създадено ново досие, наречено „възстановено”, в което обаче се съхраняват единствено копия на пенсионните ѝ документи. Жалбоподателката е притеснена, тъй като НОИ е длъжен да съхранява личните ѝ данни и да гарантира сигурността на това съхранение.

Твърди, че през 2009 г. е издадено разпореждане от ТД на НОИ на база осигурителното ѝ досие, от което следва, че същото е било налично. Счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени и моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по компетентност.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-8083/ 17.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателката е изискана информация дали е сезирала и други органи по случая, както и да приложи относими доказателства (ако разполага с такива). Относно твърденията за образувано съдебно производство, от г-жа Ж.Д.Т. е изискан номер на делото.

В отговор, с писмо вх. № П-8508/27.11.2014 г., г-жа Ж.Д.Т. потвърждава жалбата си. Посочва, че в Административен съд – гр. Пловдив е образувано адм. д. № 763/2014 г.

С писмо изх. № П-8082/17.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Националният осигурителен институт е уведомен за образуваното в КЗЛД административно производство по жалбата на г-жа Ж.Д.Т. На основание чл. 36 от АПК от администратора на лични данни е изискано писмено становище по жалбата, както и относими към случая доказателства.

С писмо вх. № П-8534/28.11.2014 г. НОИ депозира становище, в което уведомява Комисията относно процедурата по отпускане на пенсия на физическо лице. Посочва се, че към заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст се представят оригинални документи за осигурителен стаж и осигурител доход и се съставя пенсионно досие на заявителя. Съгласно изискванията на чл. 9, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), оригиналните документи за осигурителен стаж се връщат на лицето, заедно с разпореждането за на длъжностното лице по пенсионното осигуряване, което се удостоверява. НОИ обаче не разполага с удостоверение за връчването на оригиналните документи на г-жа Ж.Д.Т. Със заповед № 82/06.03.2013 г. на директора

на ТД на НОИ – гр. Пловдив е възложена проверка в архивохранилището на отдел „Пенсии”. След извършените от органите на ТД на НОИ действия по изясняване на осигурителния стаж и доход на Ж.Д.Т. (вкл. чрез съдействие от органите на реда) е установен нейният осигурителен стаж и доход. По повод установените несъответствия в предоставените от г-жа Ж.Д.Т. документи е сигнализирана Районна прокуратура – гр. Пловдив.

Към становището са приложени копия на: Разпореждане от 20.12.2013 г.; молба от 20.10.2014 г. до РП – гр. Пазарджик; заповеди от 06.03.2013 г., 15.07.2013 г. и 08.08.2014 г.; обяснение на начални сектор „Пенсионно обслужване”.

С писмо изх. № П-9197/16.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – гр. Пловдив е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия по случая. С писмо вх. № П-202/12.01.2015 г. Районна прокуратура – гр. Пловдив изпраща писма, с което уведомява КЗЛД, че по тѣжба на Ж.Д.Т. е възложена проверка, която към настоящия момент не е приключила. Проверката е възложена на отдел „Икономическа полиция” при ОД на МВР – гр. Пловдив и касае обстоятелства във връзка със съхранение на пенсионното ѝ досие.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо с вх. № П-202/12.01.2015 г. от Районна прокуратура – гр. Пловдив, по случая са сезирани органите на реда. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, анализирайки предоставените писмени становища и доказателства в цялост, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж-1004/ 17.10.2014 г. от Ж.Д.Т. срещу Националния осигурителен институт, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ П-2953/2014 г.
София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков в заседание, проведено на 21.01.2015 г. (Протокол № 3), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № П-2953/16.05.2014 г. от Р.В.М.Д. и Д.П.К. срещу Фондация „М.Т.“.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

От Централната избирателна комисия (ЦИК) до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) са препратени по компетентност жалби, съдържащи твърдения за злоупотреба с лични данни. В жалба с вх. № ЕП-22-602/09.05.2014 г. до ЦИК, г-жа Р.В.М.Д. сочи, че на 09.05.2014 г. установява, че е включена в списък на регистрираните наблюдатели от Фондация „М.Т.“. Жалбоподателката заявява, че не е предоставяла личните си данни, нито е дала своето съгласие за тази цел. Р.В.М.Д. настоява пред ЦИК името ѝ да бъде заличено от списъка и с оглед своята компетентност да извърши проверка и да установи по какъв начин е попаднала в него. Посочва, че преди 5 години е предоставила личните си данни и е била регистрирана като застъпник на ПП „Новото време“.

Жалбоподателят Д.П.К. в жалба с вх. № ЕП-22-622/13.05.2014 г. до ЦИК посочва, че е регистриран под номер 326 в списъка за наблюдатели от Фондация „М.Т.“, публикуван на адрес *****. Господин Д.П.К. заявява, че не е член на посочената фондация, нито се е съгласявал личните му данни да бъдат обработвани от нея. Жалбоподателят посочва, че през последните 5 години не е участвал в никаква подписка в подкрепа на партия или движение. Настоява да бъде заличен от посочения списък на наблюдатели в изборите за Европейски парламент от Република България, проведени на 25.05.2014 г., както и ЦИК да извърши проверка за „некоректното и неоторизирано използване на неговите лични данни“.

Към жалбата са приложени копия на: Решение № 372-ЕП/14.05.2014 г. на ЦИК; Решение № 371-ЕП/14.05.2014 г. на ЦИК и 8 стр. електронни разпечатки.

Жалбите, подадени от Р.В.М.Д. и Д.П.К. срещу Фондация „М.Т.“ са съобразени с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физически лица, при наличието на правен интерес, подадени са в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава Фондация „М.Т.“ Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка с вх. № П-3360/03.06.2014 г. в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че Фондация „М.Т.“ не е подала в КЗЛД заявление за регистрация съгласно разпоредбата, съдържаща се в чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, не е подала молба за освобождаване от регистрацията ѝ като администратор на лични данни и съответно не е освобождавана по надлежния ред от регистрация.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Съгласно чл. 32 от Административнопроцесуалния кодекс, по производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, може да се започне и проведе едно производство, засягащо повече от една страна.

В заседание, проведено на 12.11.2014 г. (Протокол № 47), на основание чл. 32 от АПК Комисията обединява жалбите, подадени от Р.В.М.Д. срещу Фондация „М.Т.” и Д.П.К. срещу Фондация „М.Т.”, за разглеждане в едно производство и ги обявява за допустими. КЗЛД насрочва разглеждане на жалбите по същество в открито заседание на 15.01.2015 г., за което конституира като страни в административното производство жалбоподателите Р.В.М.Д. и Д.П.К. и ответна страна – Фондация „М.Т.” в качеството ѝ на администратор на лични данни.

КЗЛД отлага разглеждането по същество на жалбите за открито заседание на 21.01.2015 г., за което страните са редовно уведомени.

С писма с изх. № П-3309/31.05.2014 г. и № П-3310/31.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, Р.В.М.Д. и Д.П.К. са уведомени за откритото административно производство пред КЗЛД. В случай, че по конкретния повод са сезирани и други органи, от жалбоподателите са изисквани входящи номера на жалбите.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбите, с писмо изх. № П-3311/31.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД от Централната изборителна комисия е изисквана информация дали Решение № 372-ЕП/14.05.2014 г. и Решение № 371-ЕП/14.05.2014 г. на ЦИК са влезли в законна сила или същите се обжалват.

В отговор, с писмо вх. № П-3584/12.06.2014 г. ЦИК уведомява Комисията, че посочените решения не са обжалвани и са влезли в законна сила. Към писмото са приложени заверени копия на удостоверения за наблюдатели № 1-6039/08.05.2014 г. на Р.В.М.Д. и № 1-6069/08.05.2014 г. на Д.П.К.

На основание чл. 26 от АПК, с писмо изх. № П-3312/31.05.2014 г. на Председателя на КЗЛД, Фондация „М.Т.” е уведомена за откритото административно производство в КЗЛД. На основание чл. 36 от АПК е изисквано становище, ведно с относими към случая доказателства.

Фондация „М.Т.” депозира становище с вх. № С-736/26.11.2014 г., в което посочва, че фондацията работи за защита на гражданските права на българските граждани у нас и в чужбина. Сочи се, че при осъществяване на основните си цели, фондация „М.Т.” организира и участва с граждански инициатива за провеждане на свободни и демократични избори, така също и участие с наблюдатели при провеждането на избори. Фондация „М.Т.” заявява, че с Решение № 168-ЕП/15.04.2014 г. на ЦИК, фондацията е регистрирана за участие с наблюдатели в изборите за членове на Европейски парламент от Република България. Посочва се, че екипът на фондацията е с ограничен брой доброволци – координатори от различни населени места, които предварително са запознати с правата и задълженията си като наблюдатели. Ангажимент на всички координатори е да набират допълнително доброволци за участие като наблюдатели в деня на изборите от името на фондацията. В становището се твърди, че Фондация „М.Т.” не води регистър по какъв начин данните на отделните лица са попаднали в обобщените списъци с упълномощените лица за участие като наблюдатели. Предвид изложеното, Фондация „М.Т.” счита жалбите за неоснователни и недоказани. С цел усъвършенстване на работата с наблюдателите относно събирането и обработването на лични данни, на последните избори, проведени на 05.10.2014 г. УС на фондацията е приела образец на заявление, което да се попълва от всеки доброволец за участие като наблюдател и същото се предава на съответния координатор. Към становището е приложено копие на бланка - образец на заявлението.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по случая, с писмо изх. № П-8068/17.11.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от ПП „Новото време” е изисквано становище по случая, както и информация дали са предоставяни личните данни на жалбоподателите на трети лица и за каква цел.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по

същество, проведено на 21.01.2015 г., страните не се явяват и не изпращат процесуални представители.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на личните данни от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се отнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта за обработване на данните. В качеството си на физически лица Р.В.М.Д. и Д.П.К. сезират КЗЛД с жалби, насочени срещу обработване на личните им данни без тяхното знание и съгласие, изразяващо се в регистрирането им за наблюдатели на изборите от Фондация „М.Т.“. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба на лични данни“ е обработване на лични данни.

Фондация „М.Т.“ е юридическо лице, неправителствена организация. Следователно фондацията е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. В конкретния случай обработването на личните данни, видът им, целите на обработване и средствата за обработване на личните данни за регистрацията на наблюдатели са определени с Изборния кодекс (ИК).

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 14 от Изборния кодекс, Централната изборителна комисия определя условията и реда за участие на наблюдателите не по-късно от 50 дни преди изборния ден, регистрира наблюдателите и им издава удостоверения; води публичен регистър на наблюдателите. Видно от удостоверения № 1-6039/08.05.2014 г. и № 1-6069/08.05.2014 г., Р.В.М.Д. и Д.П.К. са регистрирани за наблюдатели на изборите за членове на Европейския парламент от Република България като изрично упълномощени представители на Фондация „М.Т.“. В конкретния случай, безспорно е, че Фондация „М.Т.“ обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, свързаните с жалбоподателите лични данни.

В Глава шеста „Наблюдатели“ от Изборния кодекс са регламентирани реда и условията за регистрацията на наблюдатели. Съгласно чл. 112, ал. 2 от Изборния кодекс, ЦИК регистрира български неправителствени организации, които желаят да участват с изрично упълномощени представители като наблюдатели в изборите. Регистрирането на организациите по ал. 2 се извършва въз основа на заявление, подписано от лицето, представляващо организацията или от упълномощено от него лице. Към заявлението се прилага списък, подписан от представляващия съответната организация, съдържащ имена и ЕГН на лицата, които да бъдат регистрирани като наблюдатели. В настоящия случай Фондация „М.Т.“ е предоставила в ЦИК заявление за регистрация и списък, съдържащ личните данни на наблюдатели, в т.ч. и на жалбоподателите. С Решение на ЦИК № 168-ЕП/15.04.2014 г., Фондация „М.Т.“ е регистрирана за участие с наблюдатели в изборите за Европейски парламент.

В Решение № 371–ЕП от 14.05.2014 г. и № 372–ЕП от 14.05.2014 г. на Централна изборителна комисия изрично е указано, че Р.В.М.Д. и Д.П.К. са регистрирани като наблюдатели – упълномощени представители на Фондация „М.Т.“ съответно под № 296 и № 326, като освен *трите им имена са вписани и техните единни граждански номера*. По повод подадени от лицата жалби срещу тяхната регистрация, с решения ЦИК заличава регистрацията им и анулира издадените удостоверения.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни. В случая обработването на личните данни на г-жа Р.В.М.Д. и г-н Д.П.К. е извършено при липса на тяхното съгласие. По отношение на допустимостта за обработването на личните им данни и на друго основание, Фондация „М.Т.“ не ангажира доказателства за наличие

на поне едно от условията за допустимост за обработване на личните им данни, съдържащи се в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. От изложеното се налага извода, че действията по обработването на личните данни на жалбоподателите, изразяващо се в регистрирането им като наблюдатели - упълномощени представители на Фондация „М.Т.” са извършени без наличие на правно основание. Следователно обработването на личните данни на Р.В.М.Д. и Д.П.К. е неправомерно и с тези действия администраторът на лични данни е нарушил императивна разпоредба, съдържаща се в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Относно правомощията на КЗЛД, законодателят изрично е указал в чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, че Комисията анализира и осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защитата на лични данни. Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация *преди започване обработването на лични данни*. Видно от извършената служебна справка с вх. № П-3360/03.06.2014 г., в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че Фондация „М.Т.” не е подала в КЗЛД заявление за регистрация, не е подала молба за освобождаване от регистрация като администратор на лични данни и съответно не е освобождавана по надлежния ред от регистрация. От събраните доказателства се установява по категоричен начин, че към момента на обработване на личните данни на Р.В.М.Д. и Д.П.К., Фондация „М.Т.” не е подала заявление в КЗЛД. Следователно администраторът на лични данни не е изпълнил законово установено задължение за регистрация, с които действия е нарушен чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД. До приключване на административното производство пред КЗЛД, Фондация „М.Т.” не предприела мерки за регистрацията си като администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, анализирайки представените писмени доказателства и становища в тяхната съвкупност, Комисията за защита на личните данни приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Господин Веселин Целков – член на КЗЛД, гласува с особено мнение относно нарушението на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД от Фондация „М.Т.”, предвид следното: Независимо от факта, че настоящият случай касае обработване на лични данни, изразяващо се в регистриране на физически лица като наблюдатели на изборите от страна на фондация, то наличието, респ. липсата на съгласие следва да бъде установено чрез графологична експертиза на техните подписи и почерци.

При определяне на размера на наложените с настоящото решение административни наказания на Фондация „М.Т.”, Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които те засягат. Комисията отчете факта, че нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД е първо за Фондация „М.Т.”, факта, че с неправомерното обработване на лични данни са нарушени правата по ЗЗЛД на повече от едно физическо лице, както и обстоятелството, че при констатиране на нарушението не са взети мерки за отстраняването му.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. № П-2953/16.05.2014 г. от Р.В.М.Д. и Д.П.К. срещу Фондация „М.Т.”.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 11 000 лв. (единадесет хиляди лв.) на Фондация „М.Т.” с БУЛСТАТ ** и седалище и адрес на управление: ***, представлявано от И.Ю.Д. – председател, затова, че Фондация „М.Т.” в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Р.В.М.Д. и Д.П.К. без наличие на условие за допустимост за**

обработването им, с което е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

3. На основание чл. 42, ал. 4 от Закона за защита на личните данни налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляда лв.) на Фондация „М.Т.” с БУЛСТАТ * и седалище и адрес на управление: *****, представлявано от И.Ю.Д. – председател, затова, че Фондация „М.Т.” в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Р.В.М.Д. и Д.П.К. преди да подаде заявление за регистрация към КЗЛД, с което е нарушен чл. 17, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни на адрес: гр. София - 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ-ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-7379/2014 г.

София, 23.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков в заседание, проведено на 21.01.2015 г. (Протокол № 3), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда редовността на искане с вх. № П-7379/27.10.2014 г. от С.С.Н. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката посочва, че е получила няколко писма от „К.Б.” ЕООД, с които е уведомена за наличие на неплатени сметки към М. по договори № М-4108176 и № М-4108010. При извършена справка в офис на мобилния оператор е уведомена, че първият договор е за закупуване на мобилен апарат марка „Самсунг”, а вторият – за СИМ карта. С.С.Н. заявява, че не е сключвала посочените договори с „М.” ЕАД, както и не е упълномощавала никого за сключването им. Счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията да предприеме съответните действия с оглед своята компетентност. Към жалбата са приложени 4 бр. писма от „К.Б.” ЕООД.

Жалбата е адресирана и до Районна прокуратура – гр. Хасково, Комисията за защита на потребителите и Комисията за регулиране на съобщенията.

С оглед определяне наличието на предпоставките по чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, с писмо изх. № П-8909/09.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – гр. Хасково е изискана информация за хода и резултатите от предприетите действия. В отговор, с писмо

вх. № П-9127/15.12.2014 г. Районна прокуратура – гр. Хасково уведомява Комисията за защита на личните данни, че по жалбата на С.С.Н. липсват достатъчно данни за образуване на досъдебно производство. Възложена е проверка на ОД на МВР – гр. Хасково за установяване на данни за престъпление от общ характер евентуално по чл. 309 от НК. Към настоящия момент проверката не е приключила.

С писма изх. № П-8910/09.12.2014 г. и № П-8911/09.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, съответно от Комисията за регулиране на съобщенията и Комисията за защита на потребителите е изискана информация за предприетите действия по жалбата на г-жа С.С.Н.

Жалбата не е подписана, предвид на което с писмо изх. № П-8908/09.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, от г-жа С.С.Н. е изискано в срок да депозира жалбата съгласно указанията, да посочи дата на твърдяното нарушение, да уточни искането си към КЗЛД, както и да подпише съдържанието ѝ.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с писма изх. № П-8912/09.12.2014 г. и № П-8906/09.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД, съответно „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са уведомени за откритото в КЗЛД административно производство по жалбата. На основание чл. 36 от АПК от посочените дружества в качеството им на администратори на лични данни са изискани становища, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо вх. № С-812/22.12.2014 г. „М.” ЕАД депозира становище, в което сочи, че жалбоподателката е страна по два договора - № М4108010 и № М4108176, сключени в магазин на „Х.Т.” ЕООД. Във връзка с посочените договори са възникнали просрочени, ликвидни и изискуеми задължения в размер 361.13 лв., свързани с начина и сроковете на плащане на предоставените услуги. На основание т. 40г от Общите условия, М. чрез „К.Б.” ЕООД предприема действия за събиране на вземането си от г-жа С.С.Н.

С писмо вх. № С-817/29.12.2014 г. „К.Б.” ЕООД изпраща становище, с което уведомява Комисията, че през 2011 г. е сключен договор с „М.” ЕАД, въз основа на който дружеството се задължава да уведомява клиенти на М. за съществуване на неизплатени суми за ползваните от тях услуги. „К.Б.” ЕООД посочва, че не разполага с екземпляри от документите по договорните отношения.

Към писмото са приложени копия на: Договор от 13.11.2013 г. и Приложение № 1 към него; Уведомление от 25.09.2014 г. до г-жа С.С.Н.; писма от 16.10.2014 г. и 25.10.2014 г.

Жалбата, подадена от С.С.Н. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД се явява *процесуално недопустима* по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

В правомощията на Комисията за защита на личните данни е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при незаконосъобразно обработване на техните лични данни от лица, имащи качество администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от същия закон.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

Искането не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на

Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Видно от съдържанието не може да се направи безспорен извод, че искането е подадено в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Въпреки указанията, г-жа С.С.Н. не уточнява искането си към Комисията за защита на личните данни и не потвърждава жалбата си. Искането не е подписано и не може еднозначно да се определи от кого изхожда. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено.

Писмо с изх. № П-8908/09.12.2014 г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на посочения в жалбата адрес. Видно от известието за доставяне, писмото е получено на 13.12.2014 г. лично от С.С.Н. В рамките на указания срок жалбоподателката не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане искане с вх. № П-7379/27.10.2014 г. от С.С.Н. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД като нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1026/2014 г.

София, 27.02.2015 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цветелин Софрониев, Цанко Цолов и Веселин Целков, членове на КЗЛД, в открито заседание, проведено на 04.02.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-1026/12.11.2014 г., подадена от Р.Б.В. и В.Й.В. срещу „С.В.” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Р.Б.В. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения, че отнасящите се до нея и нейния съпруг, В.Й.В., лични данни са предоставени от „С.В.” АД на трето лице. Относно твърдените нарушения, г-жа Р.Б.В. декларира, че заедно с нейния съпруг са подали две жалби до водоснабдителното дружество, като посочва датата 21.06.2013 г., като дата на подаване на една от жалбите.

С писмо на Комисията, изх. № П-8373 от 21.11.2014 г. на г-жа Р.Б.В. е указано да предостави информация, относно началния момент на узнаване на твърдяното от нея и нейния съпруг нарушение. Също така да представи и пълномощно, с което да удостовери представителната ѝ власт, по отношение на г-н В.Й.В., тъй като в жалбата се навеждат твърдения и за нарушени негови права по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Същото е предоставено на Комисията с писмо рег. № П-8760 от 03.12.2014 г., поради което административното производство следва да се води по отношение на двете лица като жалбоподатели. В цитираното писмо не е изложена информация относно началния момент на узнаване на неправомерното обработване на личните данни на г-н и г-жа В.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, КЗЛД е изисквала изразяване на писмено становище, с представяне на относимите по случая доказателства от „С.В.” АД.

„С.В.” АД е депозирала в КЗЛД писменото си становище по жалбата като описва следната фактическа обстановка:

Г-жа Р.Б.В. действително е депозирала жалба в дружеството, но същата е датирана от 07.06.2013 г., с вх. № 1084, а отговорът по нея е от дата 21.06.2014 г. Същото се потвърждава от приложеното заверено копие от жалба вх. № 1084/07.06.2013 г. В следствие на горното, водоснабдителното дружество прави обоснован извод за просрочие на заведената пред КЗЛД жалба, рег. № Ж-1026/ 12.11.2014 г.

На следващо място, „С.В.” АД излага твърдения за законосъобразност на извършеното обработване на личните данни по силата на сключен потребителски договор между жалбоподателката и дружеството. Дружеството сочи, че на името на жалбоподателката е открит клиентски № 5086043 и именно въз основа на сключения договор и възникналите облигационни отношения между страните, са предоставени и данни за контакт на абоната. Не се упоменават номер и дата на цитирания договор като основание за облигационните отношения, възникнали между дружеството и г-жа Р.Б.В. В становището не са индивидуализирани предоставените данни.

Поради натрупани задължения от страна на абоната, водоснабдителното дружество декларира, че е предоставило съответните данни на „Е.М.” ООД, което по силата на сключения между двете дружества договор, се е задължило да събере просрочените и изискуеми вземания на „С.В.” АД. В приложеното заверено копие от упоменатия договор не се посочват предоставените на колекторското дружество лични данни на абонатите.

При извършената проверка на фактите и обстоятелствата, относими към настоящия случай, КЗЛД установи, че и двете дружества са регистрирани като администратори на лични данни.

Комисията за защита на личните данни намира жалбата за процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни.

В депозираната в КЗЛД жалба с рег. № Ж-1026/12.11.2014 г. жалбоподателите, макар да не конкретизират началния момент на узнаване на твърдяното от тях нарушение указват, че по повод на същото са подали жалба в „С.В.” АД с № 1084/21.06.2013 г. От изложената фактическа обстановка и доказателства по случая се установи, че това е датата на изходящото писмо – отговор на постъпилата жалба, а самата жалба е датирана от 07.06.2013 г. Дори да се приеме, за достоверна дата на узнаване твърдяното нарушение, от страна на жалбоподателите, по-късната от двете посочени, се налага изводът за просрочие на депозираната в КЗЛД жалба.

Въз основа на изложеното, следва да се приеме за установено, че Р.Б.В. и В.Й.В. са знаели

за обработването на свързаните с тях лични данни от трето лице - „Е.М.” ООД, най-късно към 21.06.2013 г.

В резултат на горното следва да се приеме, че посоченият в нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД едногодишен преклузивен срок, в който всяко физическо лице може да сезира Комисията за защита на личните данни, за нарушение на правата му по ЗЗЛД и който тече от дата на узнаване на твърдяното нарушение, е изтекъл най-късно на 21.06.2014 г.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 38, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с регистрационен номер № Ж-1026/12.11.2014 г., подадена от Р.Б.В. и В.Й.В. срещу „С.В.” АД като недопустима, поради просрочие и прекратява образуваното административно производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-415/15.01.2015 г. гр. София, 15.01.2015 г.

ОТНОСНО: *Електронно писмо с вх. № П-415/15.01.2015 г. подадено от г-н Ч.Я., във връзка с промени на чл. 51 от Правилника за вписванията (ПВ).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: Председател: Венцислав Караджов, и Членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 22 януари 2015 г., разгледа постъпило в КЗЛД неподписано електронно писмо, с вх. № П-415/15.01.2015 г., с което г-н Ч.Я. информира Комисията, че на заседание на служебното правителство, проведено на 29.10.2014 г., в т. 28, с Постановление за изменение и допълнение на Правилника за вписванията се въвежда: „нова редакция на чл. 51. Въведената с последното изменение забрана за издаване на незаверени преписи от актове, на практика обезсмисля публичния характер на вписването на актовете, с които се прехвърлят вещни права. Публичността на книгите за вписване е въведена в обществен интерес и не може по други съображения, като например намаляване опасността от имотни измами, да бъде ограничавана. Би следвало, с оглед публичния характер на регистъра, всяко лице да може да получи, както незаверен, така и заверен препис от вписан акт, ако удостовери своята самоличност при получаване на преписа.“

В писмото си, г-н Ч.Я., е изразил своето притеснение, че съгласно горната редакция се осигурява достъпа на трети лица до чужди документи за собственост с всички лични данни, свързани с лицето, за което се отнасят. Според него цялата информация се приема, като публична и се пренебрегва съдържащата се лична информация. Вместо Агенцията по вписванията, за трети незаинтересовани лица, да издава само справки на кого е собственост даден имот и други според предназначението, се предоставя самия документ с всички лични данни.

Организацията, финансирането, създаването, воденето и ползването на имотния регистър се регламентира със Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР). Съгласно чл. 93 от ЗКИР всеки може да получи устна справка за вписванията по партида на недвижим имот, препис или извлечение от нея или удостоверение за вписано или невписано в нея обстоятелство, като образците на удостоверенията се одобряват от министъра на правосъдието.

Съгласно ПВ, вписването се състои в даване гласност на подлежащите на вписване актове. В чл. 42 от ПВ е посочено, че всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията и заличаванията, извлечения от съдържанието на всички книги, незаверен препис от всички вписани и отбелязани актове или актове за заличаване, както и удостоверение за наличието или за отсъствието на вписване, като в чл. 44 от ПВ изрично е посочено, че писмените справки се състоят в издаване удостоверения за вписванията, отбелязванията или заличаванията, както и в издаване преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания или заличавания по книгите, или от партидата на лицата. С оглед на естеството на постъпилото електронно писмо, може да се направи извод, че притеснения за г-н Ч.Я. буди разпоредбата на чл. 51, ал. 3 от ПВ, а именно: Незаверени преписи и препис-извлечения от вписвани актове, отбелязвания или заличавания по книгите по вписвания или от партидите на лицата се издават на всяко лице, като издаването на незаверения препис се отбелязва в регистъра за справки по чл. 33а, буква „е“ от ПВ, като в регистъра за справки се отбелязват името и ЕГН на лицето, получило незаверения препис. Относно последно направените изменения в Правилника за вписванията, обнародвани с Държавен вестник (ДВ) бр. 92 от 7 Ноември 2014 г., след извършена служебна справка и предоставена информация от началник отдел „Правни

становища и международно сътрудничество” се установи, че Проектът на постановление за изменение и допълнение на Правилника за вписванията, одобрен с Постановление № 1486 на Министерския съвет от 13 декември 1951 г. (Обн., изм., бр. 101 от 1951 г., изм., бр. 30 от 1955 г., ДВ, бр. 82 от 1996 г., изм. и доп., бр. 86 от 1997 г., бр. 14 от 2000 г., бр. 5 от 2001 г., бр. 16 от 2001 г., бр. 69 от 2004 г., бр. 67 от 2005 г. и бр. 22 от 2008 г.) не е постъпвал и минавал за съгласуване от КЗЛД.

Както бе посочено по-горе, чл. 93 от ЗКИР дава възможност да бъде получена, както справка, така също и препис или извлечение за вписванията по партида на недвижим имот. В партидата на имота, съгласно чл. 69 от ЗКИР, се съхраняват: актовете, послужили като основание за вписване; скицата на имота и схемата на самостоятелния обект в сграда; документите по чл. 77 от ЗКИР, т.е. името, адреса и другите данни за молителя, посочени в чл. 61, ал. 1 от същия закон; юридическия факт, подлежащ на вписване; описанието на недвижимия имот; идентификатора на недвижимия имот от кадастъра; партидният номер; други обстоятелства, предвидени в закон; подпис на молителя. В тази връзка следва да се отбележи, че справка (в т.ч. и писмена справка по смисъла на чл. 44 от ПВ) може да бъде направена с предоставянето на информация относно наличието или липсата на съответното обстоятелство по партидата на имота, както и препис или извлечение по партидата на конкретен недвижим имот. Тоест, съгласно изложеното, следва извода, че е налице законово разписана възможност да бъде издаден препис или извлечение от съществуващите вписвания, отбелязвания или заличавания по книгите, или от партидата на лицата, без законодателя да прави разграничаване или, съответно да поставя, като изискване, преписът или извлечението да бъдат заверени. Това би повлияло, в последствие, единствено и само до доказателствената стойност на съответния препис от конкретния акт. В тази връзка следва да се направи разграничение и между понятия „публичен” и „общодостъпен”. Изрично е посочено в чл. 51, ал. 3, изречение второ, че в регистъра за справки се отбелязват, както името, така също и ЕГН на лицето, получило незаверения препис, т.е. налице е възможността за осигуряване на един не общодостъпен и не неконтролиран достъп под формата на получаване на незаверени преписи на актовете, послужили като основание за вписване по съответната партида на конкретен недвижим имот на трети, неустановими лица, а на възможността за контролиран достъп, който от една страна осигуря възможността за публичност на посочените актове и сигурност в търговския оборот, като от друга ограничава възможността за злоупотреба с получената информация, чрез регистрация и идентификация на нейния получател.

Безспорно е обстоятелството, че чрез предоставяне/получаване на справка, препис или извлечение (препис-извлечение), независимо дали заверено или не, се обработват лични данни, съгласно легалната дефиниция на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). За да е налице законосъобразно обработване на личните данни, първата стъпка за това е, да е налице поне едно от наличните седем алтернативно, но изрично посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. В конкретната хипотеза е налице визираното в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването, т.е. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни вменено му от действащите, към настоящият момент, чл. 93 от ЗКИР и чл. 42 – чл. 51 от ПВ. Втората стъпка за да се приеме, че е налице законосъобразно обработване на лични данни, освен наличието на условие за допустимост, следва да бъдат съобразени и спазени принципите за обработване на лични данни, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, и в частност принципите за пропорционалност и целесъобразност на данните. В тази връзка обемът на лични данни, които се разкриват чрез предоставяне на справка, препис или извлечение от имотния регистър, следва да е контролиран и балансиран съобразно целите, за които е създаден и задачите, които изпълнява. Агенцията по вписванията е администратор на лични данни, по смисъла на закона, и като такъв, е длъжна да съблюдава спазването на тези принципи при всяко свое действие свързано с, и изразяващо се чрез, действия по обработване на лични данни на физически лица, в т.ч. и чрез издаване на преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания и заличавания по книгите, или от партидата на лицата. Във всички случаи на извършени, констатирани и доказани нарушения на принципите за обработване на данните, администраторът – Агенция по вписванията, в това си качество, би могла да понесе и своята административно-наказателна отговорност, съгласно чл. 42 от ЗЗЛД.

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ

В конкретният казус е налице условие за допустимост на обработване на лични данни, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, т.е. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, съобразно изричната разпоредба на чл. 93 от Закона за кадастъра и имотния регистър, във връзка с чл. 42 – чл. 51 от Правилника за вписванията.

Агенцията по вписванията е администратор на лични данни, по смисъла на закона, и като такъв, е длъжна да съблюдава спазването на принципите за обработване на лични данни, визирани в чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, при всяко свое действие свързано с, и изразяващо се чрез, действия по обработване на лични данни на физически лица, в т.ч. и чрез издаване на преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания и заличавания по книгите, или от партидата на лицата.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-386/2015 гр. София, 23.01.2015 г.

ОТНОСНО: Становище във връзка с предоставяне на цялата база данни на търговския регистър и актуализация на обстоятелствата по чл. 2 от Закона за търговския регистър и Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.01.2015 год., разгледа искане с вх. П-386/15.01.2015 год. от Венцислав Спиридонов – Изпълнителен директор на Агенция по вписванията. В искането се посочва, че с изменение на Тарифата за държавните такси, събирани от Агенция по вписванията (ПМС № 427 от 18.12.2014 год.) и по-конкретно чл. 16д, в сила от 01.01.2015 год., за предоставяне на цялата база данни от търговския регистър и актуализация на обстоятелствата в нея, се събира годишна такса в размер на 100 лева, а не както до момента 30 000 лева.

Съгласно чл. 133, ал. 4 от Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър, редът и начинът за предоставяне на услугата се определят в Общи условия, определени от Агенция по вписванията (АВ).

С оглед на посоченото обстоятелство и предвид множество искания за получаване на базата данни на търговския регистър, е актуализиран проектът на договор, който се сключва в тези случаи, като са добавени нови клаузи, както следва:

- В чл. 1 се добавя нова алинея 2, с която се предвижда ограничение във времето за изтегляне

на сканирани изображения на документи от предоставените линкове по т. 1 от договора, като се вменява задължение на възложителя по договора да извършва тези действия извън работно време.

- В чл. 8, ал. 1 се добавя текст, задължаващ възложителя по договора да не предоставя получените от АВ база данни на трети лица, като се предвижда санкция при установяване на противното – спиране на достъпа за срок от датата на недобросъвестното предоставяне до същата дата на следващата календарна година.

- В чл. 8, ал. 3 от договора се предвижда, че Възложител по този договор може да е само администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни, който е вписан в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни.

Причината Агенция по вписванията да направи описаните изменения в договора е, че като администратор на лични данни, е длъжна да спазва нормативните предпоставки и принципите за обработване на лични данни, като в конкретния случай става въпрос за обработване на лични данни от голям кръг лица, които ще имат възможност автоматизирано да изтеглят информация, съдържаща имена, единни граждански номера и друга информация, представляваща лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Предвид посоченото, преди сключване на договор, АВ поставя изискване към бъдещите възложители да предоставят удостоверяващ документ, че отговарят на изискванията за „високо ниво на въздействие – високо ниво на защита“ по смисъла на Наредба № 1 от 30 януари 2013 година за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, чрез използване на автоматизирана информационна система за обмен на данни.

Във връзка с публикувания актуализиран проект на договор, на страницата на АВ са постъпили запитвания от граждани относно поставеното изискване в проекта на договор и по-конкретно, че в чл. 8, ал. 3 и 4, съгласно който възложителят следва да бъде регистриран като администратор на лични данни и трябва да представи документ за висока степен на защита на личните данни. В запитванията се обръща внимание на факта, че не е предвидена възможността, в която Комисията за защита на личните данни освобождава администратора от регистрация, поради това, че обработва данни, достъпни свободно в публичен регистър, какъвто е Търговският регистър, чрез интернет сайта си.

С оглед изложеното, Изпълнителният директор на АВ се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за становище по следните въпроси:

1. Необходимостта от включване на изискване за „високо ниво на въздействие – високо ниво на защита“ по смисъла на Наредба № 1 от 30 януари 2013 година за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, чрез използване на автоматизирана информационна система за обмен на данни.

2. Във връзка с подробно изложения казус, какви мерки е необходимо да предприеме Агенция по вписванията, за да защити данните от незаконосъобразно или недобросъвестно обработване от страна на лицата, желаещи да се възползват от възможността за автоматизирано предоставяне на цялата база данни на Търговския регистър.

Приложения към искането за становище:

- Приложение № 1 - подробно описание на данните, които Агенция по вписванията предоставя, съгласно чл. 2 от Закона за търговския регистър;

- Приложение № 2 - проект на договор, публикуван на интернет страницата на Агенция по вписванията.

В представеното Приложение № 1 е разписан подробно механизмът за автоматизирано предоставяне на базата данни на търговския регистър:

Търговският регистър е изцяло електронен регистър. В базата данни се съхранява информация

за делата на регистрираните търговци за безсрочен период от време. Делата са разпределени в партии. В базата данни се съдържат данни за близо 700 000 партии. Информацията в партидите се съхранява в **структуриран вид** и във **вид на цифрови изображения** (сканирани документи – договори за управление, дружествени договори, протоколи от общи събрания и др.). Събираната информация, засягащи лични данни, е разпределена по следния начин:

I. За данните в структуриран вид

A/ Задължителна информация:

- Три имена
- ЕГН/ЛНЧ или дата на раждане (за нямащите ЛНЧ и ЕГН)

Б./ Незадължителна информация (често е попълвана)

- място на раждане (населено място и държава)
- постоянен адрес
- документ за самоличност (номер, дата на издаване, издател)
- адреси за кореспонденция
- електронна поща
- телефонни номера

II. Относно цифровите изображения

Цифровите (сканираните) документите са в свободен текст и в зависимост от случая за който се отнасят, освен обичайните лични данни (имена, ЕГН, адреси), се съдържат и сканирани подписи на лицата.

Мерките, които е предприела Агенция по вписванията относно защитата на личните данни при ползване на публичния достъп до електронния регистър (brra.bg) са следните:

I. По отношение задължителните структурирани данни – ЕГН-тата не се появяват или са запълнени със символа „*”

II. По отношение на сканираните изображения – достъпът на потребителя се регистрира, чрез използване на квалифициран електронен подпис (КЕП) или цифров сертификат, издаден от агенцията.

В искането се посочва, че практиката при предоставянето на цялата база данни, чрез автоматизиран достъп, е следната:

- Желаетелят подава заявление за получаване на достъп. Желаетелите могат да бъдат без ограничение всякакви субекти - физически лица, български дружества, чуждестранни дружества, клонове и др. Единственото изискване е заплащане на такса и техническа възможност.

- След получаване на заявлението се сключва договор между АВ и Възложителя – (бланковото съдържание на договора е обявено на страницата на Агенцията).

- Възложителят заплаща определената по тарифа такса.

- Възложителят получава еднократно цялата структурирана информация за търговците от 2008 год. (създаването на ТР) до момента на подписване на дискове във вид на файлове в XML формат. В подаваната информация се съдържат незаличени всички задължителни и нездължителни лични данни описани по-горе, както и електронни адреси (линкове) до сканираните изображения. До момента това са приблизително 700 000 партии на търговци с още по-голям обем от лични данни.

- Възложителят, осигурявайки си технологична възможност, започва да получава по абонамент автоматизирано (в on-line режим) всяка една промяна по партидите на търговците.

Предоставянето на цялата база данни по автоматизиран път е разписано в чл. 12, ал. 1, т. 6 от

Закона за търговския регистър и е развито в чл. 113 от Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до Търговския регистър.

Правен анализ:

Радикалната реформа по отношение на търговската регистрация, воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър, реализирана чрез приемането през 2006 година на Закона за търговския регистър (ЗТР), в сила от 01.01.2008 година, беше продиктувана от все по-належащата нужда да бъде намерен правен механизъм за повишаване сигурността на търговския оборот и доверието относно обстоятелствата, касаещи лицата, упражняващи търговска дейност – търговците по смисъла на Търговския закон. С това се поставиха основите на нормативна и институционална среда за изграждане на модерна система за търговска регистрация. Въвеждането на новия търговски регистър съществено облекчи започването и извършването на търговска дейност в Република България, повиши сигурността на договарянето, значително разтовари окръжните съдилища и сведе до минимум непрозрачните зони в регистърното производство. Принципът на публичност на търговския регистър предостави на всеки право да преглежда регистъра и документите, въз основа на които са извършени вписванията, както и да получава преписи от тях.

Въпреки безспорните предимства на новите правила, в прилагането им на практика обаче, възникнаха проблеми във връзка със значително улеснения достъп и разпространение на информация относно търговската регистрация. Оказа се, че прогласеният принцип за публичност и свободен достъп до търговския регистър създава предпоставки за недобросъвестно достъпване на лични данни, съдържащи се в документите по партидите на отделните търговци. В периода 2008 – 2013 година, с цел преодоляване на възникналите проблеми по отношение на достъпването до лични данни, бяха направени изменения и допълнения на ЗТР, като се предвиди, че обстоятелствата и актовете, касаещи търговците, се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на ЗЗЛД, с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. Въведе се изискване към заявителите да представят актовете, подлежащи на обявяване в търговския регистър, със заличени лични данни, освен тези, които се изискват по закон. Въведе се регистрираният достъп до електронните дела на търговците. Мерките бяха вменени като задължение и отговорност на администратора на лични данни – Агенция по вписванията. Това до известна степен спомогна за ограничаване на безконтролното достъпване до лични данни, съдържащи се в базата данни на търговския регистър. Бележката „до известна степен“ е важна, защото редакцията на чл. 12, ал. 1, т. 6 от ЗТР от месец май 2008 г. и до настоящия момент позволява срещу заплащане на държавна такса цялата база данни на търговския регистър или част от нея да бъде предоставяна на заявителите по желание субекти.

В настоящия анализ следва да се обърне особено внимание на разпоредбите от ЗТР, които уреждат достъпа до търговския регистър.

Съгласно определението за „Търговски регистър“, посочено в чл. 2, ал. 1 от ЗТР, „Търговският регистър е **електронна база данни, съдържаща обстоятелствата, вписани по силата на закон, и актовете, обявени по силата на закон**, за търговците и клоновете на чуждестранни търговци“. В чл. 4 и чл. 5 от ЗТР законодателят е разписал кои обстоятелства от правния статус на търговците подлежат на вписване и кои актове подлежат на обявяване. Член 11 от ЗТР урежда публичността на търговския регистър. По смисъла на чл. 11, ал. 1 от закона публичността се дефинира чрез правото на всеки на свободен и безплатен достъп до регистъра и възможността да прави справка по извършените вписвания, заличавания и обявявания. Предвид легалната дефиниция на „Търговския регистър“, дадена в чл. 2, като електронна база данни, съдържаща обстоятелствата по чл. 4 и актовете по чл. 5 от ЗТР, с публичност се ползват само вписаните обстоятелства и актовете, обявени в търговския регистър, а не документите, въз основа на които АВ е удостоверила, че подлежащите на вписване обстоятелства действително са се случили, така както са декларирани от лицата.

Правилното разбиране на нормите на чл. 2, ал. 1, чл. 4, чл. 5 и чл. 11 от ЗТР има важно значение за безпроблемното осъществяване на работата и съществуването на търговския регистър. На първо място нормата установява законовата дефиниция на понятието „Търговски регистър“.

Според дефиницията, търговският регистър е „електронна база данни“. Това означава, че законът разглежда търговския регистър само като електронен регистър. В ЗТР обаче за понятието „база данни“, на основата на което е дефиниран търговският регистър не е създадена законова дефиниция. Вероятно законодателят е преценил, че поради широката употреба, това понятие е придобило гражданственост и не е необходимо въвеждането на легална дефиниция. **В конкретния случай обаче този законодателен пропуск предполага тълкуване, което с оглед интересите на лицата, чиито лични данни има възможност да се достъпят по автоматизиран път, не следва да бъде разширително.**

Тук от съществено значение е да се отговори какво съдържа базата данни на търговския регистър. Всъщност законът дава ясен отговор - обстоятелствата, вписани по силата на закон, и актовете, обявени по силата на закон.

На първо място в текста на чл. 2, ал. 1, както и в чл. 4 от ЗТР се говори за въвеждане в базата данни на „обстоятелства“. Под обстоятелства следва да се има предвид вписването на информация за определени факти относно статуса на търговците, например: фирма на търговеца, стойност на капитала, имена на съдружниците, имена на управителите, седалище и др. Това всъщност е задължителната информация, която се публикува в структуриран вид на публичната електронна страница на търговския регистър при спазване на мерките, предприети от страна на АВ, а именно: задължителните структурирани данни – ЕГН-тата не се появяват или са запълнени със символа „*“.

Обявяването на актовете, част от базата данни на търговския регистър, например: Актуален дружествен договор/учредителен акт/устав, Покана за свикване на общо събрание на акционерите, Покана до кредиторите, Решение за увеличаване на капитала и др. се извършва чрез пренасяне на информацията във формат, подлежащ на автоматизирана обработка, чрез сканиране на документи. При това пренасяне и съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 6 от ЗТР, актовете, подлежащи на обявяване, следва да бъдат сканирани и съответно обявени след като заявителите предварително представят актовете със заличаване на съдържащите се в тях лични данни.

При спазване на този ред, базата данни на търговския регистър ще съдържа вписани обстоятелства и обявени актове.

Разширителното тълкуване на понятието „електронна база данни на търговския регистър“ и съответно прилагане на практика на разбирането, че в това се съдържат и електронните образи на документите, въз основа на които са направени вписванията и обявяванията, води до нарушаване на принципите за обработване и съответно защита на личните данни на физическите лица.

Основното предназначение на документите, въз основа на които са направени вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър, е положителното приключване на регистърната проверка. Дейността на длъжностните лица по регистрацията към Агенцията по вписванията за проверка на представените заявления и приложенията към тях, както и за произнасяне по исканията, представлява сърцевината на регистърните процедури по ЗТР. Производството се осъществява от специална категория длъжностни лица, отговарящи на изискванията на чл. 20 от ЗТР – назначени след проведен конкурс, с висше юридическо образование, юридическа правоспособност и юридически стаж не по-малко от 3 години. Именно на тези лица и за целите на регистърното производство е необходим достъп до електронния образ на заявленията и приложенията към тях документи. Без тези документи длъжностните лица по регистрацията не биха могли да доведат до успешен финал приключването на регистърната проверка чрез произнасяне по исканията за вписване, обявяване и заличаване на вписани обстоятелства. **Това е единственият аргумент за право на достъп до тези документи в процеса на обработването им за целите на търговския статус.** Сканираните документи, въз основа на които са направени вписванията, обявяванията и заличаванията, не са част от търговския регистър по смисъла на ЗТР, тъй като по своята същност това не са обстоятелства, касаещи статуса на отделните търговци, а доказателства, че подлежащи на вписване в регистъра обстоятелства са се случили. След като тези документи не са част от търговския регистър, съответно не следва да бъдат предоставяни на желаещите за достъп до базата данни ли част от нея.

С оглед на така направения анализ следва да се направят няколко извода:

Въведената до момента практика при предоставянето на базата данни на търговския регистър чрез автоматизиран достъп, в която се съдържа информация с незаличени всички задължителни и нездължителни лични данни, както и електронни адреси (линкове) до сканираните изображения противоречи на принципите за законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност при обработване на лични данни. Предоставяне на достъп до електронния образ на документи, въз основа на които са направени вписванията, обявяванията и заличаванията, следва да се извършва само за целите на регистърното производство от длъжностни лица по регистрацията-служители на АВ. Достъпването на тази информация от широк кръг лица е непропорционално и прекомерно. В тази ситуация на практика се допуска паралелното водене на неограничен брой регистри с базата данни на търговския регистър и в нарушение на разпоредбите на чл. 2, ал. 2 от ЗТР, съгласно която обстоятелствата и подлежащите на обявяване актове се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни. Във връзка с посоченото, е наложително администраторът на лични данни-Агенция по вписванията да предприеме технологични мерки за преработване на софтуерните продукти, които позволяват автоматизирания достъп до базата данни на търговския регистър, в т.ч. достъп до информация с незаличени всички задължителни и нездължителни лични данни, както и електронни адреси (линкове) до сканираните изображения, съдържащи и подписи на физически лица. При реализирането на тези мерки следва да се отчете и нормата на чл. 12, ал. 4 от ЗТР, съгласно която достъпът до търговския регистър по служебен път на държавните органи, органите на местно самоуправление и местна администрация и лицата, на които е възложено упражняването на публична функция, е безплатен. Съответно във връзка с изпълнение на възложените им от държавата функции, следва конкретно да се отчете кои органи да достъпват в пълен обем информацията и кои с анонимизирани лични данни.

От друга страна следва да се подчертае, че въведеното изменение на Тарифата за държавните такси, събирани от Агенция по вписванията (ПМС № 427 от 18.12.2014 год.) и по-конкретно чл. 16д, в сила от 01.01.2015 год., за предоставяне на цялата база данни от търговския регистър и актуализация на обстоятелствата в нея, за което вече се събира годишна такса в размер на 100 лева, а не както до момента 30 000 лева, наистина ще подобри достъпността на тази услуга и ще способства за изпълнение на ангажиментите на страната по инициативата “Government Partnership”. Едновременно с това обаче се позволява на неограничен кръг от лица да достъпват информация с незаличени всички задължителни и незадължителни лични данни, както и електронни адреси (линкове) до сканираните изображения, съдържащи и подписи на физически лица. При това обстоятелство администраторът на лични данни – Агенция по вписванията не изпълнява задълженията си по ЗЗЛД да не допуска незаконосъобразни или недобросъвестни форми на обработване на личните данни. В изложения казус е налице фактът, че за първичния администратор, събрал данните (Агенция по вписванията), са валидни нормативни задължения във връзка със защитата на личните данни, предвидени в чл. 2, ал. 2, чл. 11, ал. 2 и чл. 13, ал. 6 от ЗТР, докато за вторичните администратори на лични данни (желаещите да им бъде предоставена базата данни или част от нея) тези законови задължения не се реализират на практика.

Посочените съображения се споделят и от национално представените организации на работодателите в България. В процеса на изготвяне на настоящото становище, КЗЛД проведе срещи с председателите на Българската търговско – промишлена палата (БТПП), Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ) и Конфедерация на работодателите и индустриалците в България (КРИБ). Изразената по време на срещите позиция от тяхна страна е, че достъпването на информация от търговския регистър с незаличени всички задължителни и незадължителни лични данни е предпоставка за реални злоупотреби с данните на физическите лица, участващи в бизнеса като търговци на територията на Република България.

Важен момент, който също е необходимо да се има предвид е, че лицата, желаещи да им бъде предоставена базата данни или част от нея следва да носят съответната нормативна отговорност за достъпените данни. Тези лица не само ще съхраняват получената база данни, но вероятно и биха я

обработвали за други цели, различни от предвидените в ЗТР. Затова, в случай, че тези лица достъпят информация с незаличени всички задължителни и незадължителни лични данни, както и електронни адреси (линкове) до сканираните изображения, съдържащи и подписи на физически лица, тези лица задължително следва да се регистрират в регистъра на администраторите на лични данни, поддържан от КЗЛД. Решаващият критерий за възникване фигурата на администратор на лични данни е наличието на необходимост за едно лице да обработва лични данни в хода на извършване на дейността си, за което трябва да изпълни и задължението си за регистрация в регистъра на КЗЛД. Нещо повече, с оглед на изложените в настоящия анализ аргументи и съгласно чл. 17б, ал. 1 от ЗЗЛД, когато администраторът е заявил данни, чието обработване, съгласно решение на КЗЛД застрашава правата и законните интереси на физическите лица, Комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра. След приключване на предварителната проверка, КЗЛД може да впише администратора, да даде задължителни указания относно условията за обработване на лични данни и воденето на регистър на лични данни или да откаже вписването. Именно в хода на предварителната проверка, Комисията ще прецени дали администраторът е предприел съответни мерки за защита на личните данни в съответствие с изискванията на Наредба № 1 от 30 януари 2013 година за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. Разбира се, при поискване КЗЛД, може да издаде удостоверяващ документ за съответствие с изискванията за „високо ниво на въздействие – високо ниво на защита“.

Въпросът за освобождаване от задължение за регистрация по чл. 17 а, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД е некоректно поставен. Тази хипотеза касае администратори, които по силата на нормативен акт поддържат публични регистри със свободен достъп. В конкретния случай това е Агенция по вписванията.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Документите, въз основа на които са направени вписванията, обявяванията и заличаванията, не са част от публичния търговски регистър по смисъла на чл. 2, ал. 1, чл. 4, чл. 5 и чл. 11 ЗТР, тъй като по своята същност това не са обстоятелства, касаещи статуса на отделните търговци, а доказателства, че подлежащи на вписване в регистъра обстоятелства са се случили. Предвид посочения факт, администраторът на лични данни – Агенция по вписванията, следва да предприеме технологични мерки за преработване на софтуерните продукти, които позволяват автоматизирания достъп до базата данни на търговския регистър и достъпване на информация с незаличени лични данни, както и електронни адреси (линкове) до сканираните изображения, съдържащи и подписи на физически лица. По този начин ще се отговори на изискванията на ЗТР и ЗЗЛД. В противен случай, предоставянето на незаличена информация, съдържаща лични данни, се явява в противоречие с чл. 2, ал. 2, чл. 11, ал. 2 и чл. 13, ал. 6 от ЗТР.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П-8 /2015 г.
гр. София, 03.02.2015 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-8/05.01.2015 год. от Ралица Стоянова в качеството Секретар на Столична община, гр. София по въпроси, касаещи предоставянето на информация, съдържаща лични данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.01.2015 г., разгледа преписка с вх. № П - 8 от 05.01.2015 г. от Ралица Стоянова в качеството на Секретар на Столична община, гр. София, п.к. 1000, ул. „Московска” № 33, в което посочва, че в Столична община е постъпило писмо с вх. рег. № СО-0500-2044 от 17.11.2014 г. от Комисията за защита от дискриминация, с което на основание чл. 56, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 55, ал. 2 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр) изискват информация от Столична община, относно постоянен и настоящ адрес на физическо лице, във връзка с образувана в Комисията преписка с рег. № 121 от 2014 г.

Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройство, в отговор на запитване от Столична община, заема становище, че по отношение на поставения въпрос, преценката и решението за предоставяне на лични данни за постоянен и настоящ адрес от регистъра на населението е изцяло в компетентността на Столична община, като администратор на лични данни.

Във връзка с гореизложеното, Столична община моли КЗЛД за становище, съобразно чл. 6 и чл. 10 от Закона за защита на личните данни, относно искането за предоставяне на исканата информация от Столична община на КЗД.

Правен анализ:

Предоставянето от един администратор (Столична община) на друг администратор (в случая Комисията за защита от дискриминация) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), представлява „Обработване на личните данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като .. разкриване чрез предаване ... предоставяне”.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, който урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Според чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД обработването на лични данни се допуска, ако е необходимо за изпълнение на установено задължение на администратора на лични данни, а също така, ако е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Тези нормативни задължения са възпроизведени и в текста на чл. 10б, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация, съгласно който данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции, съобразно законоустановените им правомощия. Нормативното правомощие на Комисията за защита от дискриминация, в качеството на администратор на личните данни, е отразено в чл. 56, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 55, ал. 2 от ЗЗДискр, където е установено, че при осъществяване на своите правомощия Комисията за защита от дискриминация има право да изисква обяснения от проучваните лица по въпроси, свързани с проучването, както и, че всички лица, държавни и местни органи оказват съдействие на комисията в хода на проучването, като са длъжни да предоставят исканите сведения и документи и да дадат необходимите обяснения.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в НБД „Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е НБД „Население”.

Нормативните предпоставки за предоставяне на данни от НБД „Население” са възпроизведени в текста на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация, а именно данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

Законът за защита от дискриминация (ЗЗДискр) урежда защитата срещу всички форми на дискриминация и съдейства за нейното предотвратяване.

Съгласно разпоредбите на чл. 40 от ЗЗДискр, Комисията за защита от дискриминация, е независим специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и осигуряване равенство на възможностите. Комисията осъществява контрол по прилагането и спазването на ЗЗДискр или други закони, уреждащи равенство в третирането.

Производство пред Комисията за защита от дискриминация, се образува по: жалба на засегнатите лица; инициатива на комисията или сигнали на физически и юридически лица, на държавни и общински органи.

При образувано производство, докладчикът започва процедура по проучване, в която събира писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата, като ползва служители и външни експерти. Всички лица, държавни и местни органи оказват съдействие на комисията в хода на проучването, като са длъжни да предоставят исканите сведения и документи и да дадат необходимите обяснения. Наличието на търговска, производствена или друга защитена от закон тайна не може да бъде основание за отказ от съдействие. Когато е налице основание за достъп до класифицирана информация, тя се предоставя по реда на Закона за защита на класифицираната информация.

При осъществяване на своите правомощия комисията има право да изисква документи и друга информация, свързана с проучването; да изисква обяснения от проучваните лица по въпроси, свързани с проучването; да разпитва свидетели. При отказ да се предостави информация, поискана от комисията, или при отказ да се предостави достъп до помещения, както и в други случаи на неосказване на съдействие на комисията, виновните лица носят отговорност по този закон (чл. 56 от ЗЗДискр).

Следователно, нормативно установено е задължението на администратора на лични данни Столична община, да предостави на Комисията за защита от дискриминация исканата информация, в качеството на държавна институция, съобразно законоустановените ѝ правомощия, установени в ЗЗДискр, а също така е налице и упражняване на правомощията на Комисията за защита от дискриминация, предоставени на същата със ЗЗДискр.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Столична община може да предостави на Комисията за защита от дискриминация информация от ЕСГРАОН, поддържана на общинско ниво от Столична община, относно постоянен и настоящ адрес на физическо лице, във връзка с производство по преписка № 121/2014 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация, на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 55, ал. 2 и чл. 56, ал. 1, т. 1 от Закона за защита от дискриминация, както и чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-1291/2015
гр. София, 20.02.2015 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-1291/13.02.2015 г. от г-жа Ивелина Николова - главен секретар на Министерството на правосъдието с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2015 г., разгледа искане с вх. № П -1291/13.02.2015 г. от г-жа Ивелина Николова - главен секретар на Министерството на правосъдието с молба за становище на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД. В искането за становище е посочено, че в Министерството на правосъдието е постъпило заявление по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) с вх. № 95-00-6/30.01.2015 г. от М.Ц., репортер в предаването „Тази сутрин“, БТВ. Сочи се, че в т. 2 от заявлението е поискана информацията относно имената на служителите, които използват ведомствени жилища, собственост на министерството, както и на какви позиции са назначени в Министерството на правосъдието тези служители. В искането се казва, че ведомствените жилища на Министерството на правосъдието служат за задоволяване на жилищните нужди на лицата, които са в трудово или служебно правоотношение с министерството, включително на лицата от второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на правосъдието, магистрати (в това число съдии от специализирания съд и прокурори от специализираната прокуратура), както и лицата в трудово и служебно правоотношение с органите на съдебната власт, които отговарят на определени условия.

В искането се казва, че във връзка с постъпилото заявление по реда на ЗДОИ, както и с оглед на възможността да постъпят подобни заявления за предоставяне на информацията относно имената, длъжностите и адресите на лицата, ползватели на ведомствените жилища, собственост на министерството и предвид това, че част от тях са магистрати, се отправя искане за становище до Комисията, следва ли да се предостави поисканата информация.

Към искането за становище е приложено копие на визираното искане за достъп до обществена информация. В това искане за достъп се поставят три въпроса, както следва:

1. Какъв е броят на ведомствените жилища, собственост на Министерството на правосъдието?

2. Кои са служителите (имената им), които използват ведомствени жилища, собственост на Министерството на правосъдието? На какви позиции са назначени в Министерството на правосъдието? От кога тези служители са настанени във ведомствени жилища?

3. Има ли периоди, в които някои от споменатите служители са използвали ведомствени жилища без да имат право на това - кои са служителите (имената им) и в кои периоди?

С оглед на гореизложеното следва да се има предвид следното:

По смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министърът на правосъдието е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В конкретният случай, справка съдържаща имена, длъжности и адреси на физически лица, ползватели на ведомствени жилища би могла да доведе до индивидуализиране на конкретните физически лица и като такава попада в определението за „лични данни“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

Действията по отношение предоставянето на визираната по-горе информация представляват „Обработване на лични данни“, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и по-конкретно обработване под формата на „разпространяване“ и „предоставяне“ по смисъла на ЗЗЛД.

Когато се отправят искания за достъп до лични данни, съответният администратор следва да се съобрази с разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Текстът на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД урежда алтернативни хипотези, при наличието на които се допуска законосъобразното обработване на лични данни.

Във всички случаи обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни (Министъра на правосъдието), следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална.

При анализа на изложения казус и относимостта към разпоредбите на ЗЗЛД следва да се направи извод, че предоставянето на исканата информация може да се извърши законосъобразно в случай, че са налице условията на чл. 4, ал. 1, т. 2 - физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие за това.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД е посочено, че обработването е допустимо, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. Видно от тази разпоредба ЗЗЛД не забранява, а дори напротив, допуска възможността за обработване на лични данни за целите на журналистическата дейност, но само дотолкова, доколкото това не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В случая обаче предоставянето на информация във визирания обем би нарушила правото на личен живот на лицата, за които се отнасят данните, независимо дали са магистрати от специализирания съд и специализираната прокуратура или не. Възможно е публичното оповестяване на адресите на тези лица, живеещи във ведомствени жилища на Министерството на правосъдието, да доведе до заплаха за сигурността не само на тях, но и на техните близки, които също живеят в тези жилища.

Преценката за наличие или липса на законово основание за разпространение на лични данни е в правомощието на съответния администратор на лични данни с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

При всички положения правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД личните данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Следва да се има предвид и целта на ЗЗЛД, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. При всички положения обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

От друга страна, следва да се вземат предвид и разпоредбите на ЗДОИ, като специален закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието, на които администраторът (Министърът на правосъдието) може да предостави на трети лица обществена информация, съдържаща лични данни. Съгласно разпоредбата на ал. 4 на чл. 2 от ЗДОИ, законът не се прилага за достъпа до лични данни.

Защитата на личната информация е въведена като основен принцип при осъществяване правото на достъп до обществена информация (чл. 6, ал. 1, т. 5 от ЗДОИ). В чл. 31 от ЗДОИ е разписано, че в случаите, в които исканата обществена информация се отнася до трето лице, съответният орган е длъжен да поиска писменото съгласие на лицето. В случай, че такова съгласие не е дадено, съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. В случай на предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ, която съдържа лични данни, възможно условие за допустимост на обработването, под формата на разпространяване и предоставяне на данните са и разпоредбите на чл. 31 от ЗДОИ във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД - физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Относно предвидената възможност по ал. 5 на чл. 31 на ЗДОИ да не се иска съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на закона, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, то преценката дали следва да се приложи тази разпоредба е единствено с правомощията на този от когото е поискана тази информация.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Справка, съдържаща имена, длъжности и адреси на лицата, ползватели на ведомствените жилища, собственост на Министерството на правосъдието, води до индивидуализиране на тези конкретни физически лица и тя като такава попада в определението „лични данни“ по смисъла на Закона за защита на личните данни.

Обработването на тази информация под формата на „разпространяване“ и „предоставяне“ по смисъла на ЗЗЛД е допустимо и законосъобразно единствено в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия.

В конкретния случай, с цел намиране на баланса между обществения интерес и неприкосновеността на личността и личния живот на съответните физически лица, чиито данни се предоставят, Министерството на правосъдието може да предостави обобщена информация (брой на ведомствените жилища, собственост на министерството, брой на служителите, които ползват жилищата с информация за техните длъжности, без имена, и от кога са настанени в жилищата, има ли периоди, в които тези служители са ползвали ведомствените жилища, без да имат право на това и в кои периоди), тъй като тя е достатъчна заявителят да направи преценка на ефективността и законосъобразността при разходването на бюджетни средства. Предоставянето на достъп до имената на конкретните служители се явява прекомерно и непропорционално по смисъла на Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № ЗАП-106 /2014 г. и рег. № П-126/2015 г.
гр. София, 26.02.2015 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № ЗАП-106/10.12.2014 год. от Ева Жечева - председател на Държавна агенция за закрила на детето и искане с вх. № П-126/08.01.2015 г. от Пенка Добрева – директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – Айтос по въпроси, касаещи постъпило заявление за достъп до лични данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2015 г., разгледа преписки с рег. № ЗАП-106 от 10.12.2014 г. от Ева Жечева - председател на Държавна агенция за закрила на детето (ДАЗД), в което посочва, че в Държавната агенция за закрила на детето, с вх. № 97-Н-18/04.12.2014 г., е постъпило заявление за достъп до лични данни от г-н Н.Е.Ю. В заявлението си г-н Н.Е.Ю. посочва, че на основание чл. 26 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) желае да получи достъп до всички преписки, протоколи, както и до всички съпътстващи документи от проверки, извършени от ДАЗД и други институции, свързани с децата му. Заявителят предоставя и копие на удостоверение за раждане на сина му Е.Е.

Г-жа Жечева информира КЗЛД, че Държавната агенция за закрила на детето работи по случая на детето Е.Е. от месец януари 2011 г. В деловодната система на Агенцията има заведени сигнали от г-н Н.Е.Ю. през периода 2011 г. - 2012 г. и кореспонденция на ДАЗД с Агенция за социално подпомагане, Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Айтос и Регионална дирекция за социално подпомагане гр. Търговище. През месец януари 2013 г. инспектори от Главна дирекция „Контрол по правата на детето“ са извършили проверка в Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Айтос по сигнал на г-н Н.Е.Ю. за нарушаване правата на сина му, за резултатите от която той е уведомен писмено.

Във връзка с дадени легални дефиниции на понятията „лични данни“ и „трети лица“, г-жа Жечева задава въпрос, относно конкретния случай, дали е приложим Законът за защита на личните данни и ако е приложим, искането на г-н Н.Е.Ю., като баща и законен представител на детето Е.Е., дали следва да се разглежда като заявление за достъп до лични данни по чл. 26 от ЗЗЛД или като заявка за достъп до лични данни на трети лица.

В същото време част от поисканата информация, свързана с контролната дейност на Държавната агенция за закрила на детето, попада в ограничителното поле на Закона за достъп до обществена информация. Докладът от извършената проверка на ГД „Контрол по правата на детето“ съдържа констатации, мнения и позиции във връзка с контролната дейност на ДАЗД, свързана е с оперативната подготовка на актовете и няма самостоятелно значение, като г-н Н.Е.Ю. е информиран писмено за резултатите от извършената проверка.

Госпожа Жечева, моли за компетентно становище в конкретния случай, приложим ли е и в каква степен е приложим Законът за защита на личните данни, както и процедурата, по която следва да се предостави информацията на заявителя.

В допълнение, моли да бъде изяснено дали становището на Комисията за защита на личните данни може да се счита за тълкувателна практика при прилагане в бъдещи казуси със сходен характер.

Във връзка с поставените в настоящото искане въпроси и необходимостта от преценка на всички факти и обстоятелства до г-жа Жечева бе отправено запитване за предоставяне на допълнителна информация – относно възрастта на детето Е.Е. и дали бащата Н.Е.Ю. упражнява в пълна степен родителските права спрямо детето. Съществува ли наложена мярка за ограничаване или лишаване от родителски права.

В отговор на запитването от страна на КЗЛД г-жа Ева Жечева предостави следната информация, заведена с вх. № П-204/12.01.2015 г.:

Детето Е.Н.Е. е родено на 31.03.2008 г.

На 24 и 25 януари 2013 г. комисия на ДАЗД е извършила проверка в Дирекция „Социално подпомагане” /ДСП/ гр. Айтос относно спазване правото на детето на закрила, регламентирано в чл. 10, ал. 1 от Закона за закрила на детето. При проверката е установено, че отдел „Закрила на детето” към Дирекция „Социално подпомагане” гр. Айтос работи по случая на детето Е.Е. от месец февруари 2011 г. по постъпил сигнал от бащата - Н.Е.Ю. относно нарушен режим на лични контакти. За детето е отворена работа по случай и са предприети мерки за закрила в семейна среда. Изготвен е план за действие. В хода на работата по случая, на майката и детето е предоставена дългосрочна социална услуга „Психологическо и семейно консултиране” в Център за обществена подкрепа гр. Бургас и Център за работа с деца и семейства гр. Айтос. По постъпилния сигнал е свикан мултидисциплинарен екип по Координационния механизъм за взаимодействие при работа по случаи на деца, жертва или в риск от насилие и при кризисна интервенция.

Г-жа Жечева информира КЗЛД, че случаят на детето Е.Е. е обсъждан и на заседание на Комисията за детето към Община Айтос. Взети са решения да се съгласуват действията между институциите, имащи отношение по казуса, да се изготви психологическа оценка на родителите и детето, както и образователна подкрепа на детето, с цел овладяване на български език.

В работата си по случая ДСП Айтос е осъществила контакти и кореспонденция с множество институции, имащи отношение по казуса. Осъществени са многократни посещения в дома на семейството и срещи с детето и родителите. Проведени са екипни срещи за обсъждане на обстоятелствата свързани със създалата се ситуация. Системно са осъществявани прегледи на плана за действие, съгласно регламентираните срокове и при промяна на обстоятелствата.

От социалната служба е оказвано необходимото съдействие и подкрепа на г-н Н.Е.Ю. да осъществява нормално режима на лични отношения със сина си. Социален работник от ОЗД присъства заедно с полицейски служител на срещите между бащата и детето, като това се осъществява и в почивни дни.

В резултат на извършената проверка от ДАЗД не са установени данни за нарушаване правата на детето Е.Н.Е., регламентирани в чл. 10, ал. 1 от Закона за закрила на детето.

По данни на социален работник от отдела за закрила на детето при ДСП гр. Айтос, в досието на детето се съдържа Заповед за защита на основание чл. 21, ал. 1 от Закона за защита от домашното насилие от 19.02.2013 г. Заповедта е издадена на майката - Н.Х.А. в качеството ѝ на законен представител на детето. Със заповедта бащата на детето се задължава да се въздържа от упражняване на каквато и да била форма от физически и психически тормоз спрямо детето Е.Е. Бащата се задължава да посещава специализирана програма за извършители на насилие към Комплекса за социални услуги за деца и семейства гр. Търговище. Заповедта е обжалвана пред Бургаски окръжен съд от двамата родители поотделно. С Решение от 18.04.2013 г. Бургаският окръжен съд е отменил решението на районен съд гр. Айтос в частта, с което е оставена без уважение молбата за защита по чл. 5 от Закона за защита от домашното насилие и е постановил, че задължава ответника Н.Е.Ю. да се въздържа от упражняване на под каквато и да е форма на физически и психически тормоз спрямо молителката Н.Х.А. Бургаският окръжен съд е потвърдил решението на Районен съд гр. Айтос в останалата част.

По информация, получена от майката на Е.Е., бащата е обжалвал решението на Бургаския окръжен съд пред Върховен касационен съд, като молбата на бащата е отхвърлена.

Към настоящата информация г-жа Жечева е предоставила предоставените от Дирекция „Социално подпомагане” гр. Айтос Заповед за защита и Решение на Бургаския окръжен съд.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило искане за становище с рег. № П-126 от 08.01.2015 г. от г-жа Пенка Добрева, директор на Дирекция „Социално подпомагане” - Айтос (ДСП), която е предприела мерки за закрила в семейна среда, а също така работи по случая на детето Е.Н.Е. с ЕГН ***** от месец февруари 2011 г. Г-жа Добрева информира КЗЛД, че във връзка с това са

извършвани посещения в дома на детето, провеждани са срещи с детето, майката, родителите ѝ, изготвяни са протоколи от срещите, доклади, както и задължителните документи при управление на случай /оценяване на случая, планове за действие, протоколи от преглед на случая и изпълнението на плана за действие, протоколи от екипни обсъждания, доклади при предприемане на мярка за закрила, доклади от доставчика на социална услуга и др./, изисквана е и е получавана информация от други институции. Бащата на детето Н.Е.Ю. подава сигнали и жалби до различни институции - РУП Айтос, ТД на НАП Бургас, РЦЗ Бургас, Районна прокуратура Айтос, Районна прокуратура Бургас, Окръжна прокуратура Бургас, ДАЗД, РДСП - Бургас, ДСП - Айтос и ДСП - Попово, срещу бившата си съпруга.

При проведените срещи и разговори от ОЗД при ДСП - Айтос с г-н Н.Е.Ю. му е разяснено, че с действията си не допринася за преодоляване на конфликтите между него и майката на детето му и не поставя като приоритет интересите на сина си, а задълбочава кризата помежду им.

На 13.12.2014 г. е постъпило заявление от г-н Н.Е.Ю. да му бъде предоставен достъп до преписки, протоколи, както и всички съпътстващи документи от проверките на ДСП - Айтос и другите административни и съдебни органи във връзка с подадените от него жалби и сигнали, както и да му бъде предоставен достъп до документите подадени от негово име до ДСП - Айтос.

Предвид горепосоченото, г-жа Пенка Добрева, моли КЗЛД да ѝ бъде разяснено доколко е редно ДСП - Айтос да предостави достъп на г-н Н.Е.Ю. до посочените документи, в които има информация, чрез която може да се разкрият лични данни и на трети лица, както и да ни бъде указан начина на предоставянето ѝ.

Към искането г-жа Добрева прилага копие на заявление от Н.Е.Ю.

Правен анализ:

Законът за закрила на детето урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности. Държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. Държавната политика за закрила на детето се осъществява въз основа на приета от Народното събрание по предложение на Министерския съвет Национална стратегия за детето, изградена върху принципите на Закона за закрила на детето. В изпълнение на националната стратегия Министерският съвет приема Национална програма за закрила на детето, предложена от министъра на труда и социалната политика и председателя на Държавната агенция за закрила на детето. Държавните органи в рамките на своята компетентност провеждат държавната политика за закрила на детето и създават подходящи условия за неговото развитие.

Дете по смисъла на този закон е всяко физическо лице до навършването на 18 години. Е.Н.Е., роден на 31.03.2008 г. по смисъла на чл. 2 от Закона за закрила на детето е дете и попада под закрилата на същия закон.

Закрилата на детето се осъществява чрез:

1. председателя на Държавната агенция за закрила на детето и администрацията, която го подпомага при осъществяване на неговите правомощия;
2. дирекции „Социално подпомагане“;
3. министъра на труда и социалната политика, министъра на вътрешните работи, министъра на образованието и науката, министъра на правосъдието, министъра на външните работи, министъра на културата, министъра на здравеопазването и кметовете на общини.

Държавната агенция за закрила на детето се ръководи и представлява от председател, който се определя с решение на Министерския съвет и се назначава от министър-председателя. Председателят е едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на закрилата на детето в Република България.

Съгласно разпоредбите на Закона за лицата и семейството (ЗЛС) - всяко лице, от момента на раждането си, придобива способността да бъде носител на права и задължения. С навършване на 18-годишна възраст лицата стават пълнолетни и напълно способни чрез своите действия да придобиват права и да се задължават.

Според разпоредбите на чл. 3 от ЗЛС, лицата, които не са навършили 14-годишна възраст, са малолетни. Вместо тях и от тяхно име правни действия извършват техните законни представители - родители или настойници.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Закона за закрила на детето всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете може да иска и да получава съдействие от органите по този закон.

Родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите, когато всяко дете има право да бъде информирано и консултирано от органа за закрила на детето и без знанието на родителите му или на лицата, които полагат грижи за отглеждането и възпитанието му, ако това е необходимо с оглед защита по най-добър начин на неговите интереси и уведомяването им би засегнало тези интереси, и могат да поискат промяна на мерките при изменение на обстоятелствата.

Член 2, ал. 1 от ЗЗЛД определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци”. Предоставянето на данни от Държавна агенция за закрила на детето и Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Айтос, би било действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Държавната агенция за закрила на детето обработва лични данни, на основание чл. 4, ал. 6 от ЗЗЛД, т.е., обработването на лични данни е допустимо, когато обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Законът, който налага необходимостта от обработване на лични данни от Държавната агенция за закрила на детето е Законът за закрила на детето. Държавната агенция за закрила на детето е вписана в Регистъра на администратори на лични данни към КЗЛД под идентификационен номер 000429.

Законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, обществена е информацията, която е свързана с общественния живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Съгласно легалното определение, исканата информация в изложения казус, не представлява обществена информация, съдържаща се във всички преписки, протоколи, както и всички съпътстващи документи по проверки, извършени от ДАЗД и други институции, свързани с детето на г-н Н.Е.Ю., изисквани от същия.

В конкретния казус могат да намерят приложение и разпоредбите на чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно – разпоредбите относно правата на физическите лица. Всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Следователно във връзка с разпоредбите на чл. 3 от ЗЛС, а именно, това че лицата, които не са навършили 14-годишна възраст, са малолетни и следователно

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

вместо тях и от тяхно име правни действия извършват техните законни представители - родители или настойници, г-н Н.Е.Ю., като законен представител – родител следва да извършва правни действия вместо своето дете и от негово име. Г-н Н.Е.Ю. може да иска и да получава съдействие от органите по Закона за закрила на детето, а именно чл. 8, ал. 1.

Комисията за защита на личните данни изразява становища по конкретни казус с цел гарантиране на пълен и всеобхватен анализ на съответния случай и отчитане на неговата специфика. Предвид това настоящото становище не би могло да се счита за трайна тълкувателна практика при подаване на заявления за достъп по ЗЗЛД, тъй като Комисията следва да разглежда всеки новонастъпил казус в неговата конкретика. Предвид това настоящото становище не може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗДОИ и ЗЗЛД.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 26, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 3 от Закона за лицата и семейството, Държавна агенция за закрила на детето, а също така и Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Айтос, могат да предоставят исканата със заявлението за достъп до лични данни информация на г-н Н.Е.Ю., в качеството му на родител на малолетното дете Е.Е.

Настоящото становище не може да се счита за тълкувателна практика при прилагане на ЗЗЛД, предвид необходимостта Комисията за защита на личните данни да разгледа всеки казус в неговата конкретика и да се произнесе в открито заседание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (53) 2015 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид